Care zi este ziua de odihnă creștină?

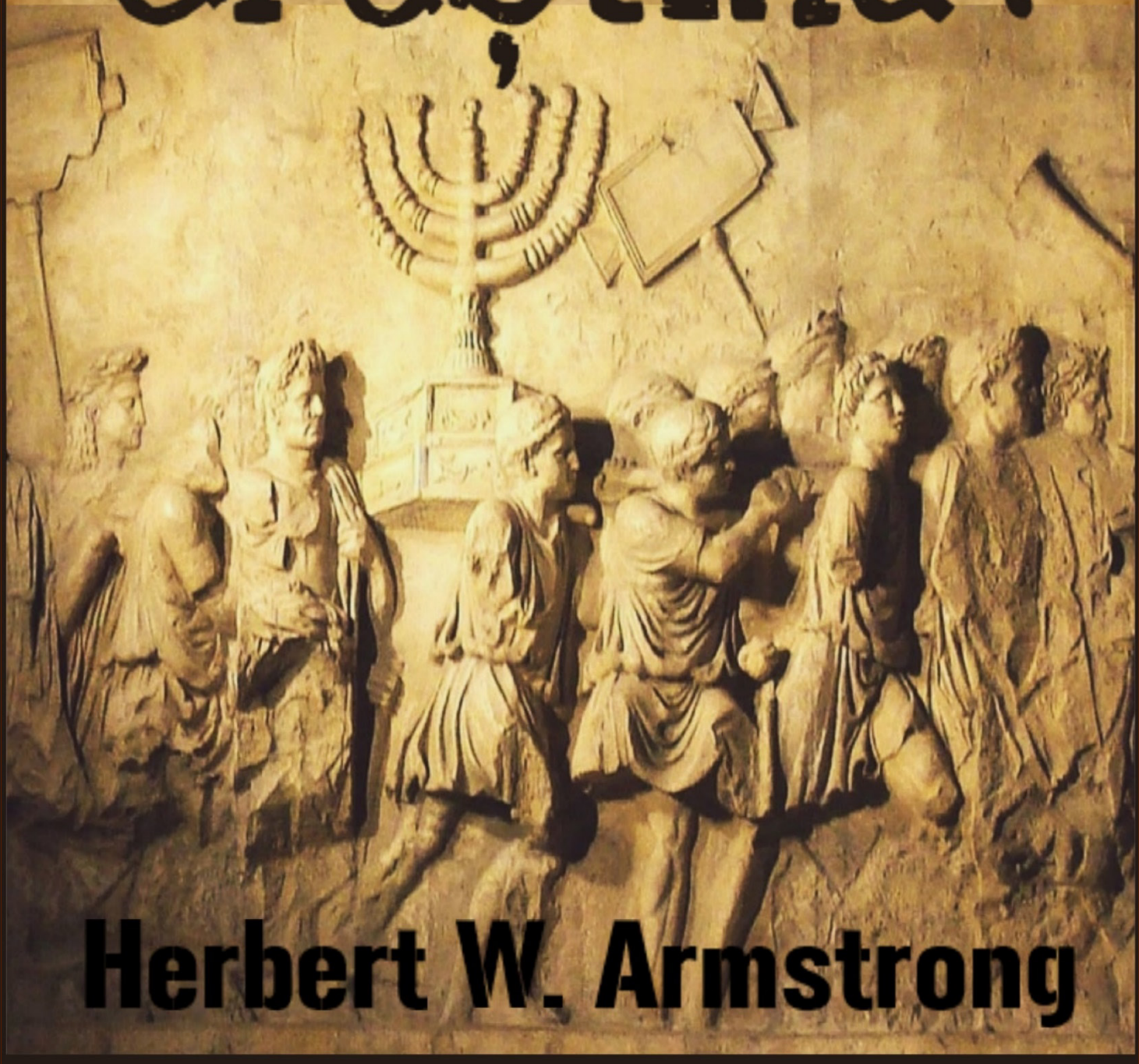

Herbert W. Armstrong

Traducere din limba germană,

https://cog-ff.com/welcher_tag_ist_der_christliche_ruhetag.pdf

2025

(private-non-comerciale)

Pasajele biblice, marcările, comentariile și parțial ilustratele, au fost adăugate de traducător. În mare măsură sunt referințe la pasaje biblice, arhitecturi istorice și arheologice folosite de autor.

Toate citatele biblice din această carte sunt preluate din
Biblia română,

DUMITRU CORLINESCU

Corlinescu 1924 revizuită 2010, 2014

BIBLIA FIDELĂ

Trebuie remarcat faptul că, o Biblie corectă trebuie sa fie tradusă astfel:

Testamentul Vechi după **Textul Masoretic**

Noul Testamentul după **Textus Receptus**,

iar una dintr-e cele mai indicata Biblii este;

1611 Versiunea King James (KJV).

În ce zi este ZIUA DE ODIHNĂ CREȘTINĂ?

de Herbert W. Armstrong

Această broșură nu este comercială!

Este publicată ca serviciu educațional gratuit
în interes public de către
Fundația Ambassador College.

© 1964, 1968, 1972, 1979, 1984 Ambassador College
All rights reserved

CUPRINS

CONTEAZĂ ÎN CE ZI...? _____ 7

CINE A CREAT SABATUL
ŞI CINE L-A DECIS CA ZI DE ODIHNĂ?_____ 19

DUMNEZEU - NU MOISE - A ADOPTAT LEGEA _____ 41

UN LEGĂMÂNT SPECIAL, ETERN _____ 63

CARE ZI PENTRU CREŞTINII PĂGÂNI? _____ 81

DE CE AU FOST ÎNROBIŢI ISRAEL ŞI IUDA _____ 96

ESTE MENŢIONATĂ DUMINICA ÎN NOUL TESTAMENT?_____107

ADEVĂRUL DESPRE COMUNITATEA CREŞTINILOR _____124

Joacă un rol **CARE**

Zi a săptămânii o

respectăm ca zi de odihnă – și dacă o păstrăm? Declară Biblia DUMINICA ca ZI DE ODIHNĂ? A fost Sabatul sfințit numai pentru evrei - în timp ce creștinilor li se poruncește să țină DUMINICA ca "ZIUA DOMNULUI"?

Joacă un rol ...?

MAJORITATEA credincioșilor creștini consideră de la sine înțeles că Duminica este ziua de odihnă a Noului Testament. Pe de altă parte, pentru musulmani, ziua de vineri reprezintă sărbătoarea săptămânală, în timp ce alte religii nu respectă nicio zi specifică.

Dar mai sunt și cei care insistă asupra Sabatului, a șaptea zi din săptămână. Ei susțin că este un păcat să nu o respecți – și că pedeapsa pentru aceasta este moartea veșnică!

Desigur, aceasta este o afirmație extrem de serioasă. Deși puțini oameni o iau în serios, acest lucru nu o invalidează sau infirmă. V-ați gândit vreodată cu seriozitate la această problemă?

Dacă cineva îmi spune că casa mea este în flăcări, atunci este puțin probabil să râd de el și să tratez problema superficial. Mai degrabă, voi verifica afirmația pentru a nu-mi asuma niciun risc. Dacă nu este adevărat, atunci măcar știu că casa mea este intactă. Cu ani în urmă, am învățat că poate fi dezastruos să te bazezi nepăsător pe presupuneri și să accepți simple supoziții drept fapte. Este mult mai înțelept și mai sigur să colectezi mai întâi toate faptele și abia apoi să decizi.

La urma urmei, viața veșnică este mult mai valoroasă decât propria casă!

Astăzi, puțini oameni știu că controversa cu privire la Sabat sau sfințirea duminicii a zguduit creștinismul în primele sale trei secole. A fost o creștere a violenței și a vărsării de sânge. Milioane de oameni au fost martirizați și uciși.

Deci, cine are dreptate?

Sau are vreo importanță, în ce zi să se respectă?

În decursul timpului

M-am confruntat cu această întrebare cu mulți ani în urmă. Soția mea mi-a explicat că descoperise în Biblie că creștinii sunt obligați să respecte Sabatul - de la apusul soarelui vineri până la apusul soarelui sâmbătă. Eram indignat, furios. Pentru mine, era un fanatism grosolan. Am găsit contraargumente - foarte multe.

„Nu poți să-mi spui că toate bisericile greșesc!", am spus eu, plin de indignare.

Cu toate acestea, m-am confruntat cu necesitatea de a examina această chestiune mai îndeaproape – pentru a obține certitudine cu privire la fapte. Furia mea m-a forțat să fac cercetări serioase, pentru că nu puteam ignora această întrebare, trebuia s-o înfrunt! Ea își făcuse loc cu forța în viața noastră de familie.

Această singură problemă ridică multe alte întrebări.

Nu trebuie să adaptăm religia la vremurile care se schimbă? La urma urmei, Biblia nu a fost finalizată cu 1900 de ani în urmă? Astăzi, trăim într-o lume complet diferită! Acesta este unul dintre argumente. Dar suntem noi îndreptățiți să ne creăm propria religie? Oare nu ne decidem deja dinainte soarta noastră la judecata de apoi? Poate că ar trebui să încercăm mai degrabă să găsim adevărul!

Unii vor obiecta: „Cum poate această lume, organizată așa cum este ea astăzi, să țină Sabatul, a șaptea zi a săptămânii? Lumea este stabilită pe ziua de DUMINICĂ."

Sau: „Să presupunem că o navă de pasageri se află pe o rută maritimă. Ar trebui să ne așteptăm să oprească toate motoarele și să întrerupă călătoria la apusul soarelui vineri?"

„Și cum rămâne cu serviciile publice din marile orașe, electricitatea, gazul și apa? Ar trebui să se închidă secțiile de poliție și să li se dea frâu liber infractorilor?"

„Să presupunem că o țară ar fi în stare de război. Ar trebui ca trupele sale să înceteze lupta vineri la apusul soarelui? Probabil că inamicul s-ar comporta diferit!"

„Dar nu s-a pierdut oare calculul inițial al timpului? Cum putem ști dacă sâmbăta de astăzi mai este aceeași zi a săptămânii ca în momentul creației sau în zilele lui Moise? Nu s-a modificat ciclul săptămânal de atunci?" De asemenea, vom răspunde la această întrebare în această broșură și vom oferi dovezi că răspunsul este corect.

„În plus", s-ar putea obiecta în cele din urmă, „nu ar trebui să joace un rol important, ziua pe care o sărbătorim și dacă o respectăm!"

Aceste întrebări — și altele — trebuie să primească un răspuns, iar această broșură le oferă.

Într-o lume în care marile confesiuni creștine sărbătoresc duminica, iar majoritatea oamenilor probabil că nu respectă nicio zi sfântă. Prima întrebare pe care trebuie să ne-o punem este: Putem să obținem o reală certitudine?

Există o putere sau o autoritate mai presus de om care decide viața veșnică și moartea veșnică, care este atât de superioară încât poate anunța răspunsuri corecte și impune respectarea instrucțiunilor oferite?

În temeiul cărei autorități creștinii țin duminica, musulmanii vineri, sabatarienii sâmbăta, iar alții nu respectă nicio zi?

Există vreo putere care să impună respectarea zilei de vineri, duminică sau sâmbătă drept zi de odihnă? În orice caz, este clar că nu oricine recunoaște aceeași putere.

Dacă nu ar exista UN DUMNEZEU!

În acest moment, permiteți-mi să spun sincer următoarele: **dacă nu ar exista Dumnezeu** – dacă ar trebui să-L las pe Dumnezeu în afara acestui joc – atunci nu văd de ce o anumită zi ar trebui să fie semnificativă!

Eu nici măcar nu-mi pot imagina, că cineva poate acționa din proprie inițiativă fără ca o autoritate supremă să invoce, ar putea găsi o justificare pentru motivul pentru care o anumită zi ar trebui să joace vreun rol – de ce ar trebui să fie respectată.

Dar există un Dumnezeu creator atotputernic! Existența Lui este ușor de dovedit, este de o importanță crucială, indiferent dacă omul recunoaște sau nu acest fapt! Acest Dumnezeu a promulgat legi invizibile puternice și irevocabile care afectează chiar această întrebare a noastră. Atotputernicul Dumnezeu deține cheia vieții și a morții. Soarta omenirii este hotărâtă de el – pentru eternitate. Și de aceea este extrem de important să fie găsit răspunsul la această întrebare – important pentru bunăstarea noastră prezentă și pentru destinul nostru etern.

Așadar, trebuie mai întâi să clarificăm odată pentru totdeauna cine sau ce este această autoritate supremă care ne va judeca. Apoi să vedem dacă ne va spune, de ce nu contează ce zi respectăm și care sunt consecințele neascultării și nerespectării instrucțiunilor date.

Știți că o comunitate religioasă pretinde să fie singura autoritate infailibilă? Ea susține, de exemplu, că Biblia "nu este un indicator suficient către cer". Prin clerul ei, ea proclamă că, în virtutea infailibilității ei, a înlocuit Sabatul cu duminica.

Faptul că, cultura occidentală s-a supus dictaturilor bisericii privind respectarea duminicii este considerat de această biserică drept o dovadă a autorității sale absolute.

Unul dintre demnitarii lor a recunoscut în mod deschis că s-ar putea căuta în întreaga Biblie, de la Geneză la Apocalipsă, fără a găsi un singur rând sau un singur verset care să justifice respectarea duminicii. El a explicat în continuare că Biblia cere respectarea Sabatului, ziua a șaptea, și că instituția respectării duminicii se bazează numai pe „autoritatea autoritară" a bisericii sale.

Johnson, Lorton - Ambassador College

Las Vegas, Nevada , orașul divertismentului. Pot cazinourile să se închidă – mai ales vineri seara și sâmbătă, când vin cei mai mulți clienți și când se fac cele mai mari afaceri?

ODIHNA ABSOLUTĂ DE SABAT? – Unii oameni se întreabă: „Cum pot instalații uriașe precum această centrală nucleară (foto.jos) să fie închise pentru o zi pentru a respecta „Sabatul zilei a șaptea”?

Se pretinde că autoritatea și puterea lui Isus Hristos au trecut la o succesiune de lideri bisericești umani. O afirmație care îi surprinde chiar și pe unii oameni cu convingeri religioase.

Se spune că Hristos a transferat conducerea bisericii lui Petru și succesorilor săi; Se spune că Hristos "și-a luat rămas bun", ca să spunem așa, și a desemnat reprezentanți umani ca autoritate supremă a Bisericii.

Mulți dintre cei care frecventează biserica se opun, de asemenea, acestei idei a infailibilității.

Care dintre aceste afirmații este adevărată?

V-ați gândit vreodată să demonstrați existența lui Dumnezeu? Puteți dovedi cu adevărat, puteți oferi dovezi incontestabile și pozitive că Dumnezeu este Creatorul și că domnește ca putere supremă și infailibilă peste tot ceea ce a creat – peste întregul univers?

Da, puteți dovedi - atâta timp cât nu refuzați să recunoașteți adevăr! Noi vă oferim dovada în broșura gratuită:

"Existiert Gott tatsächlich? = Există Dumnezeu cu adevărat?".

De asemenea, puteți dovedi că Biblia este cuvântul neschimbător al lui Dumnezeu – mesajul său inspirat și Cartea Sa de învățătură pentru omenire – comunicările singurei autorități infailibile după care oamenii sunt judecați?

În fapt, puteți dovedi și acest lucru, dacă nu vă închideți mintea la adevăr!

Isus Hristos este întemeietorul adevăratei Biserici a lui Dumnezeu în era Noului Testament.

CÂND a întemeiat Hristos Biserica?

Dar **când** a întemeiat de fapt Hristos Biserica lui Dumnezeu - când era încă muritor sau doar după învierea și înălțarea Sa?

În timpul existenței sale umane, el doar le-a transmis ucenicilor mesajul său - Evanghelia Sa. Iar Biserica lui Dumnezeu a fost fondată în **Ziua Cincizecimii**, în anul 31 după Hristos. A început după ce Hristos a înviat, a fost slăvit și s-a înălțat la tronul lui Dumnezeu din ceruri.

Acum, când ar fi trebuit Hristos să predea conducerea bisericii lui Petru și succesorilor lui? Nu numai după ce biserica a fost fondată și exista deja, ci chiar înainte de a exista o biserică a cărei conducere să poată fi transferată!

De ce, pe de o parte, liderii bisericii neagă autoritatea Scripturii – iar, pe de altă parte, **ei caută să-și obțină** autoritatea din această autoritate refuzată invocând **Matei 16:18?**

> ***18.*** *Şi Eu îți spun: tu eşti Petru (Greceşte: Petros.), şi pe această piatră (Greceşte: petra.) voi zidi Biserica Mea, şi porțile Locuinței morților nu o vor birui.*

Isus tocmai îi întrebase pe ucenicii Săi cine credeau ei că el, Fiul Omului, este cu adevărat. La răspunsul lui Petru că el este Hristos, Mesia cel profețit, Fiul Dumnezeului celui viu, Isus a răspuns că nu un om i-a revelat acest lucru, ci Tatăl care este în ceruri.

Apoi Isus a continuat: "Și Eu îți mai spun că tu ești Petru [numele grecesc **petros** folosit în textul original înseamnă "piatră mică, pietricică"], și pe această stâncă [aici, cuvântul din textul original este petra - care înseamnă "stâncă mare"] îmi voi zidi biserica..." (**Matei 16:18**).

Petru a mai fost numit și "Cefa". În **Ioan 1:40-42**, ni se spune cum Andrei, fratele său, l-a căutat pe Petru și l-a dus la Isus. „Când l-a văzut Isus, i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Ioan. Numele tău va fi Chifa, care se tâlcuiește, **Stâncă**" (versetul 42).

> ***40.*** *Unul din cei doi, cari auziseră cuvintele lui Ioan şi merseseră după Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru.*
> ***41.*** *El, cel dintîi, a găsit pe fratele său Simon, şi i-a zis: „Noi am găsit pe Mesia" (care, tîlmăcit însemnează Hristos).*
> ***42.*** *Şi l-a adus la Isus. Isus l-a privit, şi i-a zis: „Tu eşti Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa", (care, tîlmăcit, însemnează Petru).*

Cuvântul aramaic **Kephas** înseamnă, de asemenea, o „piatră mică" și este, fără îndoială, aplicat unui om muritor.

Totuși, în pasajul biblic în care Isus a spus: „... pe această STANCĂ îmi voi zidi biserica...", cuvântul din textul original **nu este Kephas** sau **petros**, ci **petra** și **înseamnă „stâncă mare și solidă".**

„... și această stâncă a fost HRISTOS"

Citiți alte câteva pasaje în care apare același cuvânt grecesc **petra**: În **Matei 7:24**, Isus vorbește despre un om care și-a construit casa pe stâncă.

> **24.** *De aceea, pe orişicine aude aceste cuvinte ale Mele, şi le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care şi-a zidit casa pe stîncă.*

Cuvântul grecesc este **petra**. Putea un om să construiască o casă pe o pietricică sau o piatră mică, atât de solidă încât să nu poată fi măturată? Desigur că nu! În versetul următor, Isus a continuat să spună că acea casă nu s-a prăbuşit nici când a căzut ploaia şi au venit apele, nici când au suflat vânturile şi au lovit-o – pentru că era întemeiată pe o stâncă. Aşadar, cuvântul **petra** implică dimensiune, soliditate şi putere! De asemenea, este definit ca un "masiv stâncos".

În **Matei 27:60** ni se spune că mormântul în care a fost îngropat Isus după răstignire a fost săpat într-o stâncă, în **petra**!

> **60.** *şi l-a pus într-un mormînt nou al lui însuş, pe care-l săpase în stîncă. Apoi a prăvălit o piatră mare la uşa mormîntului, şi a plecat.*

O piatră mare este necesară pentru a săpa un astfel de mormânt de familie - o "piatră mică" nu este de ajuns. Eu însumi am văzut această stâncă şi am intrat în mormânt. Este o stâncă uriaşă, nu o piatră mică.

Cuvântul grecesc **petra** nu-l poate desemna pe omul Petru, ci doar pe Hristos cel înviat! Pavel a scris despre israeliţii care au străbătut deşertul sub conducerea lui Moise: " ... ei au băut din stânca spirituală care îi urma, care era Hristos" **(1 Corinteni 10:4)**.

> **4.** *şi toţi au băut aceeaş băutură duhovnicească, pentrucă beau dintr-o stîncă duhovnicească ce venea după ei; şi stînca era Hristos.*

Termenul **petra** se referă clar la Hristos, în timp ce numele **petros** sau **Kephas** se referă la "piatra" Simon Petru.

Acest lucru clarifică problema o dată pentru totdeauna

HRISTOS este capul bisericii!

Petru vorbea despre Hristos şi despre Biserică când a scris următoarele: „De aceea sta scris in Evanghelie: Iată, pun o piatră de temelie aleasă şi preţioasă în Sion [biserica]; şi oricine crede în El nu va fi făcut de ruşine. `Deci pentru voi, cei care credeţi, este preţios. Dar pentru cei care nu cred, „piatra pe care au lepădat-o ziditorii a devenit **piatra unghiulară**, o **piatră de poticnire** şi **o stâncă de ofensă**`.

căci se poticnesc pentru că nu cred în Cuvântul căruia au fost rânduiți” (**1 Petru 2:6-8**).

> ***6.*** *Căci este scris în Scriptură: „Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; şi cine se încrede în El, nu va fi dat de ruşine.“*
> ***7.*** *Cinstea aceasta este dar pentru voi cari ați crezut! Dar pentru cei necredincioşi, „piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului“;*
> ***8.*** *şi „o piatră de poticnire, şi o stîncă de cădere“. Ei se lovesc de ea, pentrucă n-au crezut Cuvîntul, şi la aceasta sînt rînduiți.*

Petru a adresat aceste cuvinte bisericii. El a citat **Isaia 28:16**:

> **16.** deaceea, aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeu: „Iată, pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț, piatră din capul unghiului clădirii, temelie puternică; cel ce o va lua ca sprijin, nu se va grăbi să fugă.

Aici Hristos este înfățișat ca temelia pe care este construită biserica. Biserica lui Dumnezeu este zidită pe stânca (temelia lui) a lui Hristos – nu pe **pietricica** lui Petru.

În 1 Petru 2, cuvântul "piatră" este întotdeauna o traducere a cuvântului grecesc **lithos**, și nu **petros**. Lithos, însă, înseamnă "piatră, piatră de moară, piatră de poticnire". Același cuvânt este folosit și pentru pietrele din care a fost construit templul, precum și pentru piatra de mărimea unui om care a închis intrarea în mormântul lui Hristos. Deci nu înseamnă „piatră mică”. Cuvântul „STANCĂ” din versetul 8, pe de altă parte, este o traducere a grecescul petra, care, după cum am spus, înseamnă „piatră solidă”. Îl identifică pe Hristos – nu pe Petru – ca cap al Bisericii.

În **Efeseni 2:20**, Biserica este descrisă ca "construită pe temelia apostolilor și profeților [inclusiv profeții Vechiului Testament], da Isus Hristos este piatra unghiulară". Aici Hristos este prezentat în mod clar ca conducător, ca cap.

> ***20.*** *fiind zidiți pe temelia apostolilor şi proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.*

Adevăratul **fundament al a bisericii este Hristos**. „Căci nimeni nu poate pune altă temelie decât cea pusă deja, care este Isus Hristos” (**1 Cor. 3:11**).

> ***11.*** *Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decît cea care a fost pusă, şi care este Isus Hristos.*

Hristos nu și-a transferat conducerea supremă lui Petru și urmașilor acestuia. El însuși a promis : "Nu te voi lăsa și nu te voi părăsi" (**Evrei. 13,5**).

> ***5.*** *Să nu fiți iubitori de bani. Mulțămiți-vă cu ce aveți, căci El însuş a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.“*

În **Apocalipsa 1:13-18**, el este prezentat și ca capul **viu**, prezent spiritual în **mijlocul** bisericii.

> ***13.*** *Şi în mijlocul celor şapte sfeşnice pe cineva, care semăna cu Fiul omului, îmbrăcat cu o haină lungă pînă la picioare, şi încins la piept cu un brîu de aur.*
> ***14.*** *Capul şi părul Lui erau albe ca lîna albă, ca zăpada; ochii Lui erau ca para focului;*
> ***15.*** *picioarele Lui erau ca arama aprinsă, şi arsă într-un cuptor; şi glasul Lui era ca vuietul unor ape mari.*
> ***16.*** *În mîna dreaptă ținea şapte stele. Din gura Lui ieşea o sabie ascuțită cu două tăişuri, şi fața Lui era ca soarele, cînd străluceşte în toată puterea lui.*
> ***17.*** *Cînd L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Şi-a pus mîna dreaptă peste mine, şi a zis: „Nu te teme! Eu sînt Cel dintîi şi Cel de pe urmă,*
> ***18.*** *Cel viu. Am fost mort, şi iată că sînt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții şi ale Locuinței morților.*

Așadar, cine este capul viu al bisericii, potrivit Cuvântului lui Dumnezeu? Citiți: „Hristos este capul bisericii" (**Efeseni 5:23**).

> ***23.*** *căci bărbatul este capul nevestei, după cum şi Hristos este capul Bisericii, El, Mîntuitorul trupului*

Și citiți-o și în **Efeseni 4:15**; **1:22**;

> ***4:15.*** *ci, credincioşi adevărului, în dragoste, să creştem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.*
> ***1:22.*** *El I-a pus totul supt picioare, şi L-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii,*

Coloseni 1:18; **2:19**.

> ***1:18.*** *El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întîi născut dintre cei morți, pentruca în toate lucrurile să aibă întîietatea.*

> ***2:19.*** *şi nu se ține strîns de Capul din care tot trupul, hrănit şi bine închegat, cu ajutorul încheieturilor şi legăturilor, îşi primeşte creşterea pe care i-o dă Dumnezeu.*

Isus Hristos a înviat din morți! Isus Hristos **trăiește** astăzi! Așadar, de ce este arătat fie ca un copil neajutorat în brațele mamei sale – unde mama este venerată mai mult decât copilul – sau prezentat ca un **cadavru** pe cruce? **Isus Hristos trăiește** astăzi! De mai bine de 1900 de ani a fost capul viu și marele preot al **adevăratei** biserici pe care a înființat-o.

Cea mai înaltă AUTORITATE este Hristos!

Așadar, adevărata Biserică a lui Dumnezeu din Noul Testament nu a fost întemeiată de apostolul Petru – Hristos ***dfmîowjbu*** și ***wjv*** a fost cel care a făcut-o de fapt după ce s-a urcat la tronul lui Dumnezeu în ceruri. S-a întâmplat la Cincizecime, în anul 31 d.Hr. În această zi, Hristos a trimis Duhul Sfânt ucenicilor Săi, așa cum a promis (**Ioan 16:7**), și astfel i-a botezat **în Biserică**.

> ***7.*** *Totuş, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mîngîietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimete.*

Biserica lui Dumnezeu nu este o clădire, cum ar fi o catedrală sau un lăcaș de cult. Cuvântul "biserică" sau "adunare" este o traducere a grecescului **ekklesia**, care se referă la un grup de **oameni**. Biserica lui Dumnezeu este alcătuită din oameni – copiii născuți ai lui Dumnezeu. Ea constă în aceia – și numai aceia – care sunt **născuți** de Dumnezeu **prin primirea Duhului Sfânt**.

"Printr-un singur Duh am fost toți botezați într-un singur trup" – trupul lui Hristos, adevărata Biserică a lui Dumnezeu (**1 Cor. 12:13**). Cuvântul "botezat" înseamnă "scufundat" – "introdus".

> ***13.*** *Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; şi toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.*

Atunci când Duhul lui Dumnezeu este conferit, acesta produce mintea lui Dumnezeu în om - îl face părtaș la "natura divină" (**2 Petru 1.4**).

> ***4.*** *prin cari El ne-a dat făgăduințele Lui nespus de mari şi scumpe, ca prin ele să vă faceți părtaşi firii dumnezeieşti, după ce ați fugit de stricăciunea, care este în lume prin pofte.*

Cei care îl posedă sunt copiii născuți ai lui Dumnezeu – împreună ei formează **Biserica lui Dumnezeu**. Iar această Biserică a lui Dumnezeu va fi **Împărăția lui Dumnezeu** atunci când membrii ei **se vor naște** efectiv la nemurire prin înviere sau transformare la revenirea lui Hristos și nu vor mai fi perisabile!

Isus Hristos a fost cel care, după înălțarea la cer, a întemeiat Biserica prin trimiterea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu la Cincizecime. Și același Isus Hristos înviat și viu a rămas întotdeauna capul adevăratei biserici timp de peste 1900 de ani.

Așadar, am stabilit acum cine are **singura autoritate infailibilă** pentru a rezolva problema sabatului o dată pentru totdeauna: Isus Hristos și cuvântul Său, **Biblia**.

Nu este totuși indiferent?

Dar chiar dacă Isus Hristos este capul viu al adevăratei biserici – chiar dacă El deține cea mai înaltă autoritate în problema în discuție – putem pune totuși întrebarea: "În ce măsură mă afectează pe mine? Desigur, problema păcatului poate fi afectată, dar ce înseamnă acest lucru?"

Majoritatea oamenilor de astăzi Îl lasă pe Dumnezeu afară din joc. Ei privesc păcatul cu ușurință. Și am spus deja că, dacă Dumnezeu nu mai joacă niciun rol, atunci cu greu puteți vedea vreun motiv pentru care nu ar conta ziua pe care o respectați și dacă o respectați sau nu.

Dar Dumnezeu este în joc!

Desigur, pentru majoritatea oamenilor, Dumnezeu nu reprezintă o realitate concretă. Dar, cu toate acestea, ei sunt o operă a creației lui Dumnezeu. Dumnezeu Atotputernic a așezat omenirea pe această planetă cu un **scop** anume. Legile lui, deciziile lui vă determină fericirea, bunăstarea, succesul aici și acum și soarta în eternitate. La ultima instanță, când vi se execută hotărârea, nu sunteți judecătorul.

Dumnezeul etern a creat întregul Univers. El nu numai că a pus în mișcare toate forțele naturii, ci le și controlează și le conduce. El își guvernează creația. Dar

aceste legi, a căror eficacitate în viață a declanșat-o, determină dacă vă merge bine sau nu. Da, el este foarte implicat în joc!

Așadar, ce legătură are problema **păcatului**? Cine decide ce este păcatul – și ce rol are acesta?

Cei mai mulți oameni nu știu ce este păcatul. Unii cred că dansul este un păcat – alții neagă acest lucru. Unii consideră fumatul un păcat, alții nu. Diferite persoane și chiar diferite biserici au idei destul de diferite.

O astfel de ignoranță poate fi costisitoare! Înainte de toate, trebuie să rețineți următoarele: Dumnezeul cel viu și atotputernic nu ne permite să decidem singuri ce este păcatul. El este cel care decide acest lucru. Noi trebuie să luăm decizia, **dacă vrem** să păcătuim sau nu. Pedeapsa pentru păcat este moartea pentru veșnicie! Această pedeapsă este realitate! Suferința ei este o soartă îngrozitoare, oribilă!

A păcătui înseamnă a face ceea ce Dumnezeu spune că este nociv și dăunător pentru tine sau pentru alții. Înseamnă să faci ceva ce te **privează** de binecuvântările lui Dumnezeu, care te privează de lucrurile care sunt necesare pentru viața veșnică, cel mai înalt dar al lui Dumnezeu – pentru pace, fericire, siguranță și o viață fără griji și plină de bucurie!

Da, Isus Hristos cel viu și Biblia întruchipează singura autoritate care poate decide odată pentru totdeauna care zi a săptămânii are o influență decisivă asupra relației voastre cu Dumnezeu. Această relație are un impact direct asupra bunăstării voastre acum, în timpul vieții, și este fundamentală pentru destinul vostru în eternitate. **Dumnezeu acordă o importanță uriașă acestei întrebări!**

Isus Hristos este Cuvântul viu și personalizat al lui Dumnezeu, iar Sfintele Scripturi sunt Cuvântul scris al lui Dumnezeu **prin care Hristos vă vorbește**. El este **capul** singurei Biserici adevărate. În El avem singura autoritate care are autoritate!

Așadar, să vedem acum ce zi a săptămânii desemnează Hristos în Biblie ca zi de odihnă pentru epoca Noului Testament și în ce măsură este esențială respectarea ei.

CINE A CREAT SABATUL ŞI CINE L-A DECIS CA ZI DE ODIHNĂ?

IISUS HRISTOS a avut multe de spus cu privire la Sabat și la respectarea lui. Evanghelia după Marcu ne vorbește despre începutul lucrării lui Isus și despre mesajul pe care l-a proclamat. Isus a subliniat în mod repetat că acest mesaj a venit de la Dumnezeu Tatăl însuși - un mesaj de la Dumnezeu către omenire.

> **Marcu 1:1** *Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.*

„Evanghelia lui Isus Hristos" nu este un mesaj al oamenilor despre persoana lui Isus, ci Evanghelia lui Hristos – mesajul proclamat de Hristos însuși –,un mesaj pe care Dumnezeu l-a transmis omenirii prin Isus Hristos.

Mesajul Împărăției lui Dumnezeu

După ce Ioan Botezătorul a fost arestat, Isus a venit în Galileea și a predicat vestea cea bună a împărăției lui Dumnezeu. El i-a chemat pe oameni să se pocăiască și să creadă. Dar în ce să creadă? La mesajul pe care Isus l-a adus de la Dumnezeu! Isus însuși a spus acest lucru (**Marcu 1:15**).

> ***15.*** *El zicea: „S-a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelie."*

Isus și-a chemat ucenicii și "s-au dus în Capernaum; și îndată la Sabat au intrat în sinagogă" **(versetul 21)**.

> ***21.*** *S-au dus la Capernaum. Şi în ziua Sabatului, Isus a intrat îndată în sinagogă, și a început să învețe pe norod.*

Acosta era obiceiul său, să participe la slujba din sinagogă în ziua de Sabat **Luca 4,16**.

> **16.** *A venit în Nazaret, unde fusese crescut; şi, după obiceiul Său, în ziua Sabatului, a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească,*

Astăzi, sinagoga din Capernaum pe care Isus a vizitat-o atunci este complet degradată. Am fost acolo și m-am plimbat printre ruinele și coloanele dărâmate decorate cu reliefuri evreiești antice.

Sinagoga din Nazaret (menționată în **Luca 4:16**), locul unde Isus mergea fără îndoială la slujbă în fiecare sabat din copilăria sa, este de asemenea, păstrată ca locație identificabilă. Rămășițele actuale ale clădirii datează din renovările din secolul al II-lea. Ele au fost săpate, o scară duce în jos.

De asemenea, am vizitat și această sinagogă. Dimensiunile sale mi-au amintit foarte mult de unele dintre bisericile mici în care am predicat în timpul primilor mei ani de slujbă. Era foarte mică – probabil că nu erau locuri pentru mai mult de cincizeci de persoane. A fost construită în întregime din piatră.

Și în timp ce mă plimbam prin acest spațiu îngust, m-am gândit la faptul că până și Isus, prin **care Dumnezeu a creat pământul**, și-a început lucrarea pământească într-un loc atât de modest. Nu pot descrie sentimentele mele în acele momente – dar vă pot asigura că a fost o experiență extraordinară!

Isus a predicat în sinagogile din orașele din Galileea (**Marcu 1:38-39**).

> **38.** *El le-a răspuns: „Haidem să mergem în altă parte, prin tîrgurile şi satele vecine, ca să propovăduiesc şi acolo; căci pentru aceasta am ieşit.“*
> **39.** *Şi s-a dus să propovăduiască în sinagogi, prin toată Galilea; şi scotea dracii.*

Odată, el și ucenicii lui mergeau pe un câmp de cereale în ziua de Sabat (**Marcu 2:23**), după care fariseii l-au acuzat pe el și pe ucenicii săi că au încălcat porunca Sabatului prin smulgerea spicelor de grâu pentru hrană.

> **23.** *S-a întîmplat că într-o zi de Sabat, Isus trecea prin* lanurile *de grîu. Ucenicii Lui, pe cînd mergeau, au început să smulgă spice de grîu.*

Isus, care de asemenea a învățat în Evanghelie sa cum să respecte Sabatul, a răspuns (**Marcu 2:27-28**):

> **27.** *Apoi le-a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat;*
> **28.** *aşa că Fiul omului este Domn chiar şi al Sabatului.“*

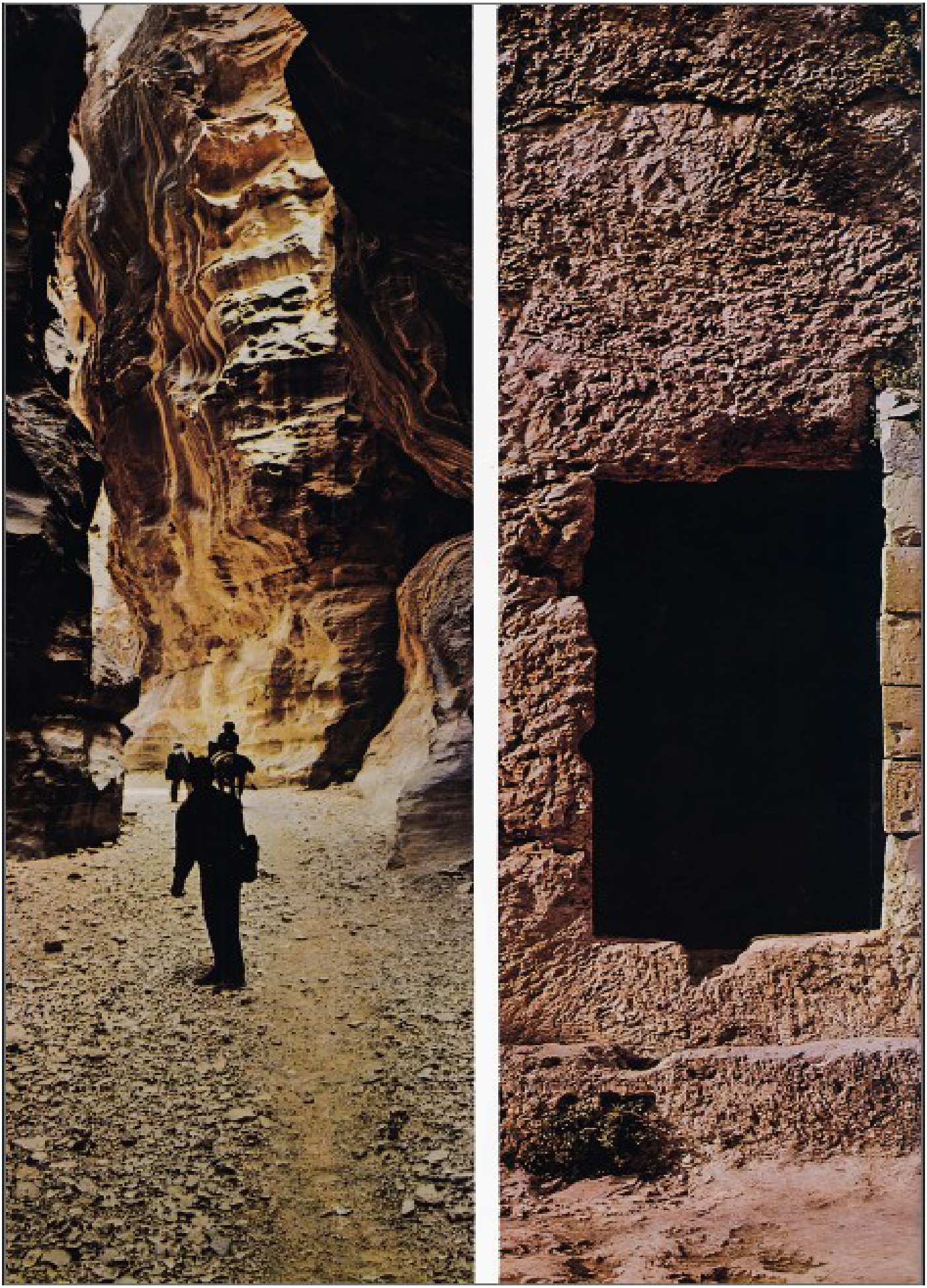

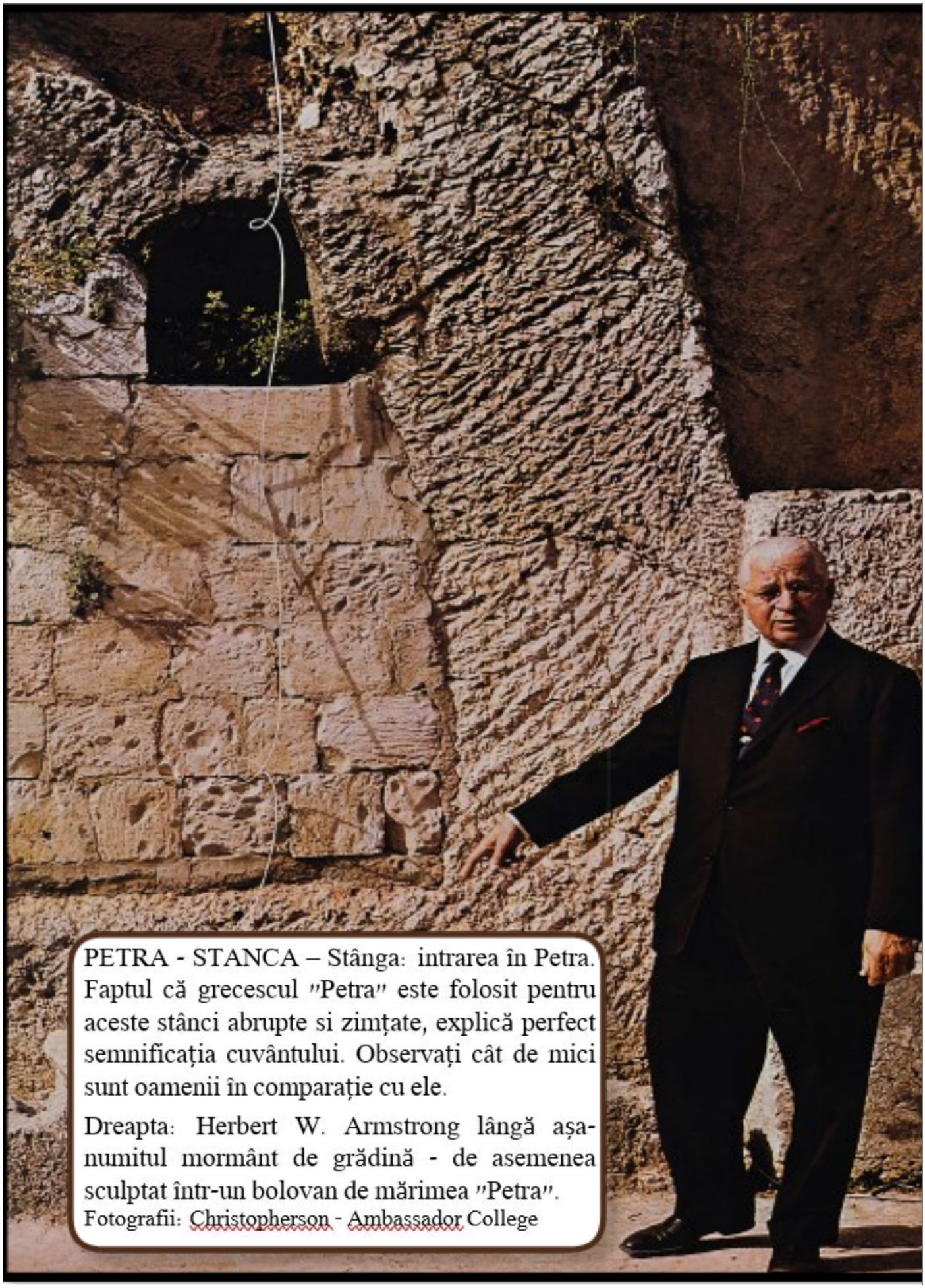

PETRA - STANCA – Stânga: intrarea în Petra. Faptul că grecescul "Petra" este folosit pentru aceste stânci abrupte si zimțate, explică perfect semnificația cuvântului. Observați cât de mici sunt oamenii în comparație cu ele.

Dreapta: Herbert W. Armstrong lângă așa-numitul mormânt de grădină - de asemenea sculptat într-un bolovan de mărimea "Petra".

Fotografii: Christopherson - Ambassador College

Foto: Ben-Haim

"CONFORM OBICEIULUI SAU" — Ruinele orașului Capernaum.
Potrivit tradiției istorice, aici s-ar fi aflat sinagoga în care învăța Isus**.**

Sabatul a fost FĂCUT!

Vă rog să mai citiți încă o dată acest text informativ!

Isus a zis: "**Sabatul a fost făcut**". Este unul din lucrurile care au fost **create**. Deci, cineva trebuie să fie **creatorul** său. Ei bine, cine **a făcut** sabatul?

Dumnezeu este creatorul. În **Efeseni 3:9** spune:

> ***9***. *Şi să fac pe toți să vadă care este părtăşia misterului, care de la începutul lumii fusese ascuns în* ***Dumnezeu, care a creat toate prin Isus Cristos;***

Evanghelia după Ioan începe: "La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul... Toate lucrurile au fost făcute prin El și fără El nimic din ce a fost făcut nu a fost făcut. În El era viața și viața era lumina oamenilor ... Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi și am văzut slava Lui, slavă ca a singurului născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. Ioan mărturisește despre el ..." (**Ioan 1, 1. 3-4 și 14-15**).

> ***3.*** *Toate lucrurile au fost făcute prin El; şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.*
> ***4.*** *În El era viața, şi viața era lumina oamenilor.*
> ***14.*** *Şi Cuvîntul S-a făcut trup, şi a locuit printre noi, plin de har, şi de adevăr. Şi noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl. -*
> ***15.*** *Ioan a mărturisit despre El, cînd a strigat: „El este Acela despre care ziceam eu: «Celce vine după mine, este înaintea mea, pentrucă era înainte de mine». -*

Acest "Cuvânt" a fost Hristos. El a fost cu Dumnezeu Tatăl de la început. El **a fost Dumnezeu!** Totul a fost creat prin el - prin Isus Hristos! Sabatul este o parte a creației, ceva care a fost "făcut". Așadar, Isus Hristos a fost cel care a creat Sabatul. Mai precis: Dumnezeu l-a creat prin Isus Hristos.

Citiți în continuare: "Căci **în El [Hristos] au fost create toate** lucrurile din cer și de pe pământ, vizibile și invizibile... Și El este capul trupului, adică al Bisericii" (**Col. 1, 16 - 18**).

> ***16.*** *Pentrucă prin El au fost făcute toate lucrurile cari sînt în ceruri şi pe pămînt, cele văzute şi cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpîniri. Toate au fost făcute prin El şi pentru El.*

> ***17.*** *El este mai înainte de toate lucrurile, şi toate se ţin prin El.*
> ***18.*** *El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întîi născut dintre cei morţi, pentruca în toate lucrurile să aibă întîietatea.*

Foarte puțini oameni știu acest lucru astăzi, – însă Sabatul a fost instituit de Isus Hristos. Prin urmare, nu trebuie să fim surprinși când El afirmă în mod clar că este Domnul Sabatului (**Marcu 2,28**).

> ***28.*** *aşa că Fiul omului este Domn chiar şi al Sabatului.“*

Când și pentru cine?

Ne întoarcem din nou la **Marcu 2:27**! Sabatul nu este doar ceva care **a fost creat** – ceea ce presupune un Creator –, ci a fost creat și **pentru** cineva. Astăzi, părerea predominantă este că a fost făcut "pentru evrei". Dar ce a învățat Hristos Însuși? El a spus că sabatul **a fost făcut pentru om**!

> ***27.*** *Apoi le-a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat;*

Dar dacă el este desemnat pentru întreaga omenire, atunci trebuie să presupunem că a fost **creat în același timp** cu omul însuși. Însă noi nu trebuie să "presupunem" nimic. Noi trebuie să consultăm Biblia ca sursă de autoritate!

Așadar, să aruncăm o privire la descrierea momentului în care a fost creat omul. „Și Dumnezeu a zis: Să facem [mai mulți - Tatăl și Hristos] oameni după chipul și asemănarea noastră … Dumnezeu a creat omul după chipul Său, după chipul lui Dumnezeu l-a creat; și i-a creat bărbat și femeie" (**Genesa 1:26-27**).

> **26.** Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpînească peste peştii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pămîntul şi peste toate tîrîtoarele care se mişcă pe pămînt.“
> **27.** Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească şi parte femeiască i-a făcut.

Dar **când** a avut loc acest lucru? **Versetul 31** se referă la cea de-a șasea zi din săptămâna creației. **Omul** este ultimul act al creației din această zi. Prin urmare, el a apărut probabil în după-amiaza târzie a celei de-a șasea zi.

> ***31.*** *Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; şi iată că erau foarte bune. Astfel a fost o seară, şi apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a şasea.*

Să mergem mai departe: "În ziua **a șaptea**, Dumnezeu Și-a isprăvit lucrarea pe care o făcuse și S-a odihnit în ziua a șaptea de toată lucrarea Sa pe care o făcuse. Și Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ea S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care Dumnezeu a creat-o făcând-o" **(Geneza 2:2-3)**.

> ***2.*** *În ziua a şaptea Dumnezeu Şi-a sfîrşit lucrarea, pe care o făcuse; şi în ziua a şaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.*
> ***3.*** *Dumnezeu a binecuvîntat ziua a şaptea şi a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise şi o făcuse.*

Acum luați în considerare următoarele! Când Dumnezeu a spus: "**să facem** oameni", cine vorbea de fapt? Cuvântul ebraic din textul original, care a fost tradus aici prin "Dumnezeu", este **Elohim.** Acest cuvânt ebraic pentru "Dumnezeu" este un cuvânt la plural – se referă doar la **un singur Dumnezeu**, dar mai mult de o persoană.

Dumnezeu este o familie conducătoare. Există Tatăl și Isus, Fiul. Dar Hristos este și „Cuvântul" – adică el este **vorbitorul**. El spune ceea ce tatăl îi spune să zică. Dumnezeu a creat toate lucrurile **prin** El! Deci Isus a fost cel care a vorbit! Isus a fost cel care a spus: "Hai să facem oameni." El a fost cel care a executat lucrarea de creație conform instrucțiunilor Tatălui!

Și acum aveți grijă: Și-a încheiat Isus creația în a șasea zi? Înseamnă că a încetat să lucreze în ziua a șaptea? Nicidecum! Citiți cu atenție: "Dumnezeu a terminat în ziua a șaptea ..." - Ce? Nu creațiunea! El își încheiase "lucrarea", "pe care o făcuse".

Cu toate acestea, au fost șapte zile de creație. Nu șase – ci șapte zile! El a creat Sabatul în cea de-a șaptea zi. Totuși, Sabatul nu a fost instituit printr-un comportament activ, ci prin odihnă. Ceea ce a realizat în primele șase zile a fost lucrarea de creație – ceea ce fusese adus la existență **prin muncă**. El **s-a odihnit** în a șaptea zi. El a creat Sabatul **prin odihnă**.

A fost Dumnezeu obosit?

Dar de ce s-a odihnit Isus Hristos după ce a făcut munca de creație? A fost complet epuizat? A fost atât de obosit încât a fost nevoit să se oprească și să se

odihnească? Cu siguranță că nu, pentru că Dumnezeu "nu obosește și nu osteneşte" (**Isaia 40:28**)!

> ***28.*** *Nu ştii? N-ai auzit? Dumnezeul cel vecinic, Domnul a făcut marginile pământului. El nu oboseşte, nici nu osteneşte; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă*

Totuși, aceasta a fost o odihnă adevărată, căci **Exodul 31:17** spune: „...în șase zile Domnul [Hristos] a făcut cerul și pământul, dar în ziua a șaptea s-a odihnit și **s-a împrospătat**". Când sa **„împrospătat"** prin această odihnă, a fost o odihnă adevărată. Dar nu a fost obosit sau epuizat!

> ***17.*** *Aceasta va fi între Mine şi copiii lui Israel un semn vecinic; căci în şase zile a făcut Domnul cerurile şi pământul, iar în ziua a şaptea S-a odihnit şi a răsuflat."*

De ce S-a odihnit? Pentru a da acestei zile un semnal divin. El a creat Sabatul în această zi **odihnindu-se**, în timp ce a creat toate celelalte lucruri prin **muncă**!

În continuare rețineți următoarele! De asemenea, el "**a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o**". Ce înseamnă "**a sfinți**"? Căutați într-un dicționar. Înseamnă "**a pune deoparte pentru un scop sau o utilizare sacră**". El a pus această zi deoparte, deosebind-o de celelalte zile, punând-o deoparte pentru uz sfânt, și anume, o zi de odihnă fizică în care poporul Său ar trebui să se adune pentru a-L cinsti și a se închina lui Dumnezeu!

Exodul 20:11 afirmă, de asemenea, că a "sfințit" a șaptea zi a săptămânii.

> ***11.*** *Căci în şase zile a făcut Domnul cerurile, pământul şi marea, şi tot ce este în ele, iar în ziua a şaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvîntat Domnul ziua de odihnă şi a sfinţit-o.*

Acum, Sabatul este o zi a săptămânii, și în mod clar, **ziua a șaptea** (**Matei 28:1**). Așadar, Dumnezeu **a sfințit o perioadă de timp pentru tot viitorul, prin Hristos**!

> ***1.*** *La sfîrşitul zilei Sabatului, cînd începea să se lumineze în spre ziua dintîi a săptămînii, Maria Magdalina şi cealaltă Marie au venit să vadă mormîntul.*

Vorbiți pentru voi înșivă: Are vreun om puterea sau dreptul să declare o anumită perioadă de timp, sfântă? Nicio ființă omenească nu este sfântă prin ea însăși. Numai Dumnezeu și ceea ce a făcut El sfânt este sfânt! Niciun grup și nicio organizație de oameni nu poate sfinți o perioadă de timp!

Sabatul cuprinde o anumită perioadă de timp. Dumnezeu a stabilit această perioadă de la apusul soarelui vineri până la apusul soarelui sâmbătă. De fiecare dată când acest timp răsare, intrăm într-o etapă **sfântă** a timpului. Este timpul lui Dumnezeu, nu al nostru! Dumnezeu **l-a sfințit** – și în cele Zece Porunci, așa cum vom vedea în detaliu mai târziu, ne poruncește să respectăm acest timp ca fiind **sfânt**! Astăzi, mulți oameni pur și simplu nu-și dau seama că este un păcat dacă folosesc ceva ce este sfânt pentru Dumnezeu în propriile scopuri!

"Nu-l călcați în picioare"

Este atât de important să păstrăm această zi specială pe care Dumnezeu a binecuvântat-o și a sfințit-o? Trebuie un creștin **să respecte** ceea ce Dumnezeu sfințește?

Dumnezeu ne dă o indicație clară folosind exemplul unei experiențe pe care a avut-o Moise.

Moise, care fusese crescut ca un prinț de una dintre fiicele faraonului încă de când era copil, a ucis un supraveghetor egiptean și a fugit în ținutul Madian, care se afla în apropierea muntelui Sinai. Acolo s-a căsătorit cu o fiică a preotului Ietro. Într-o zi, când Moise era cu o turmă de oi pe Muntele Horeb din Munții Sinai, a văzut un tufiș mare în flăcări. Cu toate acestea, el a observat că tufișul nu a fost mistuit de flăcări. A continuat să ardă și totuși nu a ars.

Apoi, Cel Veșnic (Hristos) l-a chemat pe Moise din tufișul aprins.

„Moise, Moise!" a strigat Dumnezeu,... scoate-ți pantofii; căci locul unde stai tu este pământ sfânt" (**Exod 3:2-5**).

> ***2.*** *Îngerul Domnului i S-a arătat într-o flacără de foc, care ieşea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat; şi iată că rugul era tot un foc, şi rugul nu se mistuia deloc.*
> ***3.*** *Moise a zis: „Am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată, şi pentru ce nu se mistuie rugul."*
> ***4.*** *Domnul a văzut că el se întoarce să vadă; şi Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului, şi a zis: „Moise! Moise!" El a răspuns: „Iată-mă!"*
> ***5.*** *Dumnezeu a zis: „Nu te apropia de locul acesta; scoate-ți încălțămintele din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfînt."*

Să presupunem că Moise s-ar fi comportat ca majoritatea oamenilor din zilele noastre. Probabil că el ar fi obiectat: *"Ei bine, chiar nu văd de ce ar conta unde îmi scot pantofii. Cu siguranță nu vreau să mi-i scot aici, cel puțin nu în locul ăsta. Îi voi scoate doar un pic mai departe".*

Dacă Moise s-ar fi împotrivit și ar fi spus astfel de lucruri, el nu ar fi fost niciodată ales să conducă poporul lui Dumnezeu din sclavia egipteană.

Ceva mai departe, pământul nu era sfânt. Așadar, de ce era important ca Moise să se desculțe și unde s-a descălțat? Aici este motivul: Pământul pe care se afla era sfânt. Dumnezeu i-a cerut să trateze pământul sfânt de sub picioarele lui cu mai mult respect decât orice altă bucată de pământ.

Și de ce? Ce anume a făcut ca această bucată de pământ să fie sfântă? Însuși Dumnezeu a fost prezent pe acest pământ! Dumnezeu este Sfânt! Prezența lui Dumnezeu în acel tufiș a făcut ca pământul din jur să fie sfânt!

În același mod, Dumnezeu este prezent în Sabatul Său. El s-a odihnit în primul Sabat pentru a face din această zi un timp sfânt, prin prezența Sa. Patru mii de ani mai târziu, când El - "Cuvântul" (Logos) – a devenit omul Isus Hristos, el a sfințit în continuare aceeași zi de Sabat săptămânală prin prezența Sa – El s-a dus așa cum îi era obiceiul, în sinagogă.

Isus Hristos rămâne mereu același - ieri, astăzi și în veci (Evrei 13:8). Credeți acest lucru? Este Biblia sursa autoritativă pentru dumneavoastră? Recunoașteți Biblia ca fiind o autoritate călăuzitoare, absolută? Dacă Isus Hristos nu trăiește în voi prin Duhul Său – nu-și trăiește viața prin voi _, atunci nu-i aparțineți, atunci nu sunteți creștin (**Romani 8: 9**).

> ***9.*** *Voi însă nu mai sînteţi pămînteşti, ci duhovniceşti, dacă Duhul lui Dumnezeu locuieşte în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.*

Dar dacă trăiește în dumneavoastră, puteți fi siguri, că el nu s-a schimbat în niciun fel – El este în continuare personal prezent în Sabatul Său.

Dumnezeu i-a poruncit lui Moise să-și scoată pantofii în Țara Sfântă. Neascultarea ar fi fost un păcat; pedeapsa pentru aceasta este moartea veșnică.

Același Dumnezeu veșnic poruncește omenirii, să înceteze să calce în picioare și să profaneze Ziua Domnului! Dumnezeu cere de la copiii Săi, să trateze această zi Sfântă, cu un respect deosebit, întrucât în alte zile nu este necesar.

Iată o profeție pentru timpurile noastre care vă privește:

"Dacă vă opriți piciorul în Sabat și **nu** vă vedeți de treburile voastre în ziua mea sfântă și numiți Sabatul "plăcere" [nu obligație] și **ziua sfântă a Domnului**, Onorată"; dacă-l cinstiți ne umblând pe căile voastre, și nu vă faceți afacerile și nu trăncăniți vorbe goale, atunci veți avea plăcerea voastră în Domnul, și vă voi lăsa să umblați pe înălțimile pământului și vă voi hrăni cu moștenirea tatălui vostru Iacob; căci gura Domnului a vorbit" (**Isaia 58:13-14**).

> ***13.*** *Dacă îţi vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ţi faci gusturile tale în ziua Mea cea sfîntă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfinţeşti pe Domnul, slăvindu-L, şi dacă-l vei cinsti, neurmînd căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale şi nededîndu-te la flecării,*
> ***14.*** *atunci te vei putea desfăta în Domnul, şi Eu te voi sui pe înălţimile ţării, te voi face să te bucuri de moştenirea tatălui tău Iacov; căci gura Domnului a vorbit."*

Aici este o situație clară „Așa vorbește Domnul"!

Îl onorăm pe Dumnezeu păstrând sfinte lucrurile pe care El le-a făcut sfinte! Noi Îl desconsiderăm atunci când spunem ceea ce credem de cuviință: "Ei bine, nu cred că, convingerile și obiceiurile atâtor oameni și ale atâtor biserici pot fi greșite. Și eu aș prefera să rămân la aceste tradiții consacrate; De asemenea, mă bucur de o bună reputație în rândul oamenilor".

Dumnezeu poruncește! „Să nu călcați în picioare timpul Meu cel sfânt! Nu mai călcați în picioare **sfințenia mea** – fie că este vorba de numele meu, de zecimea din venitul vostru sau de **ziua mea sfântă**".

Păcatul constă în pângărirea a ceea ce Dumnezeu a sfințit.

Dumnezeu nu a sfințit niciodată o altă zi a săptămânii, iar omul nu are nici dreptul, nici puterea de a sfinți o zi. Nu puteți sfinți o zi dacă aceasta nu a fost mai întâi **sfințită de Dumnezeu**, la fel cum nu poți menține apa rece caldă dacă nu a fost mai întâi încălzită! Dumnezeu **a sfințit** această perioadă de timp – și vă poruncește să **o păstrați sfântă**!

Avraam a respectat Sabatul

Toate sistemele sociale, cu credințele, obiceiurile și tradițiile lor, precum și religiile lor, se bazează pe faptul că oamenii trăiesc așa cum "cred ei că este corect". Dar Dumnezeu spune că acest comportament aduce cu sine pedeapsa cu moartea

veșnică. Acest mod de viață – și anume a face ceea ce ți se pare corect - este calea păcatului.

Dacă religiile lumii ar recunoaște cu adevărat Biblia ca fiind un ghid obligatoriu, atunci ar exista o singură credință - toată lumea s-ar supune voinței lui Dumnezeu și ar urma regulile emise de El. Mulți dintre cei care se numesc creștini mărturisesc Biblia – si numai Biblia. Cu toate acestea, ei cred exact opusul a ceea ce Hristos și Biblia învață în mod clar. Ei urmează obiceiuri de origine păgână, pe care Dumnezeu **le condamnă** în Biblie! Omenirea este într-adevăr **înșelată**!

Oamenii speră să ocolească poruncile lui Dumnezeu prin numeroase scuze, deoarece mintea omenească este ostilă lui Dumnezeu și se răzvrătește împotriva Legii Sale (**Rom. 8:7**).

> ***7.*** *Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământeşti este vrăjmăşie împotriva lui Dumnezeu, căci, ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, şi nici nu poate să se supună.*

Deoarece oamenii nesocotesc poruncile lui Dumnezeu pentru a-și urma propriile legi și obiceiuri omenești (vezi **Marcu 7:6-9**), trebuie să caute argumente pentru a-și justifica nesupunerea.

> ***6.*** *Isus le-a răspuns: „Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, după cum este scris: «Norodul acesta Mă cinsteşte cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.*
> ***7.*** *Degeaba Mă cinstesc ei, dînd învățături cari nu sînt decît nişte porunci omeneşti.»*
> ***8.*** *Voi lăsați porunca lui Dumnezeu, şi țineți datina aşezată de oameni, precum: spălarea ulcioarelor şi a paharelor, şi faceți multe alte lucruri de acestea.“*
> ***9.*** *El le-a mai zis: „Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră.*

Un astfel de argument este de exemplu, afirmația că poruncile lui Dumnezeu nu existau înainte ca poporul Israel să ajungă pe Muntele Sinai.

Dar progenitorul acestui popor, Avraam, a respectat poruncile lui Dumnezeu cu 430 de ani mai devreme!

Citiți cu ochii voștri în Biblie! **„...pentru că Avraam a ascultat de glasul Meu și a păzit legile Mele, poruncile Mele, rânduielile Mele și Legea Mea"** (**Geneza 26:5**). Dumnezeu vorbește aici și explică **de ce** i-a făcut lui Avraam marile promisiuni.

> **5.** *pentrucă Avraam a ascultat de porunca Mea, şi a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orînduirile Mele, şi legile Mele.“*

Așadar, Avraam a ținut Sabatul lui Dumnezeu!

Citim în Noul Testament că este păcat să încalci chiar și una dintre porunci (**Iacov 2:10-11**).

> **10.** *Căci, cine păzeşte toată Legea, şi greşeşte într-o singură poruncă, se face vinovat de toate.*
> **11.** *Căci, Cel ce a zis: „Să nu preacurveşti“, a zis şi: „Să nu ucizi“. Acum, dacă nu preacurveşti, dar ucizi, te faci călcător al Legii.*

Unii încearcă să demonstreze că „s-ar putea ca ritmul săptămânii să se fi schimbat și că astăzi probabil că nu mai este posibil să se stabilească care zi din timpul nostru este a șaptea zi a săptămânii în care s-a odihnit Dumnezeu”.

S-a schimbat ritmul săptămânal?

Adam fusese deja creat atunci când soarele a apus în cea de-a șasea zi a săptămânii creației – când Dumnezeu s-a odihnit de la lucrarea Sa. Prin urmare, Adam știa care este ziua a șaptea. Isus l-a numit pe Abel "neprihănit" (**Matei 23:35**), deci Abel a **păstrat** Sabatul.

> **35.** *ca să vină asupra voastră tot sîngele nevinovat, care a fost vărsat pe pămînt, dela sîngele neprihănitului Abel pînă la sîngele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-aţi omorît între Templu şi altar.*

Enoh "a umblat cu Dumnezeu", așa că și el a ținut Sabatul; el a fost "luat de către Dumnezeu" cu mai puțin de o sută de ani înaintea lui Noe. În toate aceste secole, ei au știut care este ziua a șaptea. Adam a trăit cu Metusala timp de 243 de ani și a murit când Lameh avea 56 de ani. Acești oameni știau care zi a săptămânii era a șaptea. Vârstele lui Metusala și Noe s-au suprapus cu 600 de ani, iar cele ale lui Lameh și Noe s-au suprapus cu 595 de ani.

Desigur, Noe a învățat de la ei și de la alții care era ziua a șaptea a săptămânii Și Noe a respectat-o, deoarece era "un propovăduitor al **dreptății**" (**2 Petru 2:5**) –

> ***5.*** *dacă n-a cruțat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alți şapte inşi, cînd a trimes potopul peste o lume de nelegiuiți;*

și într-adevăr „toate poruncile Tale ... sunt **drepte** [sau: dreptate]" (**Psalmul 119:172**).

> ***172.*** *Să cînte limba mea Cuvîntul Tău, căci toate poruncile Tale sînt drepte!*

Sem a fost la fel de ascultător. El a trăit până când Avraam a avut 150 de ani. Noe murise doar cu 2 ani înainte de nașterea lui Avraam.

Nu, ritmul săptămânal nu se schimbase pe vremea lui Avraam, iar faptul că acesta a rămas de fapt constant până în ziua de azi poate fi dovedit prin șapte dovezi incontestabile și fără cusur. Scrieți-ne și vom fi bucuroși să vă trimitem broșura **„S-a pierdut timpul (germ.)?".**

După moartea lui Iacov și a lui Iosif, urmașii lui Israel (Iacov) au devenit sclavi în Egipt. În Biblie se spune: „Și au pus peste ei niște stăpâni, care îi asupreau cu muncă silnică... Și egiptenii i-au făcut pe copiii lui Israel să slujească fără milă și le-au făcut viața grea cu munci grele ..." (**Exod 1:11, 13-14**).

> ***11.*** *Şi au pus peste ei isprăvnicei, ca să-i asuprească prin munci grele. Astfel a zidit el cetățile Pitom şi Ramses, ca să slujească de hambare lui Faraon.*
> ***13.*** *Atunci Egiptenii au adus pe copiii lui Israel la o aspră robie.*
> ***14.*** *Le-au făcut viața amară prin lucrări grele de lut şi cărămizi, şi prin tot felul de lucrări depe cîmp: în toate muncile acestea pe cari-i sileau să le facă, erau fără nici un pic de milă.*

Egiptenii nu respectau sabatul. Îi biciuiau pe israeliți pentru a-i obliga la muncă forțată, fie de Sabat, fie în alte zile. Israeliților nu li s-a permis să respecte Sabatul timp de 150-175 de ani – adică timp de mai multe generații. Ei nu au avut preoți. Nu exista celebrarea sabatului sau orice alt fel de viață religioasă. Probabil că nu exista nici un fel de instruire religioasă, cel puțin nu într-o formă organizată.

Și nu a existat nicio Biblie, nicio înregistrare scrisă a poruncilor și instrucțiunilor divine. În Biblie se spune: „Des Herrn Wort **bleibt in Ewigkeit**." Dacă un text inspirat de Dumnezeu ar fi fost scris înainte de vremea lui Moise, noi l-am fi avut astăzi. Cu toate acestea, primele înregistrări provin de la **Moise**, din perioada în care israeliții au fost eliberați din sclavia egipteană.

Israeliții din generația pe care Moise a condus-o din Egipt nu fuseseră instruiți în chestiuni religioase. Se poate presupune că ei știau puțin despre Sabat. Avem aici o situație în care calculul timpului ar fi putut fi confundat! Dar dacă acesta a fost cazul, Dumnezeu le-a dat calculul corect al timpului prin minuni uimitoare!

Gândiți-vă! Acești israeliți, o națiune de aproximativ trei-patru milioane de oameni (dintre care 600.000 de bărbați cu vârsta de peste 20 de ani) au ajuns în deșertul Sin – la două luni după ce au părăsit Egiptul și cu aproximativ două săptămâni înainte să ajungă la Muntele Sinai – adică cu săptămâni **înainte** ca Dumnezeu să le dea cele Zece Porunci. Oamenii au mârâit și s-au plâns de lipsa hranei în pustietate.

Revelat prin miracole

Aici, Dumnezeu le-a **descoperit** prin minuni care era **ziua de Sabat**. Le-a dat de înțeles că **este important dacă era respectată sau nu**.

"Atunci Domnul i-a zis lui Moise: Iată, voi face să plouă pâine din cer pentru voi, și poporul va ieși și va aduna zilnic, ceea ce este necesar pentru acea zi." Din ce motiv? **„ … să verific, dacă umblă în legea mea ori nu" (Exod 16:4).**

> **4.** *Domnul a zis lui Moise: „Iată că voi face să vă ploaie pîne din ceruri. Poporul va ieşi afară, şi va strînge, cît îi trebuie pentru fiecare zi, ca să-l pun la încercare, şi să văd dacă va umbla sau nu după legea Mea.*

Mai citiți o dată! Acest lucru s-a întâmplat cu mai bine de două săptămâni **înainte** ca poporul Israel să primească Cele Zece Porunci, **chiar înainte** ca Vechiul Legământ să fie cunoscut prin nume – acest lucru s-a întâmplat **înainte** de "Legea Mozaică". Însă legea lui Dumnezeu era deja în vigoare. Dumnezeu a vrut să-i **testeze** pentru a vedea dacă vor respecta un anumit punct din această lege.

"Dar în ziua a șasea", a continuat Dumnezeu, "când vor pregăti ce vor aduce, **va fi de două ori mai mult** decât adună de obicei în fiecare zi" **(versetul 5)**.

> **5.** *În ziua a şasea, cînd vor pregăti ce au adus acasă, vor avea de două ori mai mult de cît vor strînge în fiecare zi.*

Multe lucruri sugerează că Dumnezeu le-a vorbit într-o zi de Sabat. Este logic să presupunem că Domnul veșniciei (care mai târziu a devenit omul Isus Hristos) a vorbit pentru prima dată omului într-o zi de Sabat. Adam a fost creat în ziua a șasea a săptămânii de creație. Este logic ca Adam să fi fost creat după-amiaza târziu,

deoarece crearea omului a fost ultimul act al creației în această zi. La apusul soarelui, imediat după crearea lui Adam, Dumnezeu i-a vorbit. El i-a oferit darul vieții veșnice (prin pomul vieții) și l-a avertizat că plata păcatului va fi moartea (**Geneza 2:15–17**).

> ***15.*** *Domnul Dumnezeu a luat pe om şi l-a aşezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze şi s-o păzească.*
> ***16.*** *Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Poți să mănînci după plăcere din orice pom din grădină;*
> ***17.*** *dar din pomul cunoştinței binelui şi răului să nu mănînci, căci în ziua în care vei mînca din el, vei muri negreşit.“*

Și aici a instruit Dumnezeu poporului Israel prin Moise **în timpul Sabatului**. Citiți următoarele versete din **Exodul 16**. Versetul 9 relatează că Moise și Aaron au convocat poporul. Versetul 10 arată cum toți "priveau slava Domnului". Versetele 11–13 descriu, ca Dumnezeu după amurg - imediat după apusul soarelui a acestei zile de Sabat care a trecut – prepelițe ca hrană și în dimineața următoare zăcea mana pe pământul deșertului.

> ***9.*** *Moise a zis lui Aaron: „Spune întregei adunări a copiilor lui Israel: «Apropiați-vă înaintea Domnului; căci v-a auzit cîrtirile.“*
> ***10.*** *Şi, pe cînd vorbea Aaron întregei adunări a lui Israel, s-au uitat înspre pustie, şi iată că slava Domnului s-a arătat în nor.*
> ***11.*** *Domnul, vorbind lui Moise, a zis:*
> ***12.*** *„Am auzit cîrtirile copiilor lui Israel. Spune-le: «Între cele două seri aveți să mîncați carne, şi dimineața vă veți sătura de pîne; şi veți şti că Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.“*
> ***13.*** *Seara, au venit nişte prepelițe şi au acoperit tabăra; şi, dimineața, s-a aşezat un strat gros de rouă în jurul taberii.*

Acum ajungem la a doua minune. Unii, contrar poruncii lui Dumnezeu, au lăsat o parte din mană până a doua zi: „**Și s-a umplut de viermi și a mirosit**" (versetul 20).

> ***20.*** *N-au ascultat de Moise, şi s-au găsit unii, care au lăsat ceva din ea pînă dimineața; dar a făcut viermi şi s-a împuțit. Moise s-a mîniat pe oamenii aceia.*

Acum versetul 22: În cea de-a șasea zi, au adunat o **cantitate dublă** de mană.

> ***22.*** *În ziua a şasea, au strîns hrană îndoit, şi anume doi omeri de fiecare. Toți fruntaşii adunării au venit şi au spus lui Moise lucrul acesta.*

In **versetul 23** citim ca Moise le-a explicat: ‚Mâine este zi de odihnă, **Sabatul sfânt pentru Domnul**."

> ***23.*** *Şi Moise le-a zis: „Domnul a poruncit aşa. Mîne este ziua de odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert, şi păstrați pînă a doua zi dimineața tot ce va rămînea!“*

De aceea, în această **a șasea zi** li s-a poruncit să adune și să pună deoparte hrana suplimentară pentru Sabat, ceea ce au făcut. **Versetul 24**: Nu erau viermi în ea și nimic nu s-a stricat ca în cele cinci zile precedente!

> ***24.*** *Au lăsat-o pînă a doua zi dimineața, cum poruncise Moise; şi nu s-a împuțit, şi n-a făcut viermi.*

Acesta a fost o altă minune al lui Dumnezeu pentru a le arăta care era cea de-a șaptea zi corectă!

Când a venit dimineața următoare - **Sabatul** - Moise a zis (versetele 25-26): "Astăzi este **Sabatul Domnului**; nu veți găsi nimic pe câmp astăzi. Șase zile veți culege, dar **ziua a șaptea este Sabatul**; în ea nu veți găsi nimic."

> ***25.*** *Moise a zis: „Mîncați-o azi, căci este ziua Sabatului; azi nu veți găsi mană pe cîmp.*
> ***26.*** *Veți strînge timp de şase zile; dar în ziua a şaptea, care este Sabatul, nu va fi.“*

Dar a fost cu adevărat atât de important să urmeze aceste instrucțiuni?

De ce ar fi greșit să se continue lucrul în această a șaptea zi iar apoi să se odihnească în prima zi a săptămânii? La fel ca majoritatea oamenilor din ziua de astăzi, care mărturisesc creștinismul, așa credeau unii dintre acești israeliți la vremea respectivă, că așa ar fi mai bine.

Citiți ce s-a întâmplat! Următorul verset 27: "Dar în **ziua a șaptea**, unii dintre oameni au ieșit să culeagă și **nu au găsit nimic**." Acești oameni credeau că este irelevant ce zi respectă ca zi de odihnă și dacă o respectă sau nu.

> ***27.*** *În ziua a şaptea, unii din popor au ieşit să strîngă mană, şi n-au găsit.*

Dar pentru Dumnezeu nu era lipsit de importanță! Dumnezeu însuși lucrase în cele șase zile ale săptămânii, făcând să plouă cu mană. Dar **în Sabatul Său**, care era **sfânt pentru El**, Dumnezeu nu a făcut acest lucru! În această **a șaptea zi Dumnezeu însuși s-a odihnit** și, prin urmare, **nu a trimis mană**!

Are vreo importanță?

Citiți versetele 28-29: "Atunci Domnul i-a zis lui Moise: Cât timp veți refuza să **respectați poruncile și instrucțiunile Mele**? Iată**, Domnul v-a dat Sabatul**; de aceea, în ziua a șasea, vă va da pâine pentru două zile. Așa că fiecare să stea acolo unde este și nimeni să nu-și părăsească locul în ziua a șaptea [să adune, să lucreze]".

> ***28.*** *Atunci Domnul a zis lui Moise: „Pînă cînd aveţi de gînd să nu păziţi poruncile şi legile Mele?*
> ***29.*** *Vedeţi că Domnul v-a dat Sabatul; de aceia vă dă în ziua a şasea hrană pentru două zile. Fiecare să rămînă la locul lui, şi, în ziua a şaptea, nimeni să nu iasă din locul în care se găseşte.“*

După această mustrare mânioasă din partea lui Dumnezeu, poporul s-a odihnit în ziua a șaptea. Cu siguranță, Dumnezeu acordă o mare importanță acestui lucru! Și Dumnezeu este același astăzi ca și ieri și va fi în veci (**Evrei 13:8**).

> ***8.*** *Isus Hristos este acelaş ieri şi azi şi în veci!*

Gândiți-vă din nou la miracolele, prin care Dumnezeu a făcut clar poporului Israel care zi este Ziua Lui – Sabatul Său. Mana a căzut timp de șase zile, dar nu și în ziua a șaptea. Dumnezeu Însuși a lucrat în cele șase zile lucrătoare, trimițând-o pe pământ, dar în ziua a șaptea S-a odihnit. În primele cinci zile ale săptămânii, mana s-a stricat și s-a umplut de viermi, dacă o parte era fost păstrată, dar în seara Sabatului, noaptea de după ziua a șasea, nu s-a stricat și a rămas proaspătă, complet impecabilă. (Poporul Israel neavând frigidere!) În a șasea zi, Dumnezeu le-a dat o cantitate dublă, dar în a șaptea zi nu le-a dat nimic.

După mai multe generații de sclavie în Egipt, se poate argumenta că israeliții trebuie să fi pierdut din vedere ritmul săptămânal exact.

Dar Dumnezeu le-a descoperit, prin numeroase minuni, care era ziua Sabatului Său. Apoi ia mustrat cu mânie, atunci când nu au păstrat Sabatul Său sfânt. Cu mult timp înainte de Vechiul Legământ, cu multe zile înainte ca Dumnezeu să rostească

cele Zece Porunci de pe Muntele Sinai, le-a dat să înțeleagă că face parte din legile Sale să sfințească Sabatul.

În acest fel, Dumnezeu a arătat clar care este ziua Sabatului Său, și nu a lăsat nicio îndoială că respectarea acestuia este de o importanță crucială pentru viață și moarte – pentru că este păcat să nesocotești ziua Sfântă a lui Dumnezeu, iar plata păcatului este moartea veșnică!

Observați și versetul 29: "**Domnul v-a dat Sabatul**".

> ***29.*** *Vedeți că Domnul v-a dat Sabatul; de aceia vă dă în ziua a şasea hrană pentru două zile. Fiecare să rămînă la locul lui, şi, în ziua a şaptea, nimeni să nu iasă din locul în care se găseşte.“*

Nu există niciun pasaj în întreaga Biblie care să spună ceva de genul: "Domnul ți-a dat **duminică**".

Dar atunci, **cine este responsabil pentru faptul că, cultura occidentală, care mărturisește creștinismul, respectă duminica?** Răspunsul poate fi găsit cu ușurință în istorie: **Oamenii muritori au introdus duminica în "creștinism" – păgâni care s-au îndepărtat de Dumnezeu, oamenii care s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu!** Respectarea zilei de duminică provine din **păgânism**! Și lumea urmează această tradiție!

Care este baza credinței dumneavoastră? Urmați părerile și obiceiurile general acceptate **ale oamenilor** sau vă oferă **Dumnezeu Atotputernicul** motivele pentru ceea ce credeți și faceți? **Omul sau Dumnezeu: cine**? Recunoașterea de către oameni este decisivă pentru dumneavoastră, sau este Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu, Sfânta Scriptură, autoritatea absoluta, la care vă supuneți? **Omul sau Dumnezeu: cine?**

Viața dumneavoastră veșnică depinde de răspunsul dumneavoastră!

NU Moise a emis Cele Zece Porunci

Milioane de oameni au fost învățați că Moise a dat lui Israel cele Zece Porunci.

Într-o duminică dimineață în anul 1933, m-am dus la o biserică din sudul statului Oregon [Stat din SUA]. Un grup de studiu biblic pentru bărbați avea loc. M-am așezat, un străin în acest grup. Mi s-a dat o foaie de hârtie cu subiectul zilei: „Cum le-a dat Moise evreilor cele Zece Porunci”. Am răsfoit rapid lucrarea și am descoperit că conținea doar afirmații făcute de autorul acestei publicații denominaționale, dar nicio dovadă **biblică**!

Imediat după aceea, s-a întâmplat un lucru complet surprinzător și extrem de ciudat. Învățătorul grupului s-a bâlbâit timp de aproape un minut, părea complet incapabil de a-și începe prelegerea. Apoi s-a întors brusc spre mine și și a zbucit: Domnule, nu știu cine sunteți, dar, din anumite motive, nu pot preda în această dimineață – iar eu știu, că puteți face acest lucru. Vreți să o faceți în locul meu?"

Imediat după aceea, s-a întâmplat un lucru complet surprinzător și extrem de ciudat. Învățătorul grupului s-a bâlbâit timp de aproape un minut, părea complet incapabil de a-și începe prelegerea. Apoi s-a întors brusc spre mine și a zbucit:
Domnule, nu știu cine sunteți, dar, din anumite motive, nu pot preda în această dimineață – iar eu știu, că puteți face acest lucru. Vreți să o faceți în locul meu?"

Acest lucru a venit ca un fulger din senin. De ce a fost brusc incapabil să predea acestui grup, așa cum o făcea în mod regulat? Ce l-a determinat să mă contacteze pe mine? De ce părea atât de sigur că pot să-i învăț când nu mă mai văzuse niciodată? Nici măcar nu făcusem cunoștință unul cu altul! Eu nu știu – Poate că de aceea s-a întâmplat, pentru că fusesem singurul care adusese o Biblie.

„Ei bine", am răspuns, „aceasta este o cerere destul de surprinzătoare și neobișnuită pentru un străin care nu a mai fost niciodată aici. Am aruncat o privire rapidă la acest text. Trebuie să vă spun că nici eu nu aș putea să predau conform acestei scrieri, pentru că ceea ce spune nu **este adevărat**. Dar dacă cu toții doriți să vă învăț din Biblie cine a dat cele Zece Porunci copiilor lui Israel, pot face asta – dar trebuie să vă spun dinainte, că textul dumneavoastră este **complet nebiblic și greșit**." Toți bărbații din grup au vrut ca eu să încep instructajul.

Foto: H. Armstrong Roberts

TRADIȚII OMENEŞTI – Oamenii respectă ziua de duminică pentru că este o tradiție. Care este adevăratul Sabat reiese clar din istorie și din Biblie.

DUMNEZEU - NU MOISE - A DAT LEGEA

Ce EU am spus apoi grupului au fost următoarele: În luna a treia (a calendarului sacru pe care Dumnezeu îl dăduse israeliților în Egipt), numerosul popor al lui Israel a venit pe muntele Sinai.

Nu uitați că cel puțin trei-patru milioane de oameni au fost implicați aici. Numai printre ei se numărau 600.000 de bărbați adulți cu vârsta de peste 20 de ani.

O mulțime imensă de oameni

Această mare mulțime de israeliți a ridicat corturi și a așezat o tabără mare – un oraș gigantic de corturi (**Exodul 19:2**).

> **2.** *După ce au plecat de la Refidim, au ajuns în pustia Sinai, şi au tăbărît în pustie. Israel a tăbărît acolo, în faţa muntelui.*

Bineînțeles, acest lucru a durat ceva timp, chiar dacă erau bine organizați.
Apoi (versetul 3) Moise a urcat pe munte pentru a-L întâlni pe Dumnezeu.

> **3.** *Moise s-a suit la Dumnezeu. Si Domnul l-a chemat de pe munte, zicînd: „Aşa să vorbeşti casei lui Iacov, şi să spui copiilor lui Israel:*

Acolo, Domnul i-a făcut o propunere pe care să o prezinte milioanelor de oameni. Această propunere - sau această înțelegere propusă - a fost ceea ce numim "Vechiul Legământ", contractul de alianță, prin care acest popor urma să devină o națiune - națiunea lui Dumnezeu de pe pământ.

Conform acestui legământ, Dumnezeu urma să fie singurul rege și conducător al Israelului. Forma de guvernare va fi cea a unei teocrații. Nu un congres sau un parlament, ci Dumnezeu însuși ar fi legiuitorul. Dumnezeu va numi conducători care vor fi responsabili în fața Lui pentru punerea în aplicare a instrucțiunilor Sale.

Cu această propunere s-a întors Moise în marele oraș de corturi.

"Moise a venit și i-a chemat pe Bătrânii poporului și le-a prezentat toate aceste cuvinte" (versetul 7).

> ***7.*** *Moise a venit de a chemat pe bătrînii poporului, şi le-a pus înainte toate cuvintele acestea, cum îi poruncise Domnul.*

Poporul a acceptat în unanimitate propunerea de legământ a lui Dumnezeu. A fost atât de fascinat de promisiunile, pe care Dumnezeu le-a anunțat prin acest legământ- "Veți fi proprietatea mea **înaintea tuturor popoarelor**", cel mai mare, cel mai înfloritor, cei mai puternic popor de pe Pământ -, că nici nu s-au gândit profund la această **condiție**: "**Dacă** ascultați de glasul Meu și respectați legământul Meu".

Și ce le-a vestit **vocea lui Dumnezeu**, ce le-a cerut supunerea? Un mare corp de legi care exista deja, precum legea gravitației sau a inerției – care **era deja în vigoare,** precum legile fizicii sau chimiei. Numai că acum era vorba de o **lege spirituală**! Vocea lui Dumnezeu a proclamat această lege vie, neclintită, în termeni exacți, ca un text fix al legii.

O lege riguroasă?

Dar **de ce** această lege? E timpul să găsim răspunsul corect. Dumnezeu Atotputernic nu este doar creatorul și conducătorul creației Sale vaste și nemăsurate, al întregului univers – El este de asemenea un **Dumnezeu al iubirii**.

Din **dragoste**, Dumnezeu a creat omul "după chipul Său".

Dumnezeu **iubește** oamenii. El dorește ca oamenii pe care i-a creat să fie fericiți – să trăiască în pace și să se simtă în siguranță, să se bucure de o viață satisfăcătoare și plăcută. Pentru ca o astfel de fericire să fie posibilă, Dumnezeu a pus în aplicare aceste legi spirituale, care sunt **singura cale** spre bunăstarea fizică și psihică, calea de a scăpa de tristețe, suferință, frică, nesiguranță, plictiseală, gol, dezamăgire sau chiar moarte violentă, **calea** către o viață fericită, încântătoare, satisfăcătoare, interesantă și plină de bucurii.

Dumnezeu este iubire – și Dumnezeu știe că iubirea este benefică și bună. Așa că a proiectat și implementat o lege a iubirii – o lege care este împlinită și urmată de iubire.

Ce cadou minunat pentru omenire! S-ar crede că ea s-ar bucura și, cu recunoștință profundă, L-ar onora și L-ar lăuda pe Dumnezeu neîncetat! Dar omenirea nu o face! Oricât de bună și de minunată este această lege, natura umană

îi este ostilă! Așa era atunci și așa este și astăzi. Natura umană, adică tendința inerentă spre vanitate, egoism și lăcomie**, vrea să ia** cu lăcomie tot ceea ce doar calea lui Dumnezeu – modul de viață poruncit de Dumnezeu – poate oferi. Plin de rebeliune, omul nu este pregătit să păşească pe această cale a dăruirii și astfel să ia parte la binecuvântările abundente.

Iubirea înseamnă altruism; este modul de a dărui, de a servi, de a împărtăși, dar natura umană vrea doar să ia.

Toate lucrurile bune, toate binecuvântările și toate beneficiile vin de la Dumnezeu. El este sursa tuturor lucrurilor bune pe care omenirea și le dorește atât de mult. Prin propunerea lui Dumnezeu către israeliți de a fi regele și conducătorul lor, de a-i face cea mai fericită, cea mai potrivită și cea mai puternică națiune, ei ar trebui să aibă extraordinara binecuvântare a călăuzirii, protecției și ajutorului Dumnezeului atotștiutor, iubitor și atotputernic!

Bineînțeles, doar promisiunea a fost importantă pentru această mare adunare de oameni – doar ceea ce aveau să obțină – și au fost iuți și nesăbuiți în consimțământul lor față de această alianță cu Dumnezeu, înainte ca ei să fi auzit condițiile.

Apoi (versetul 8), Moise s-a întors pe munte și i-a spus lui Dumnezeu.

> ***8.*** *Tot poporul a răspuns: „Vom face tot ce a zis Domnul!“ Moise a spus Domnului cuvintele poporului.*

PUTEREA și GLORIA!

Când Dumnezeu a vorbit din nou cu Moise în ziua a șaptea a lunii a treia, un Sabat, l-a instruit: "Du-te la popor și sfințește-l astăzi și mâine, ca să ... fiți gata pentru ziua a treia, căci în ziua a treia Domnul va coborî înaintea întregului popor pe muntele Sinai." În dimineața acestei zile mărețe, din vârful muntelui s-a auzit un tunet extraordinar, însoțit de fulgere îngrozitoare.

> ***10.*** *Şi Domnul a zis lui Moise: „Du-te la popor, sfinţeşte-i azi şi mîne, şi pune-i să-şi spele hainele.*
> ***11.*** *Să fie gata pentru a treia zi; căci a treia zi Domnul Se va pogorî, în fața întregului popor, pe muntele Sinai.*
> ***16.*** *A treia zi dimineața, au fost tunete, fulgere, şi un nor gros pe munte; trîmbița răsuna cu putere, şi tot poporul din tabără a fost apucat de spaimă.*

Vă puteți imagina această scenă? Eu personal cred că pot – cel puțin parțial. Cu mulți ani în urmă - la începutul iernii 1934 - am condus mașina de-a lungul **Muntelui Hood din Oregon**. Când am ajuns în partea de est a muntelui, am ajuns la o bifurcație a drumului care ducea direct la poalele muntelui și urca puțin. Abia ajunsesem acolo când o furtună teribilă a izbucnit și a măturat vârful acoperit de zăpadă de deasupra mea. Un nor negru, amenințător - cel mai negru pe care-l văzusem vreodată - atârna deasupra vârfului muntelui. Fulgerele au brăzdat, atât de luminos, încât a trebuit să-mi protejez ochii. Tunetul a fost mai asurzitor decât orice auzisem eu vreodată. M-am întors de la intersecție cât de repede am putut, fără riscuri, departe de furtună! A fost cel mai înspăimântător spectacol la care am asistat vreodată. A apărut ca mânia lui Dumnezeu în toată puterea ei.

Pe vremea aceea nu mă puteam gândi decât la un singur lucru – evenimentul când **Dumnezeu a proclamat marea sa lege spirituală** cu un glas de tunet de pe Muntele Sinai! Dar mi-am dat seama că ceea ce am văzut și am auzit, trebuie să fi fost inofensiv în comparație. Cu toate acestea, puteam acum să înțeleg ce spectacol inimaginabil avusese loc în fața întregului popor Israel!

Imaginați-vă această mulțime de milioane de oameni – **o mare** de oameni care se întindea cât vedeai cu ochii! Apoi tremurul terifiant al fulgerelor orbitoare, trosnetul care aproape că sfâșia timpanele! Și în mijlocul acestei manifestări orbitoare, asurzitoare, sfâșietoare, **însuși** marele Dumnezeu, se pregătea să să **proclame marea Sa lege** cu glas de tunet acestei adunări imense!

Nu este de mirare că oamenii s-au temut și i-au cerut lui Moise să stea între ei și Dumnezeu!

În mijlocul acestei demonstrații impresionante a **puterii și gloriei lui Dumnezeu**, Moise a condus poporul „să-L întâmpine pe Dumnezeu și s-au adunat la poalele muntelui. „Și tot muntele Sinai fumega, pentru că Domnul S-a pogorât pe munte în foc... și tot muntele s-a cutremurat foarte tare” (versetele 17-18).

> ***17.*** *Moise a scos poporul din tabără, spre întîmpinarea lui Dumnezeu, şi s-au aşezat la poalele muntelui.*
> ***18.*** *Muntele Sinai era tot numai fum, pentrucă Domnul Se pogorîse pe el în mijlocul focului. Fumul acesta se înălța ca fumul unui cuptor, şi tot muntele se cutremura cu putere.*

Ce spectacol pentru primirea **Legii lui Dumnezeu**!

Acesta nu a fost un eveniment obișnuit! Dumnezeu a vrut să imprime poporului Său importanța supremă a acestei legi – desăvârșirea modului de viață pe care a intenționat-o Dumnezeu!

Imaginați-vă! Un popor întreg, câteva milioane de oameni, s-au strâns împreună într-o mare adunare de importanță istorică! Și **Dumnezeu Însuși**, prin foc, fulgere orbitoare și tunet asurzitor, făcându-și vocea să răsune cu o putere supranaturală – o voce care nu avea nevoie de microfoane sau difuzoare pentru a fi auzită de **milioane**!

Aceasta nu a fost doar o mulțime de 100.000 de oameni, așa cum vedeți la meciurile mari de fotbal, de exemplu. Astfel de mulțimi de spectatori ni se par extraordinare astăzi, dar în comparație cu publicul pe care l-a avut Dumnezeu, ele par aproape nesemnificative. Numărul ascultătorilor săi nu era de 100.000 sau 500.000 de oameni, nici măcar de un milion, ci de trei sau patru milioane – o mulțime de neimaginat!

Nu vocea lui Moise a fost cea care a proclamat **legea lui Dumnezeu**.
A fost vocea lui **Dumnezeu**! Tot poporul a auzit **glasul lui Dumnezeu**!

„Și Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte: **Eu sunt Domnul Dumnezeul tău**..." și atunci **glasul lui Dumnezeu a rostit mulțimii poporului cuvintele celor Zece Porunci**!

Vocea lui Dumnezeu - nu vocea lui Moise!

Cât de semnificativ! Chiar în această primă Sărbătoare a Cincizecimii (numită Sărbătoarea Primelor roade sau Sărbătoarea Săptămânilor în Vechiul Testament), în mijlocul acestui spectacol natural puternic și uluitor, **Dumnezeu și-a dezvăluit legea** – **modul de viață pe care l-a dorit** – **poporului Său** ales dintre toți oamenii pământului. Acest lucru s-a întâmplat la întemeierea națiunii lui Dumnezeu pe pământ.

Multe secole mai târziu, la sărbătoarea Cincizecimii din anul 31 d.Hr., Dumnezeu a dăruit comunității sale, de asemenea, însoțit de o puternică și uluitoare demonstrație de putere, **Duhul său Sfânt** – **iubirea divină** care este necesară pentru **a împlini această lege**. Și asta s-a întâmplat la întemeierea și înființarea **Bisericii lui Dumnezeu**!

Deci **cine** a dat oamenilor cele Zece Porunci?
Acordați atenție! Poporul a primit Cele Zece Porunci **nu de la Moise**, așa cum majoritatea oamenilor par să presupună astăzi. Moise a auzit această primă proclamare a poruncilor **împreună cu întregul popor a milioane de oameni**!
Nu el a dat poporului această lege, ci „**Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte**".

Să ne întoarcem acum la **Deuteronom 5:4-22**. Este vorba despre o dată ulterioară. Moise vorbește poporului Israel: „El [Domnul] v-a vorbit față în față din

mijlocul focului de pe munte... Și a zis: …” – apoi urmează din nou Cele Zece Porunci în text (versetele 6-21).

> ***4.*** *Domnul v-a vorbit față în față pe munte, din mijlocul focului.*
> ***5.*** *Eu am stat atunci între Domnul şi voi, ca să vă vestesc cuvîntul Domnului; căci vă era frică de foc, şi nu v-ați suit pe munte. El a zis:*

Foto: Wide World

PUTEREA FANTASTICA A UNEI FURTUNI CU FULGERE si TUNETE

În acest fel, El a subliniat importanța extraordinară a legii pe care a dat-o poporului Său!
În acest fel Dumnezeu și-a arătat puterea când și-a proclamat legea.
EL le-a dat-o, cu propria sa voce, în propria sa persoană!

6. *„Eu sînt Domnul, Dumnezeul tău, care te-am scos din țara Egiptului, din casa robiei.*
7. *Să n-ai alți dumnezei afară de Mine.*
8. *Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățişare a lucrurilor cari sînt sus în ceruri, sau jos pe pămînt, sau în ape supt pămînt.*
9. *Să nu te închini înaintea lor, şi să nu le slujeşti; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sînt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc fărădelegea părinților în copii pînă la al treilea şi la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc;*
10. *şi Mă îndur pînă la al miilea neam de ceice Mă iubesc şi păzesc poruncile Mele.*
11. *Să nu iei în deşert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deşert Numele Lui.*
12. *Ține ziua de odihnă, ca s-o sfințeşti, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău.*
13. *Şase zile să lucrezi, şi să-ți faci toate treburile.*
14. *Dar ziua a şaptea este ziua de odihnă a Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici boul tău, nici măgarul tău, nici vreunul din dobitoacele tale, nici străinul care este în locurile tale, pentru ca şi robul şi roaba ta să se odihnească întocmai ca tine.*
15. *Adu-ți aminte că şi tu ai fost rob în țara Egiptului, şi Domnul, Dumnezeul tău, te-a scos din ea cu mînă tare şi cu braț întins: de aceea ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, să ții ziua de odihnă.*
16. *Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, ca să ai zile multe şi să fii fericit în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.*
17. *Să nu ucizi.*
18. *Să nu preacurveşti.*
19. *Să nu furi.*
20. *Să nu mărturiseşti strîmb împotriva aproapelui tău.*
21. *Să nu pofteşti nevasta aproapelui tău; să nu pofteşti casa aproapelui tău, nici ogorul lui, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici un alt lucru care este al aproapelui tău.“*

> ***22.*** *Acestea sînt cuvintele pe cari le-a rostit Domnul cu glas tare pe munte, din mijlocul focului din nori şi din negură deasă, şi le-a spus la toată adunarea voastră, fără să adauge ceva. Le-a scris pe două table de piatră, şi mi le-a dat.*

Mai citiți o încă dată! De ce ați fost educați întotdeauna că **Moise** "a dat legile"? De ce această lege este numită "Legea mozaică"?

Cele Zece Porunci nu au fost date de Moise, ci de **Dumnezeu**! Acestea nu au fost date poporului de către Moise, ci de către Dumnezeu, ci proclamată de Dumnezeu înaintea națiunii adunate. Moise însuși a spus: "**Domnul v-a** vorbit față în față" – cu întreaga adunare uriașă!

> ***4.*** *Domnul v-a vorbit față în față pe munte, din mijlocul focului.*

Moise explică (versetul 5) că a stat în fața lor pentru a-i liniști, pentru că le era frică – **dar el era doar unul dintre cei mulți din această mulțime mare**.

> ***5.*** *Eu am stat atunci între Domnul şi voi, ca să vă vestesc cuvîntul Domnului; căci vă era frică de foc, şi nu v-aţi suit pe munte.*

Dumnezeu a vorbit **întregului popor** adunat, nu numai lui Moise!

Citiți mai departe. După ce Moise a repetat cele zece porunci rostite de Dumnezeu, el a continuat (începând cu versetul 22) în discursul său adresat poporului Israel: „Acestea sunt cuvintele pe care le-a rostit Domnul întregii voastre adunări pe munte, din foc, din nor și din întuneric cu voce puternică "fără să adauge nimic, le-a scris pe două table de piatră și mi le-a dat mie."

> ***22.*** *Acestea sînt cuvintele pe cari le-a rostit Domnul cu glas tare pe munte, din mijlocul focului din nori şi din negură deasă, şi le-a spus* ***la toată adunarea voastră****, fără să adauge ceva. Le-a scris pe două table de piatră, şi mi le-a dat.*

Probabil nu vi s-a spus așa acest lucru, dar citiți în propria dumneavoastră Biblie!

Cui îi spusese Domnul aceste cuvinte? **„Întregii voastre comunități."** Încă o dată, poporul **nu a primit** cele Zece Porunci de la Moise, ci direct și audibil pentru toți, prin vocea lui Dumnezeu Însuși!

"**Și nu a adăugat nimic."** A fost o lege **completă**! Și este o lege **spirituală**. Dumnezeu nu a adăugat nimic – la această lege! Toate celelalte legi sunt de altă natură, sunt alte legi – **nu fac parte din această lege spirituală**! Și anume, aceasta

este un corp de lege complet autonom!

Dacă acum credeți că această lege "se aplică doar evreilor", atunci vă înșelați amarnic! Nu ați citit Faptele **Apostolilor 7:38**, că acei israeliți "Cuvintele vieții [primite], „să vi le dea **vouă**" – **nouă**, creștinilor Noului Testament?

> ***38.*** *El este acela care, în adunarea Israeliților din pustie, cu îngerul, care i-a vorbit pe muntele Sinai, şi cu părinții noştri, a primit cuvinte vii, ca să ni le dea nouă.*

Toate celelalte popoare se îndepărtaseră de Dumnezeu și de căile Lui. Apoi, Dumnezeu a ales un popor de sclavi călcați în picioare pentru a fi poporul Său – **singurul** popor de pe pământ care încă nu se îndepărtase complet de El.

Acea lege a format **temelia** pe care a fost construit Vechiul Legământ – dar care este temelia **Noului** Legământ? Citiți **Evrei 8:10**: „Căci acesta este legământul pe care îl voi încheia cu casa lui Israel după acele zile, zice Domnul: Voi pune Legea Mea în ei și o voi scrie în inimile lor, și Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu".

> ***10.*** *Dar iată legămîntul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor şi le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, şi ei vor fi poporul Meu.*

În acest tratat se arată clar și fără echivoc că, în primul rând, aceasta nu a fost o lege temporară care s-a încheiat odată cu crucea și în al doilea rând, că valabilitatea sa nu se limitează la un anumit popor. Dumnezeu nu cunoaște favoritismul **(Fapte 10:34)**. [interesant este ca, aici lipsește acest Vers!]

> ***34.*** *Atunci, Petru a început să vorbească şi a zis:* ***„În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor****,*

Porunca Sabatului

Să aruncăm acum o privire mai atentă la porunca Sabatului.
„Adu-ți aminte de ziua Sabatului și sfințești-o" **(Exod 20:8)**.

> ***8.*** *Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfinţeşti.*

Dumnezeu a spus: Adu-ți aminte de această zi! Acest lucru indică deja că oamenii l-**au uitat** în permanență sau au încercat **să-l mute** în altă zi!

100 000 de vizitatori - un grup relativ mic în comparație cu publicul lui Dumnezeu de la Sinai: ***bqspyjn bujwusfj n jnjpbof***.

https://english.varthabharati.in/india/narendra-modi-stadium-turns-sea-of-blue-to-watch-india-in-red-hot-form

Narendra Modi Stadium - Ahmedabad, Gujarat, India, inaugurat în februarie 2020, cu o capacitate de ***221/111*** de spectatori.

https://praxistipps.focus.de/stadion-erster-mai-das-ist-das-groesste-stadion-der-welt_98195

Corea de Nord – cel mai mare stadion din lume - "Stadionul 1 Mai" - 150.000 spectatori

Hristos a avertizat în Predica de pe Munte: **"Să nu credeți că am venit să desființez legea" (Matei 5.17),** și oamenii care se numesc creștini, cred prompt că, El venise să o desființeze!

> ***17.*** *Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.*

În aceeași Predică de pe Munte, Hristos a mai spus: **"Să nu juri"**, totuși, în general cei care se pretind creștini, ridica mâna dreaptă sus și jură.

> ***33.*** *Aţi mai auzit iarăş că s-a zis celor din vechime: „Să nu juri strîmb; ci să împlineşti faţă de Domnul jurămintele tale.“*

Hristos a spus: **"Iubiți-vă dușmanii"**, așa că acei care spun că sânt creștini – care pretind că Îl urmează – își urăsc dușmanii și merg la război pentru a-i ucide.

> ***44.*** *Dar Eu vă spun: Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, binecuvîntaţi pe cei ce vă blastămă, faceţi bine celorce vă urăsc, şi rugaţi-vă pentru ceice vă asupresc şi vă prigonesc,*

Hristos a spus: **"Fiți desăvârșiți precum Tatăl vostru care este în ceruri este desăvârșit",** iar creștinii mărturisitori spun: „Este imposibil să te supui legii lui

Dumnezeu, cu atât mai puțin să fii desăvârșit. Într-adevăr, trebuie să crezi că așa este", iar profeții au spus: „Este imposibil să te supui legii lui Dumnezeu, cu atât mai puțin să fii desăvârșit. Hristos a urmat-o în locul nostru și apoi a desființat-o".

> ***48.*** *Voi fiţi dar desăvîrşiţi, după cum şi Tatăl vostru cel ceresc este desăvîrşit.*

Hristos poruncește: **„Fă-o!"** - iar presupușii săi adepți **NU O FAC**!

Hristos poruncește: **„Să NU faci!"** Și presupușii săi adepți **O FAC**!

Hristos a poruncit: **"Adu-ți aminte de ziua de Sabat!"** Și de aceea presupușii săi adepți **îl UITĂ**!

> ***8. Adu-ţi aminte de ziua de Sabat, ca s-o sfinţeşti!***
> ***9.*** *Să lucrezi şase zile şi să-ţi faci toată lucrarea ta,*
> ***10.*** *dar ziua a şaptea este Sabatul Domnului, Dumnezeul tău; să nu faci nici o lucrare nici tu, nici fiul tău sau fiica ta, nici sclavul tău, nici sclava ta, nici vitele tale şi nici străinul care locuieşte în cetatea ta.*
> ***11.*** *Căci în şase zile a făcut Domnul cerurile, pământul, marea şi tot ce este în ele, dar în ziua a şaptea s-a odihnit. De aceea a binecuvântat Domnul ziua de Sabat şi a sfinţit-o.*

Dar observați restul aceleiași propoziții - **"SĂ O PĂSTRAŢI SFÂNTĂ"**. Cuvântul "a păstra" înseamnă a **menține** în aceeași stare. Nu puteți menține apa rece fierbinte – doar apa FIERBINTE, o puteți menține fierbinte. Nu puteți sfinții o zi ne sfântă. Singura zi din săptămână pe care Dumnezeu a sfințit-o vreodată este al Său Sabat. Este cu totul imposibil să poți sfinții duminica sau vinerea – pentru că Dumnezeu nu le-a făcut niciodată sfinte, iar omul nu are putere să sfințească nimic.

Acestea nu sunt argumente - sunt FAPTE care vă vor judeca la JUDECATA lui Dumnezeu!

Acum citiți **versetele 9 și 10 din Exodul 20**: "Șase zile să muncești și să-ți faci toate lucrările. Dar în **ziua a șaptea** este Sabatul Domnului Dumnezeului tău. să nu faci nici o lucrare.

Nu oricare a șaptea zi! Nu „una din șapte zile" – Hristos a spus: „… **în ziua a șaptea**!" De asemenea, în **Matei 28:1**, după răstignire – indiferent ce "bătut în cuie pe cruce" trebuie să fii fost – și după înviere, vorbește despre Sabat ca fiind cea **de-a șaptea zi** a săptămânii, o zi **înainte de prima zi** a săptămânii.

> ***1.*** *La sfîrşitul zilei Sabatului, cînd începea să se lumineze în*

> **2.** *spre ziua dintîi a săptămînii, Maria Magdalina şi cealaltă Marie au venit să vadă mormîntul.*

Acum fiți atenți! Hristos n**u** le-a vorbit israeliților despre „Sabatul iudeilor”. El a spus **clar „Sabatul Domnului Dumnezeului** tău”! Dar dacă este Sabatul Domnului, atunci Sabatul este numit pe bună dreptate „**Ziua Domnului**”.

Aici vrem să punem capăt odată pentru totdeauna afirmațiilor persistente că duminica este „ziua Domnului”. Îi îndemn pe toți cititorii: Arătați-mi orice pasaj biblic care identifică duminica - sau prima zi a săptămânii - ca fiind "ziua Domnului", și voi proclama adevărul unui astfel de pasaj biblic tuturor milioanelor de oameni din fiecare parte locuită a lumii care ascultă programul radio, The World Tomorrow. Îl voi publica pe scară largă în The Plain Truth (CLAR ȘI ADEVĂRAT), care este acum citit de peste șapte milioane de oameni din întreaga lume.

Dumnezeu mi-a dat o audiență și un număr de cititori cu care puține alte organizații din lume se pot lăuda. Dacă credeți că duminica este "ziua Domnului" și dacă puteți dovedi acest lucru din Biblie, atunci iată oportunitatea dumneavoastră de a spune acest lucru milioanelor de oameni! Dar, înainte ca cineva să se refere la **Apocalipsa 1:10**, aș dori să vă atrag atenția asupra faptului că acest verset nu se referă la o perioadă de 24 de ore pe care noi o numim zi, ci la perioada profetică la care se face referire în multe profeții ca fiind "ziua Domnului".

> **10.** *În ziua Domnului eram în Duhul. Şi am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trîmbiţe.*

Veacul nostru prezent este "ziua omului". Pe de altă parte, "Ziua Domnului" este momentul în care Dumnezeu va interveni în mod direct în evenimentele lumii, într-un mod supranatural, pentru a prelua conducerea tuturor națiunilor. Acest pasaj biblic **nu se referă la o anumită zi a săptămânii**. De asemenea, **nu menționează în niciun fel duminica sau "prima zi a săptămânii".** Nu există nimic în acest pasaj biblic care să indice o zi de slujba săptămânală sau chiar faptul că ar trebui să fie mutată pe duminică. Cei care au asociat acest verset biblic cu duminica au făcut-o **fără nicio bază biblică** și, făcând asta, **au indus în eroare** milioane de oameni.

"Ziua Domnului" este **ziua al cărei Domn este Hristos** – este ziua Sa. În **Marcu 2:28**, Isus Hristos spune **că El este Domnul peste Sabat** – nu Duminica.

> **28.** *aşa că Fiul omului este Domn chiar şi al Sabatului.“*

În **Exodul 20:10** el a spus poporului adunat: „Dar **ziua a șaptea** este **Sabatul Domnului Dumnezeului** tău” – **nu** Sabatul „Iudeilor”, ci **Sabatul „Domnului**

Dumnezeului tău”.

> ***10.*** *Dar ziua a şaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.*

Sabatul nu este ziua MEA!

Permiteți-mi să fac câteva comentarii suplimentare asupra acestui pasaj biblic. Acum aproximativ treizeci de ani, o femeie m-a întrebat, după ce am ținut o Rugăciune de seară la Camera de Comerț din Seattle, în timpul strângerii obișnuite de mână la ieșire:

"Domnule Armstrong, am auzit că sâmbăta este ziua dumneavoastră. Sper că nu este adevărat!"

"Bineînțeles că nu este adevărat", i-am răspuns. "Duminica este ziua mea."

"Doar o clipă", am spus eu repede. "Cred că m-ați înțeles greșit. Duminica este ziua mea – precum și luni, marți, miercuri, joi și vineri – astea sunt toate zilele mele. Dar perioada cuprinsă între apusul soarelui de vineri și apusul soarelui de sâmbătă **nu este ziua mea**. Aceasta **este ziua lui Dumnezeu** – aceasta este ziua Domnului!"

Citiți din nou cuvintele lui Hristos din poruncă: "Șase zile să muncești și să-ți faci toată lucrarea"– Acestea sunt zilele **noastre**, pentru lucrarea noastră-, "Dar a șaptea zi este Sabatul Domnului Dumnezeului tău." **A șaptea zi este ziua Domnului.** La urma urmei, acest lucru este clar afirmat de o poruncă a legii care explică ce este **păcatul**.

În **1 Ioan 3.4** puteți citi definiția biblică a păcatului: păcatul: „Păcatul este călcarea legii”.

> ***4.*** *Oricine comite păcatul, comite şi fărădelegea; iar păcatul este fărădelege.*

În **Romani 7:7** puteți vedea ce lege se înțelege aici, și anume legea care poruncește: "Nu te lăsa ispitit!"

> ***7.*** *Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nici de cum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decît prin Lege. De pildă, n-aş fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: „Să nu pofteşti!“*

Dar același lucru este scris în **Exod 20:17**.

> ***17.*** *Să nu pofteşti casa aproapelui tău; să nu pofteşti nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru, care este al aproapelui tău.*

În **Iacov 2:9-11** puteți citi, de asemenea, care este legea care explică conceptul de păcat.

> ***9.****Dar dacă dați dovadă de părtinire, săvârşiți un păcat şi sunteți condamnați de Lege ca unii care încălcați Legea.*
> ***10.*** *Căci oricine păzeşte întreaga Lege, dar încalcă o singură poruncă, se face vinovat de toate.*
> ***11.*** *Căci Cel Ce a spus: „Să nu comiți adulter!“ a spus şi: „Să nu ucizi!“ Aşadar, dacă nu comiți adulter, dar ucizi, ai devenit unul care încalcă Legea!*

Este o lege împărțită în porunci (**versetul 10**),

> ***10.*** *dar ziua a şaptea este Sabatul Domnului, Dumnezeul tău;*

dintre care una spune: "Să nu comiți adulter"; Așa se spune literal în **Exodul 20:14.**

> ***14****.Să nu comiți adulter!*

O alta dintre cele zece porunci ale sale este: „Să nu ucizi"; Aceleași cuvinte sunt folosite în **Exodul 20:13.**

> ***13.*** *Să nu ucizi.*

În **Iacov 2:10** citiți, că ești vinovat de păcat dacă încalci chiar și una dintre cele zece porunci.

> ***10.*** *Căci oricine păzește întreaga Lege, dar încalcă o singură poruncă, se face vinovat de toate.*

Aceeași **lege** mai spune: „Adu-ți aminte de ziua Sabatului, ca să o sfințești. . . ziua a șaptea este Sabatul Domnului Dumnezeului tău." **Cine nu păzește această poruncă, face păcat!**

> ***8.*** *Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfinţeşti.*
> ***9.*** *Să lucrezi şase zile, şi să-ți faci lucrul tău.*
> ***10.*** *Dar ziua a şaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul*

tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.

Acest lucru este probabil departe de ceea ce ați crezut sau ați fost învățați până acum. Dar dacă cineva vrea să dispute pe această temă, îl sfătuiesc să își păstreze argumentele până în ziua judecății, iar atunci le va putea prezenta față în față Mântuitorului și Creatorului său, Isus Hristos!

Numit "Sabat" din momentul creației

Iată încă un fapt important înainte de a ajunge la finalul tratării celei de-a doua cărți a lui **Moise, capitolul 20**.

Cele 10 porunci.

1. *Atunci Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte, şi a zis:*
2. *„Eu sînt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei.*
3. *Să nu ai alţi dumnezei afară de Mine.*
4. *Să nu-ţi faci chip cioplit, nici vreo înfăţişare a lucrurilor cari sînt sus în ceruri, sau jos pe pămînt, sau în apele mai de jos de cît pămîntul.*
5. *Să nu te închini înaintea lor, şi să nu le slujeşti; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sînt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinţilor în copii pînă la al treilea şi la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc,*
6. *şi Mă îndur pînă la al miilea neam de cei ce Mă iubesc şi păzesc poruncile Mele.*
7. *Să nu iei în deşert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deşert Numele Lui.*
8. *Adu-ţi aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfinţeşti.*
9. *Să lucrezi şase zile, şi să-ţi faci lucrul tău.*
10. *Dar ziua a şaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.*
11. *Căci în şase zile a făcut Domnul cerurile, pămîntul şi marea, şi tot ce este în ele, iar în ziua a şaptea S-a*

odihnit: de aceea a binecuvîntat Domnul ziua de odihnă şi a sfinţit-o.

12. *Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, pentruca să ți se lungească zilele în țara, pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.*

13. *Să nu ucizi.*

14. *Să nu preacurveşti.*

15. *Să nu furi.*

16. *Să nu mărturiseşti strîmb împotriva aproapelui tău.*

17. *Să nu pofteşti casa aproapelui tău; să nu pofteşti nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru, care este al aproapelui tău.*

Spaima poporului; legea altarului.

18. *Tot poporul auzea tunetele şi sunetul trîmbiței şi vedea flacările muntelui, care fumega. La priveliştea aceasta, poporul tremura, şi stătea în depărtare.*

19. *Ei au zis lui Moise: „Vorbeşte-ne tu însuți, şi te vom asculta: dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim.“*

20. *Moise a zis poporului: „Nu vă spăimîntați; căci Dumnezeu*

a venit tocmai ca să vă pună la încercare, şi ca să aveți frica

Lui înaintea ochilor voştri, pentru ca să nu păcătuiți.“

21. *Poporul stătea în depărtare; iar Moise s-a apropiat de norul în care era Dumnezeu.*

22. *Domnul a zis lui Moise: „Aşa să vorbeşti copiilor lui Israel: «Ați văzut că v-am vorbit din ceruri.*

23. *Să nu faceți dumnezei de argint şi dumnezei de aur, ca să-i puneți alături de Mine; să nu vă faceți alți dumnezei.*

24. *Să-Mi ridici un altar de pămînt, pe care să-ți aduci arderile-de-tot şi jertfele de mulțămire, oile şi boii. În orice loc în care Îmi voi aduce aminte de Numele Meu, voi veni la tine, şi te voi binecuvînta.*

> ***25.*** *Dacă-Mi vei ridica un altar de piatră, să nu-l zideşti din pietre cioplite; căci cum îţi vei pune dalta în piatră, o vei pîngări.*
> ***26.*** *Să nu te sui la altarul Meu pe trepte, ca să nu ţi se descopere goliciunea înaintea lui.“*

În versetul 11 citiți: „Căci în șase zile a făcut Domnul cerul și pământul... și S-a odihnit în ziua a șaptea. De aceea Domnul a binecuvântat ziua Sabatului și a sfințit-o.”

Când a binecuvântat și a sfințit Domnul ziua a șaptea? După cum am explicat deja, puteți vedea cu ochii voștri în Geneza 2:3 că el a făcut acest lucru în a șaptea zi a săptămânii creației. Porunca Sabatului confirmă în mod clar că Domnul a binecuvântat ziua Sabatului. În ziua de după crearea lui Adam și a Evei, el a făcut această binecuvântare și sfințire, și ceea ce el a binecuvântat și a sfințit a fost, conform **Exodului 20:11**, ziua de Sabat. Începând cu săptămâna creației, aceasta a fost ziua de Sabat a lui Dumnezeu. Acesta a fost momentul când Domnul a creat Sabatul.

Mulți au afirmat în mod fals că Dumnezeu a creat Sabatul doar atunci când a dat cele Zece Porunci pe Muntele Sinai. Dar aici se afirmă în mod clar că a șaptea zi din săptămâna creației era deja ziua de Sabat atunci când Domnul a binecuvântat-o și a sfințit-o. Mai mult decât atât, capitolul anterior a demonstrat că exista deja înainte de sosirea copiilor lui Israel la Muntele Sinai și că era ziua sfântă a lui Dumnezeu - după cum arată **Exodul 16**.

> Cîrtirile în Sin. - Prepeliţele şi mana. Sabatul.
> ***1.*** *Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat din Elim; şi au ajuns în pustia Sin, care este între Elim şi Sinai, în a cincisprezecea zi a lunii a doua după ieşirea lor din ţara Egiptului.*
> ***2.*** *Şi toată adunarea copiilor lui Israel a cîrtit în pustia aceea împotriva lui Moise şi Aaron.*
> ***3.*** *Copiii lui Israel le-au zis: „Cum de n-am murit loviţi de mîna Domnului în ţara Egiptului, cînd şedeam lîngă oalele noastre cu carne, cînd mîncam pîne de ne săturam? Căci ne-aţi adus în pustia aceasta ca să faceţi să moară de foame toată mulţimea aceasta.“*
> ***4.*** *Domnul a zis lui Moise: „Iată că voi face să vă ploaie pîne din ceruri. Poporul va ieşi afară, şi va strînge, cît îi trebuie pentru fiecare zi, ca să-l pun la încercare, şi să văd dacă va umbla sau*

nu după legea Mea.
5. *În ziua a şasea, cînd vor pregăti ce au adus acasă, vor avea de două ori mai mult de cît vor strînge în fiecare zi.“*
6. *Moise şi Aaron au zis tuturor copiilor lui Israel: „Astăseară, veți înțelege că Domnul este Acela, care v-a scos din țara Egiptului.*
7. *Şi mîne dimineață, veți vedea slava Domnului; pentrucă v-a auzit cîrtirile împotriva Domnului; căci ce sîntem noi, ca să cîrtiți împotriva noastră?“*
8. *Moise a zis: „Domnul vă va da astăseară carne de mîncat, şi mîne dimineață vă va da pîne să vă săturați, pentrucă a auzit Domnul cîrtirile, pe cari le-ați rostit împotriva Lui; căci ce sîntem noi? Cîrtirile voastre nu se îndreaptă împotriva noastră, ci împotriva Domnului.“*
9. *Moise a zis lui Aaron: „Spune întregei adunări a copiilor lui Israel: «Apropiați-vă înaintea Domnului; căci v-a auzit cîrtirile.“*
10. *Şi, pe cînd vorbea Aaron întregei adunări a lui Israel, s-au uitat înspre pustie, şi iată că slava Domnului s-a arătat în nor.*
11. *Domnul, vorbind lui Moise, a zis:*
12. *„Am auzit cîrtirile copiilor lui Israel. Spune-le: «Între cele două seri aveți să mîncați carne, şi dimineața vă veți sătura de pîne; şi veți şti că Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.“*
13. *Seara, au venit nişte prepelițe şi au acoperit tabăra; şi, dimineața, s-a aşezat un strat gros de rouă în jurul taberii.*
14. *Cînd s-a luat roua aceasta, pe fața pustiei era ceva mărunt ca nişte grăunțe, mărunt ca bobițele de ghiață albă pe pămînt.*
15. *Copiii lui Israel s-au uitat la ea, şi au zis unul către altul: „Ce este aceasta?“ căci nu ştiau ce este. Moise le-a zis: „Este pînea, pe care v-o dă Domnul ca hrană.*
16. *Iată ce a poruncit Domnul: «Fiecare din voi să strîngă cît îi trebuie pentru hrană, şi anume un omer de cap, după numărul sufletelor voastre; fiecare să ia din ea pentru cei din cortul lui.“*
17. *Israeliții au făcut aşa; şi au strîns unii mai mult, alții mai puțin.*
18. *În urmă o măsurau cu omerul, şi cine strînsese mai mult, n-avea nimic de prisos, iar cine strînsese mai puțin, nu ducea lipsă de loc. Fiecare strîngea tocmai cît îi trebuia pentru hrană.*

19. *Moise le-a zis: „Nimeni să nu lase ceva din ea pînă a doua zi dimineață.“*
20. *N-au ascultat de Moise, şi s-au găsit unii, care au lăsat ceva din ea pînă dimineața; dar a făcut viermi şi s-a împuțit. Moise s-a mîniat pe oamenii aceia.*
21. *Astfel, în toate diminețile, fiecare strîngea cît îi trebuia pentru hrană; şi, cînd venea căldura soarelui, se topea.*
22. *În ziua a şasea, au strîns hrană îndoit, şi anume doi omeri de fiecare. Toți fruntaşii adunării au venit şi au spus lui Moise lucrul acesta.*
23. *Şi Moise le-a zis: „Domnul a poruncit aşa. Mîne este ziua de odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert, şi păstrați pînă a doua zi dimineața tot ce va rămînea!“*
24. *Au lăsat-o pînă a doua zi dimineața, cum poruncise Moise; şi nu s-a împuțit, şi n-a făcut viermi.*
25. *Moise a zis: „Mîncați-o azi, căci este ziua Sabatului; azi nu veți găsi mană pe cîmp.*
26. *Veți strînge timp de şase zile; dar în ziua a şaptea, care este Sabatul, nu va fi.“*
27. *În ziua a şaptea, unii din popor au ieşit să strîngă mană, şi n-au găsit.*
28. *Atunci Domnul a zis lui Moise: „Pînă cînd aveți de gînd să nu păziți poruncile şi legile Mele?*
29. *Vedeți că Domnul v-a dat Sabatul; de aceia vă dă în ziua a şasea hrană pentru două zile. Fiecare să rămînă la locul lui, şi, în ziua a şaptea, nimeni să nu iasă din locul în care se găseşte.“*
30. *Şi poporul s-a odihnit în ziua a şaptea.*
31. *Casa lui Israel a numit hrana aceasta „mană“. Ea semăna cu bobul de coriandru; era albă, şi avea un gust de turtă cu miere.*
32. *Moise a zis: „Iată ce a poruncit Domnul: «Să se păstreze un omer plin cu mană pentru urmaşii voştri, ca să vadă şi ei pînea pe care v-am dat-o s-o mîncați în pustie, după ce v-am scos din țara Egiptului.“*
33. *Şi Moise a zis lui Aaron: „Ia un vas, pune în el un omer plin cu mană (Mana, numită aşa pentrucă Israeliții, cînd au văzut-o întîia dată, au strigat: „Man hu = ce este aceasta“? -stih 15), şi*

> *aşează-l înaintea Domnului, ca să fie păstrat pentru urmaşii voştri.“*
> ***34.*** *După porunca dată de Domnul lui Moise, Aaron l-a pus înaintea chivotului mărturiei, ca să fie păstrat.*
> ***35.*** *Copiii lui Israel au mîncat mană patruzeci de ani, pînă la sosirea lor într-o țară locuită; au mîncat mană pînă la sosirea lor la hotarele țării Canaanului.*
> ***36.*** *Omerul este a zecea parte dintr-o efă.*

Domnul Isus Hristos – Logosul (greacă) din **Ioan 1:1**

> ***1.*** *La început era Cuvîntul, şi Cuvîntul era cu Dumnezeu, şi Cuvîntul era Dumnezeu.*

sau Iahve (ebraică) din **Geneza 2**,

> *Ziua de odihnă.*
> ***1.*** *Astfel au fost sfîrşite cerurile şi pămîntul, şi toată oştirea lor.*
> ***2.*** *În ziua a şaptea Dumnezeu Şi-a sfîrşit lucrarea, pe care o făcuse; şi în ziua a şaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.*
> ***3.*** *Dumnezeu a binecuvîntat ziua a şaptea şi a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise şi o făcuse.*

care a făcut tot ce a fost creat – a creat și Sabatul, așa cum el însuși afirmă clar în **Marcu 2:27.**

> ***27.*** *Apoi le-a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat;*

Sabatul este unul dintre lucrurile create de Hristos – a fost adus la existență chiar în a șaptea zi a primei săptămâni – săptămâna creației. Astfel, Sabatul a existat încă de la creație, iar mai mult de două milenii mai târziu, același Domn, persoana din Dumnezeu care a devenit Isus Hristos, a poruncit poporului Israel să-l sfințească! Încă o dată, aproximativ două mii de ani mai târziu, el s-a descris pe sine însuși ca fiind Domnul acestei zile!

UN LEGĂMÂNT SPECIAL, VEȘNIC

În răzvrătirea lor, oamenii recurg la toate argumentele imaginabile pe care mintea lor le poate concepe pentru a justifica uitarea a ceea ce Dumnezeu le-a poruncit să țină minte!

În consecință, mulți au susținut – desigur fără nicio bază biblică – că Cele Zece Porunci au fost abolite prin răstignirea lui Isus. Bineînțeles, nu se ia niciodată în considerare faptul că nu s-ar pune problema "păcatului" dacă nu ar exista legea, după cum scrie și Pavel în **Romani 4:15**; prin urmare, nimeni nu ar mai fi păcătuit de la răstignire și nu am mai avea nevoie de Mântuitor!

> ***15.*** *pentrucă Legea aduce mînie; şi unde nu este o lege, acolo nu este nici călcare de lege.*

Și chiar dacă acest argument fals și înșelător ar fi adevărat - dacă Dumnezeu ar fi "bătut în cuie toate cele Zece Porunci pe cruce" și apoi ar fi reinstaurat doar nouă dintre ele în Noul Testament pentru a scăpa de Sabat, așa cum învață mulți - tot nu ar exista **nicio scuză** pentru ei!

Dumnezeu a creat Sabatul ca un legământ separat, de sine stătător, obligatoriu **pentru totdeauna**!

Legământul confirmat

După cum vă amintiți, Dumnezeu nu a adăugat nimic la cele Zece Porunci **(Deuteronom 5:22)**.

> ***22.*** *Acestea sînt cuvintele pe cari le-a rostit Domnul cu glas tare pe munte, din mijlocul focului din nori şi din negură deasă, şi le-a spus la toată adunarea voastră, fără să adauge ceva. Le-a scris pe două table de piatră, şi mi le-a dat.*

Fiecare lege ulterioară, fiecare legământ suplimentar nu face parte din această lege, ci reprezintă o lege separată, un legământ diferit. Pavel arată clar acest lucru: „Nu

se revoca testamentul unui om, care a fost confirmat si nici nu se adaogă nimic la el. (**Gal. 3:15**).

> ***15.*** *Fraților, (vorbesc în felul oamenilor), un testament, chiar al unui om, odată întărit, totuş nimeni nu-l desființează, nici nu-i mai adaugă ceva.*

Cele Zece Porunci sunt o lege completă în sine – Dumnezeu nu a mai adăugat nimic. În plus, Vechiul Legământ a fost confirmat, așa cum este descris în **Exodul 34:4-8**. **Nu se mai poate adăuga nimic** după aceea.

> ***4.*** *Moise a tăiat două table de piatră ca şi cele dintîi; s-a sculat dis de dimineață, şi s-a suit pe muntele Sinai, după cum îi poruncise Domnul; şi a luat în mînă cele două table de piatră.*
> ***5.*** *Domnul S-a pogorît într-un nor, a stătut acolo lîngă el, şi a rostit Numele Domnului.*
> ***6.*** *Şi Domnul a trecut pe dinaintea lui, şi a strigat: „Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare şi milostiv, încet la mînie, plin de bunătate şi credincioşie,*
> ***7.*** *care Îşi ține dragostea pînă în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea şi păcatul, dar nu socoteşte pe cel vinovat drept nevinovat, şi pedepseşte fărădelegea părinților în copii şi în copiii copiilor lor pînă la al treilea şi al patrulea neam!“*
> ***8.*** *Îndată Moise s-a plecat pînă la pămînt şi s-a închinat.*

Mai târziu, după ce cele Zece Porunci și Vechiul Legământ au fost completate, confirmate și puse în aplicare, Dumnezeu a făcut un alt legământ, complet separat și obligatoriu pentru veșnicie cu poporul Său.

DE CE Sabatul?

Dumnezeu nu face niciodată nimic lipsit de sens, adică fără o bună intenție și un scop util. Când face ceva sau creează ceva, este din motive bine gândite și pentru un scop important.

Dumnezeu l-a creat pe om și i-a dat pământul ca locuință. Dar omenirea nu mai știe nimic despre intenția lui Dumnezeu și despre motivul important din spatele ei! A fost creată pentru un scop foarte important pe pământ!

Prin "Cuvântul" (**Ioan 1:1-3**), Isus Hristos de mai târziu, Dumnezeu ***b dsfbu*** Sabatul. El l-a creat pentru om.

1. *La început era Cuvîntul, şi Cuvîntul era cu Dumnezeu, şi Cuvîntul era Dumnezeu.*
2. *El era la început cu Dumnezeu.*
3. *Toate lucrurile au fost făcute prin El; şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.*

Dar, de ce?

Care este scopul acestei zile? Nici asta nu o mai știu oamenii. Isus Hristos (**Marcu 2:27-28**) a spus că Sabatul a fost făcut pentru om, nu omul pentru Sabat Cu toate acestea, el a explicat doar pentru cine l-a creat, dar nu și pentru ce, adică în ce scop anume, cu excepția, că ar trebui să servească și să beneficieze oamenilor în general.

27. *Apoi le-a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat;*
28. *aşa că Fiul omului este Domn chiar şi al Sabatului.“*

De aceea, acest legământ separat privind Sabatul este atât de important, pentru că dezvăluie scopul fundamental al Sabatului. De aceea este atât de important să fie studiat intens.

SABAT legământul special

Exodul 31:12-17 spune:

„Și Domnul a vorbit lui Moise, zicând: „Vorbește copiilor lui Israel: „Păziți Sabatul”. Și aici puteți vedea care zi este „ziua Domnului”.

Ținerea Sabatului.
12. *Domnul a vorbit lui Moise, şi a zis:*
13. *„Vorbeşte copiilor lui Israel, şi spune-le: «Să nu care cumva să nu țineți sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine şi voi, şi urmaşii voştri, un semn după care se va cunoaşte că Eu sînt Domnul, care vă sfințesc.*
14. *Să țineți Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfînt. Cine îl va călca, va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta, va fi nimicit din mijlocul poporului său.*
15. *Să lucrezi şase zile; dar a şaptea este Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua Sabatului, va fi pedepsit cu moartea.*
16. *Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei şi*

urmaşii lor, ca un legământ necurmat.
17. *Aceasta va fi între Mine şi copiii lui Israel un semn vecinic; căci în şase zile a făcut Domnul cerurile şi pământul, iar în ziua a şaptea S-a odihnit şi a răsuflat.“*

Domnul numește Sabatul „Sabatul meu”. Sabatul este ziua lui. Nu este a noastră – nu este ziua noastră, ci ziua Domnului. Nu există „Sabat evreiesc” sau „Sabat păgân”. Sabatul este o perioadă de timp care nu ne aparține nouă, ci lui Dumnezeu. Când folosim acest timp în propriile noastre scopuri egoiste, fie pentru muncă, plăcere sau orice altceva, furăm acest timp de la Dumnezeu!

Încă o dată! Dumnezeu a spus: "**Păstrați Sabatul Meu**". În **Exodul 20:8** am văzut că El ne-a poruncit să sfințim ziua de Sabat.

8. *Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfinţeşti*

El a făcut din ea un timp sfânt și ne-a poruncit să o păstrăm sfântă, adică să nu abuzăm de ceea ce este sfânt pentru Dumnezeu.

Acum uitați-vă mai atent la acest legământ:

"...pentru că acesta este un semn între Mine și voi, din generație în generație ca să știți că Eu sunt Domnul care vă sfințește" (**Exodul 31:12-13**).

Ținerea Sabatului.
12. *Domnul a vorbit lui Moise, şi a zis:*
13. *„Vorbeşte copiilor lui Israel, şi spune-le: «Să nu care cumva să nu țineți sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine şi voi, şi urmaşii voştri, un semn după care se va cunoaşte că Eu sînt Domnul, care vă sfințesc.*

Ce semnificație extraordinară conține această propoziție! Cu toate acestea, majoritatea oamenilor o citesc fără să înțeleagă adevărul fundamental pe care îl exprimă.

Uită-te cu atenție la propoziție! El descrie scopul sabatului: "... pentru că el este un semn." Ce este un semn?

Faceți o plimbare pe străzile comerciale ale unui oraș. Peste tot veți vedea semne și inscripții – „semne” care identifică magazine, birouri sau mărfuri.

Un „semn” este o caracteristică de identificare. De exemplu, vedeți un panou „A. Braun, mobilier și tâmplărie”. Acest semn vă spune cine este proprietarul și ce fel de afacere are. Cuvântul „semn“ provine de la „a arăta“! Semnul este un mijloc de a arăta ceva.

Dumnezeu a poruncit poporului Său să țină Sabatul ca semn. Sabatul este un

semn între Dumnezeu și poporul Său – ,,un semn între tine și voi" așa cum se spune în poruncă. Este o caracteristică ușor de recunoscut care arată, face cunoscut și explică un anumit fapt. Dar care este acest fapt? Dumnezeu răspunde: "... ca să știți că Eu sunt Domnul care vă sfințește."

CINE este Dumnezeu?

Citiți aceste cuvinte cu mare atenție! Sabatul este **semnul** care ne arată **cine este Dumnezeu** – semnul prin care **putem recunoaște că El este Domnul**! Îl arată pe **adevăratul Dumnezeu**.

Dar oricum nu știe toată lumea cine este Dumnezeu?

Categoric nu! Întreaga lume este înșelată, spune Biblia (**Apocalipsa 12:9**).

> ***9.*** *Şi balaurul cel mare, şarpele cel vechi, numit Diavolul şi Satana, acela care înşeală întreaga lume, a fost aruncat pe pămînt; şi împreună cu el au fost aruncaţi şi îngerii lui.*

Bineînțeles, această lume are un Dumnezeu – un Dumnezeu fals – Satan, Diavolul! El se prezintă ca un "înger al luminii" **(2 Cor. 11:14-15)**. El are organizațiile sale religioase. Mulți se numesc „creștini", în timp ce predicatorii lor, conform Bibliei, sunt în realitate slujitorii lui Satana:

> ***14.*** *Şi nu este de mirare, căci chiar Satana se preface într-un înger de lumină.*
> ***15.*** *Nu este mare lucru dar, dacă şi slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfîrşitul lor va fi după faptele lor.*

Dar acești predicatori susțin cu adevărat că sunt slujitori ai lui Hristos? Citiți versetul 13:

> ***13.*** *Oamenii aceştia sînt nişte apostoli mincinoşi, nişte lucrători înşelători, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos.*

Da, Satan este într-adevăr marele înșelător.

El se preface că este Dumnezeu. În Biblie, el este numit Dumnezeul acestei lumi (**2 Cor. 4:4**).

> ***4.****a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.*

El pretinde că slujitorii lui sunt slujitorii lui Hristos, și îi acuză pe adevărații slujitori ai lui Hristos, a fi "apostoli falși", pentru a abate suspiciunile de la ei.

Oare "creștinismul" lumii Îl cunoaște măcar pe adevăratul Dumnezeu? El crede că îl cunoaște, dar este o părere greșită; o credință probabil sinceră, dar totuși greșită.

Căci adevărata credință în Dumnezeu include și ascultarea de Dumnezeu.

Lumea aceasta nu a fost învățată să asculte de Dumnezeu. Ei i se spune, Legea lui Dumnezeu este "abrogată" – poruncile divine au fost înlocuite de conștiința umană. Spre deosebire de Hristos, creștinismul fals nu ne învață că trebuie să trăim literalmente după fiecare cuvânt al lui Dumnezeu - fiecare cuvânt din Biblie.

Ea se supune Satanei prin păcătuire!

SCOPUL Sabatului

Sabatul a fost dat omului de către Dumnezeu cu scopul, pentru ca el să poată întotdeauna să-L cunoască și să se închine adevăratului Dunneza.

Dar de ce ne arată Sabatul cine este Dumnezeu? – de ce arată spre adevăratul Dumnezeu, spre deosebire de cel fals? Nu îndeplinește duminica același scop?

Cu **siguranță** nu!

Citiți versetul 17 din acest legământ special al Sabatului (**Exod 31:17**):

> ***17.*** *Aceasta va fi între Mine şi copiii lui Israel un semn vecinic; căci în şase zile a făcut Domnul cerurile şi pământul, iar în ziua a şaptea S-a odihnit şi a răsuflat."*

În cea de-a șaptea zi a săptămânii creației, Domnul S-a odihnit de munca creației, în ziua a șaptea, nu duminica, prima zi a săptămânii. Numai ziua a șaptea a săptămânii se referă la creație.

Dar cum arată acest lucru cine este Dumnezeu?

Dacă credeți că orice altă persoană sau lucru este Dumnezeu, atunci vă pot dovedi că Dumnezeul meu este Dumnezeu adevărat; pentru că orice credeți că este Dumnezeu, a fost creat de adevăratul Dumnezeu. Cel care a creat toate celelalte lucruri este el însuși mai mare decât oricare dintre lucrările lui – superior oricărui lucru care ar putea fi descris drept "Dumnezeu".

Creația este dovada existenței lui Dumnezeu. Actul de creație indică clar către El!

Așadar, Dumnezeu a căutat **cel mai durabil, cel mai rezistent, cel mai indestructibil**, ceea ce își poate imagina omul: o perioadă de timp care se repetă într-un ritm constant – **singura zi** care amintește de **actul creației**. El a ales singura zi – și anume fiecare **a șaptea zi a săptămânii**, care indică în mod constant **existența Dumnezeului atotputernic și atotguvernator, Creatorul**.

Dumnezeu a ridicat această zi specială deasupra tuturor celorlalte zile drept zi a Sa, făcând-o zi consacrată și sfântă. El a marcat-o drept ziua în care poporului său i se poruncește să se adune pentru închinare — când oamenii trebuie să se odihnească de munca lor și de propriile plăceri pentru a se aduna în părtășie spirituală cu alți credincioși ascultători și pentru a fi întăriți.

Nicio altă zi nu este o astfel de zi de aducere aminte și de comemorare a creației. Satan a făcut ca, o lume înșelată să creadă, că învierea lui Hristos a avut loc duminică dimineața la răsăritul soarelui – tocmai momentul care a servit întotdeauna cultului păgân, la închinarea soarelui. Însă nu este adevărat că învierea a avut loc duminica! Solicitați broșura noastră gratuită: **„Die Auferstehung war nicht an einem Sonntag"**(germ.) **= Învierea nu a avut loc într-o zi de duminică**. Veți fi uimiți! La fel si broșura noastră: **„Die Wahrheit über Ostern"**(germ.) **= Adevărul despre Paște,** este concepută pentru a vă deschide ochii la fapte surprinzătoare – și prezintă adevărul bazat pe fapte, care le puteți verifica în orice bibliotecă.

În realitate, învierea lui Hristos a avut loc în Sabat, nu duminica! Mai mult decât atât, nicăieri în Biblie nu ne poruncește Dumnezeu să sărbătorim învierea lui Hristos! Acesta este un obicei păgân care nu se poate baza pe nicio altă autoritate în afară de oamenii care au căzut, s-au îndepărtat de Dumnezeu – contrar poruncilor lui Dumnezeu!

Deci vedem un scop semnificativ în Sabat. **Sabatul Îl identifică pe Dumnezeu!** Această zi, pusă deoparte de Dumnezeu Însuși pentru închinare și adunarea credincioșilor, arată în mod simbolic către Acela căruia trebuie să ne închinăm – **Creatorul și Conducătorul a tot ceea ce este**!

Dar asta **nu este tot**!

Sabatul a fost, de asemenea, stabilit ca **semn** al celor care fac parte din poporul lui Dumnezeu și al celor care nu!

Citiți cu ochii dumneavoastră! Acest legământ special nu spune doar: „ ...ca să știți că Eu sunt Domnul", dar și (citiți sfârșitul propoziției): „ ... ca să știți că Eu sunt Domnul **care vă sfințește** ".(**Exodus 31:13**).

> ***13.*** *„Vorbeşte copiilor lui Israel, şi spune-le: «Să nu care cumva să nu țineți sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine şi voi, şi urmaşii voştri, un semn după care se va cunoaşte că Eu sînt Domnul, care vă sfințesc.*

Realizați semnificația extraordinară a acestor cuvinte!

Ce înseamnă cuvântul "a sfinți"? "Pus deoparte pentru o utilizare sau un scop sfânt". În a șaptea zi din săptămâna creației, Domnul a sfințit Sabatul, adică l-a pus

deoparte pentru a fi folosit cu sfințenie. Dar acum vedem, de asemenea, că Dumnezeu spune că Sabatul este un semn că El, Domnul, îi sfințește pe oamenii care aparțin poporului Său – că îi deosebește de alte popoare ca fiind ai Săi pentru un scop sfânt.

În vremea Vechiului Testament, Israel era poporul său. În timpurile Noului Testament, însă, poporul Său este Biserica adevăratului Dumnezeu – creștinii cu adevărat convertiți și renăscuții de Duhul Sfânt!

Dar cum îi separă Sabatul, cum îi distinge de cei care nu sunt adevăratul popor al lui Dumnezeu? Ei bine, dacă ați început deja să sfințiți Sabatul lui Dumnezeu, așa cum poruncește El, atunci știți deja răspunsul prin propria experiență.

Dacă nu, atunci începeți să păstrați Sabatul sfânt al lui Dumnezeu, așa cum poruncește El – și veți afla destul de repede că sunteți separat automat de toți ceilalți oameni! Mă puteți crede pe cuvânt!

Sabatul este semnul lui Dumnezeu care nu numai că Îl identifică pe Dumnezeu ca Creator și Conducător, dar îi și recunoaște pe cei care îi aparțin cu adevărat.

Dar cum se întâmplă acest lucru?

Definiția "Dumnezeu"

Permiteți-mi să dau o altă definiție a ceea ce înseamnă „Dumnezeu". Deși singurul Dumnezeu înțelept și adevărat este marele creator și conducătorul universului, există mulți dumnezei falși. Satana se preface că este Dumnezeu pentru cei înșelați - și, într-adevăr, Biblia îl numește în mod clar dumnezeul acestei lumi. Idolii erau venerați ca dumnezei - și sunt venerați și astăzi, chiar în bisericile "creștine". Orice ființă sau lucru căruia îi slujiți și de care vă supuneți acesta este Dumnezeul dumneavoastră!

Cuvântul Domn înseamnă conducător, stăpân, cap – cel căruia vă supuneți! Isus a strigat: „De ce mă numiți „Doamne, Doamne" și nu faceți ceea ce spun eu?" (*Mvdb 7;57*). Dacă nu l-au ascultat, atunci el nu era Domnul lor! Deci de ce l-au numit Domn dacă nu era Domnul lor?

> **46.** *De ce-Mi ziceți: «Doamne, Doamne!» şi nu faceți ce spun Eu?*

În altă parte, Isus a spus: "Nu oricine Îmi spune: Doamne, Doamne, va intra în Împărăția cerurilor, ci aceia care fac voia Tatălui Meu care este în ceruri" **(Matei 7:21).** Numai cei care ascultă de Dumnezeu pot fi copiii Lui și pot intra în Împărăția Lui! Dumnezeu este Cel de care trebuie să ascultați!

> ***21.*** *Nu orişicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!“ va intra în Împărăția cerurilor, ci celce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.*

Citiți și următoarele: „Nu știți cui vă supuneți ca robi, ai cui slujitori sunteți și trebuie să-i fiți ascultători...?” (**Romani 6:16**).

> ***16.*** *Nu ştiți că, dacă vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sînteți robii aceluia de care ascultaţi, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?*

Cea de-a doua poruncă avertizează cu privire la idoli - dumnezei falși (**Exod 20, 5-6**):

> ***5.*** *Să nu te închini înaintea lor, şi să nu le slujeşti; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sînt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii pînă la al treilea şi la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc,*
> ***6.*** *şi Mă îndur pînă la al miilea neam de cei ce Mă iubesc şi păzesc poruncile Mele.*

Cât de semnificativ! Porunca Sabatului este singura dintre cele Zece Porunci care caracterizează cine sunt adevărații creștini de astăzi! Este o adevărată poruncă de testare! Oamenii lumii pot fi dispuși să recunoască celelalte nouă porunci – dar se revoltă cu hotărâre împotriva poruncii sabatului! Cu toate acestea, aceasta este exact porunca care pune ascultarea la testul suprem!

Da, într-adevăr separă!

Ce semn! Îi instruiește pe credincioși chiar în acea zi, pe care Dumnezeu a stabilit-o pentru adunarea și închinarea lor, Lui, adevăratul Dumnezeu. Aceasta caracterizează adevăratul popor al lui Dumnezeu.

Semnul lui Dumnezeu: acesta se acceptă liber și de bunăvoie – din proprie voință – sau deloc. Pe de altă parte, "fiara" (care simbolizează renașterea viitoare a așa-numitului "Sfânt" Imperiu Roman în Europa) are un "semn" care va fi impus în curând prin forță! Și are de-a face cu "cumpărarea sau vânzarea" - cu comerțul și negoțul, cu mijloacele de subzistență și locurile de muncă (**Apoc. 13:16-17**).

> ***16.*** *Şi a făcut ca toți: mici şi mari, bogați şi săraci, slobozi şi robi, să primească un semn pe mîna dreaptă sau pe frunte,*
> ***17.*** *şi nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.*

Da, acesta este testul, proba, de care depind pentru noi mântuirea și viața veșnică!

Ce este un LEGĂMÎNT?

Am spus că Dumnezeu a făcut din Sabat un legământ special, veșnic și neschimbător, care nu se schimbă, complet independent de ceea ce noi numim "Vechiul Legământ", care a fost încheiat la Muntele Sinai.

Deci în ce fel este Sabatul un legământ?

Permiteți-mi să explic cuvântul „legământ". Un „legământ" este un acord sau un contract, iar **Dictionarul explicativ si practic al limbii romane** definește acest termen după cum urmează: **1)** Promisiune solemnă, prin care cineva se obligă să realizeze ceva. **2)** Situaţie dintre persoane sau dintre comunităţi care ajung să se înţeleagă asupra unui lucru; înţelegere; învoială, sau **Dexoline.ro** explică: Acord, Convenție, Pact, Învoială, Înțelegere, Tratat de pace, Alianță, Promisiune solemnă, făgăduială, jurământ, Angajament, Îndatorire, Obligație impusă de o autoritate sau de un principiu moral. Deci prin urmare, un legământ un acord contractual sau o înțelegere la care se angajează una dintre părțile contractante, să onoreze anumite servicii ale celeilalte părți contractante cu o contra prestație.

Vechiul legământ dintre Dumnezeu și copiii lui Israel, încheiat la Muntele Sinai, a impus poporului anumite condiții și obligații: supunerea față de cele zece Porunci. În schimb, Dumnezeu a promis că va face din Israel un popor "înaintea tuturor națiunilor". Erau promisiuni exclusiv naționale, materiale, promisiuni pentru această lume. Noul Legământ este întemeiat pe promisiuni mai bune (**Evrei 8:6**),

> **6.** Dar acum Hristos a căpătat o slujbă cu atît mai înaltă cu cît legămîntul al cărui mijlocitor este El, e mai bun, căci este aşezat pe făgăduinţe mai bune.

care conţin „moştenirea veşnică" (**Evrei 9:15**).

> ***15.*** *Şi tocmai de aceea este El mijlocitorul unui legămînt nou, pentru ca, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făptuite supt legămîntul dintîi, cei ce au fost chemaţi, să capete vecinica moştenire, care le-a fost făgăduită.*

Odată ce un tratat este semnat și ratificat – confirmat – nu mai poate fi adăugat nimic (**Gal. 3:15**).

> ***15.*** *Fraților, (vorbesc în felul oamenilor), un testament, chiar al unui om, odată întărit, totuş nimeni nu-l desființează, nici nu-i mai adaugă ceva.*

Dacă apare ceva sub semnătură, aceasta nu este o parte valabilă a contractului. În **Exod 24:6-8** puteți citi cum Vechiul Legământ a luat ființă și a fost pecetluit cu sânge. Veți observa că la sfârșit (versetul 8) cuvintele sunt:
„... legământul pe care Domnul l-a făcut cu voi.” Deci era deja finalizat – sigilat.

> ***6.****Moise a luat jumătate din sînge, şi l-a pus în străchini, iar cealaltă jumătate a stropit-o pe altar.*
> ***7.****A luat cartea legămîntului, şi a citit-o în faţa poporului. Ei au zis: „Vom face şi vom asculta tot ce a zis Domnul.“*
> ***8.****Moise a luat sîngele, şi a stropit poporul, zicînd: „Iată sîngele* ***legămîntului, pe care l-a făcut Domnul cu voi*** *pe temeiul tuturor acestor cuvinte.“*

Șapte capitole mai târziu ajungem la încheierea legământului special și neschimbat al Sabatului. Prin urmare, nu face parte din Vechiul Legământ!

Ne întrebăm din nou: Este acesta chiar un legământ în sine?

Formularea cuvintelor Bibliei arată că este un legământ! **Exodul 31:16:** „De aceea copiii lui Israel vor păzi Sabatul, ca să-l țină împreună cu urmașii lor, ca un legământ veșnic”.

> ***16.*** *Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei şi urmaşii lor, ca un legămînt necurmat.*

„NECURMAT”, înseamnă **nelimitat și neîntrerupt**. A fost menit să fie valabil pentru totdeauna! Citește și următorul verset: „Este un semn perpetuu între mine și copiii lui Israel”.

Ce condiție trebuie îndeplinită? **Sfânta Păzire a Sabatului! „El va fi sfânt pentru voi”,** spune Dumnezeu (versetul 14). Și care este răsplata promisă pentru îndeplinirea acestei condiții? La urma urmei, Sabatul nu este doar un semn, ci și un **legământ**, un **contract** „**între Mine și tine**”, spune Dumnezeu, **„ca să știi că Eu sunt Domnul, care te sfințește”.**

Putem vedea foarte clar aici! Dumnezeu promite copiilor lui Israel să-i sfințească – El îi va distinge ca fiind poporul Său sfânt! Ați putea să vă doriți o recompensă mai mare?

Da, acesta este un legământ! Este un legământ independent, complet diferit, separat. Chiar dacă s-ar dori să demonstreze că Vechiul Legământ a fost „anulat” și astfel cele Zece Porunci au fost, de asemenea, făcute ineficiente, nu s-ar putea

pretinde că acest legământ a fost valabil doar până la răstignire. Acest legământ rămâne obligatoriu „din neam în neam” (versetul 13); este „un legământ veşnic” (versetul 16) şi „un semn veşnic” (versetul 17).

> ***13.*** *„Vorbeşte copiilor lui Israel, şi spune-le: «Să nu care cumva să nu țineți sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine şi voi, şi urmaşii voştri, un semn după care se va cunoaşte că Eu sînt Domnul, care vă sfințesc.*
> ***16.*** *Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei şi urmaşii lor, ca un legămînt necurmat.*
> ***17.*** *Aceasta va fi între Mine şi copiii lui Israel un semn vecinic; căci în şase zile a făcut Domnul cerurile şi pămîntul, iar în ziua a şaptea S-a odihnit şi a răsuflat.“*

Un semn NUMAI pentru Israel?

„S-ar putea să fie așa”, va obiecta acum cel care se încăpățânează să-și justifice neascultarea cu argumente, „la urma urmei, acest legământ este o chestiune între Dumnezeu și copiii lui Israel. Se aplică numai lui Israel în toate generațiile”, căci este un legământ veșnic între Dumnezeu și acest popor”.

Așadar, admiteți că pentru israeliți – și pentru toți urmașii lor – este veșnic obligatoriu? Dacă ar fi să faceți acest argument, există două răspunsuri care vă pot condamna la groapa cu foc!

(1) Nimeni nu poate nega că toate generațiile poporului sunt absolut și pentru totdeauna legate de respectarea Sabatului. Deoarece acest lucru se aplică bineînțeles și descendenților lui Israel de astăzi, este obligatoriu pentru ei și în zilele noastre.

De asemenea, trebuie luat în considerare faptul că mântuirea și creștinismul sunt deschise atât evreilor, cât și tuturor israeliților. Evanghelia este puterea lui Dumnezeu "care mântuiește pe toți cei ce cred în ea, întâi pe evrei și apoi pe greci" **(Romani 1:16).**

> ***16.*** *Căci mie nu mi-e ruşine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întîi a Iudeului, apoi a Grecului;*

Deci un evreu poate fi un creștin convertit! De fapt, prima comunitate a fost predominant evreiască! Deci, un evreu, chiar dacă este creștin în biserica lui Dumnezeu, este obligat să țină Sabatul lui Dumnezeu ca legământ veșnic pentru totdeauna și de-a lungul tuturor generațiilor sale!

Face Dumnezeu distincția între două tipuri de creștini? Este un păcat pentru un creștin de origine evreiască să încalce Sabatul și este un păcat pentru toți ceilalți să-l țină? Creștinii evrei trebuie să se adune în Sabat și cei de alte origini duminică? Nu a subliniat Isus că o casă despărțită se va prăbuși?

Există două tipuri de creștini? Citiți **Galata 3:28-29**: „Nu este nici iudeu, nici grec, nu este nici sclav, nici liber, nu este nici bărbat, nici femeie, căci toți sunteți una în Hristos Isus. Dar dacă voi [neamurile/ păgânii] sunteți ai lui Hristos, atunci sunteți copiii lui Avraam și moștenitori după făgăduință."

> ***28.*** *Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sînteți una în Hristos Isus.*
> ***29.*** *Şi dacă sînteți ai lui Hristos, sînteți „sămînța" lui Avraam, moştenitori prin făgăduință.*

Deoarece, după cum am văzut, Sabatul este încă obligatoriu pentru partea evreiască a bisericii lui Dumnezeu și astăzi și, pe de altă parte, nu există diferențe între creștini, deoarece toți suntem una în Hristos, Sabatul este obligatoriu și pentru creștinii neamuri/păgâni.

Cine aparține Israelului astăzi?

(2) Dar mai există un răspuns la acest argument: Porunca Sabatului este încă obligatorie pentru toți descendenții celor zece triburi ale Casei lui Israel, care s-au "pierdut" după captivitatea asiriană. Poporul iudeu este doar Casa lui Iuda.

Acum, în lumina acestui adevăr al Sabatului, este mai important ca oricând să citiți, să studiați și să examinați dovezile conținute în cartea noastră gratuită, **SUA și Marea Britanie în Profeție** *(germ)*. Este iluminator în sensul cel mai înalt! Și este adevărat! Da, Sabatul este obligatoriu și pentru noi astăzi!

Da, Sabatul este obligatoriu și astăzi pentru aceste națiuni, care sunt descendenții Casei lui Israel!

Dar: dacă Sabatul este semnul lui Dumnezeu prin care poporul Său Israel este recunoscut, de ce descendenții lui Israel nu-l respectă astăzi?

Răspunsul la această întrebare este, de asemenea, răspunsul la alta: "De ce cele zece triburi ale Casei lui Israel sunt numite "cele zece triburi pierdute"? Și de ce nu își cunosc adevărata origine?

Acum vă vom arăta un adevăr care vă va surprinde cu siguranță!

DE CE S-AU PIERDUT cele zece triburi

Aici vedem un adevăr uluitor!

Ceea ce urmează sunt fapte care au fost ascunse de secole și sunt mai interesante decât un roman!

De ce Sabatul este numit în mod disprețuitor și josnic „Sabatul iudeilor”? De ce crede lumea că toți evreii sunt iudei și invers, că sunt toți iudeii sunt întregul Israel?

Cine sunt evreii?

Evreii sunt oamenii care descind din Avraam. Originea cuvântului "evreu" se crede că provine de la numele propriu "Eber", menționat în Geneza 10:24 ca strănepot al lui Sem și strămoș al lui Avraam. O altă etimologie urmărește rădăcina originală a cuvântului până la expresia "de dincolo" - în acest caz, evreu ar fi un cuvânt care desemnează un "imigrant", ceea ce Avraam a fost cu siguranță(Geneza12:1, 4-5).

Din Sem, prin Arpacșhad și Șelah, s-a născut Eber, strămoșul eponim al evreilor; iar urmașul lui Eber, prin Peleg, Reu, Sereg și Nahor, a fost Terah, tatăl lui Avram și al fraților săi, Nahor și Haran. Devine clar că, dacă "evreii" sunt "descendenții lui Eber", atunci este posibil să fie incluși și alții în afară de cei din linia lui Avraam (vezi Geneza11:10-26).

În prezent, un "evreu" este considerat de obicei ca fiind orice membru al unui grup de oameni din Antichitate care își trasează descendența din Avraam, prin Isaac și Iacov. Și acesta este modul în care Biblia folosește acest termen. De fapt, Avraam este prima persoană numită "evreu" în Biblie (Geneza 14:13). După 400 de ani petrecuți în Egipt, evreii au fost recunoscuți ca un grup distinct de oameni (Exodul 1:19). Filistenii din Canaan foloseau termenul "evrei" (1 Samuel 29:3); Iona s-a identificat ca fiind "evreu" (Iona 1:9); și, sute de ani mai târziu, Pavel folosea în continuare aceeași identificare (Filipeni3:5).

Numele nepotului lui Avraam, Iacov, a fost schimbat în "Israel" (Geneza 35:10), astfel încât Iacov și descendenții săi au putut fi numiți primii "israeliți". Al patrulea fiu al lui Iacov a fost numit "Iuda", iar urmașii săi au fost numiți "iudei". Mai târziu, numelui "iudeu" i s-a adăugat și forma peiorativă "jidan".

Din punct de vedere tehnic, evreii sunt evrei israeliți din regiunea Iudeii - ei provin din Avraam (un evreu) și Iacov (un israelit), prin Iuda (un evreu); prin urmare, strict vorbind, nu toți evreii israeliți sunt evrei. După moartea lui Solomon, națiunea Israel s-a împărțit în două regate: în Regatul de Nord se aflau evreii israeliți "neevrei" (urmașii lui Avraam, Isaac și Iacov prin zece dintre fiii săi); iar în Regatul de Sud se aflau evreii israeliți "evrei" (urmașii celorlalți doi fii ai lui Iacov, care locuiau în Iudeea). Aceasta reprezintă însă o definiție foarte îngustă a termenilor. În uzul comun, iudeii, israeliții și evreii sunt cuvinte care se referă la poporul ales al lui Dumnezeu, urmașii lui Avraam, Isaac și Iacov.

Aici o surpriză pentru toți cei care au crezut în acest lucru: Evreii reprezintă doar o mică minoritate a israeliților, fie că credeți sau nu! Prima dată când numele

de "iude" sau "iudei" apare în Biblie este în **2 Împărați 16:5-6**. – acolo veți găsi Regatul Israelului aliat cu Siria în războiul împotriva iudeilor, prin care Siria, aliatul Israelului, i-a expulzat pe iudei din Elath!

> ***5.*** *Atunci Reţin, împăratul Siriei, şi Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, s-au suit împotriva Ierusalimului ca să lupte împotriva lui. Au împresurat pe Ahaz, dar n-au putut să-l biruiască.*
> ***6.*** *În acelaş timp, Reţin, împăratul Siriei, a adus iarăş Elatul subt stăpînirea Sirienilor; a izgonit pe Evrei din Elat, şi Sirienii au venit la Elat, unde au locuit pînă în ziua de azi.*

Da, aici stă scris negru pe alb! Israel în război împotriva iudeilor!

Oricât de ciudat ar părea, copiii lui Israel au fost dezbinați. Ei deveniseră două națiuni diferite! Una dintre ele a devenit Împărăția lui Israel. Capitala sa nu a fost Ierusalimul, ci Samaria. Cealaltă națiune era Împărăția lui Iuda, cu capitala sa la Ierusalim. Dar acum ascultați povestea ciudată!

După moartea regelui Solomon, poporul Israel s-a răzvrătit împotriva impozitelor mari. Solomon s-a înconjurat cu un lux și o splendoare cum probabil nu se mai văzuse niciodată. Pentru a-și finanța marile întreprinderi, el a mărit pur și simplu impozitele.

Poporul i-a cerut regelui Roboam, fiul lui Solomon, o reformă fiscală. Dar el avea idei pe jumătate socotite. El s-a înconjurat de o echipă de tineri "genii" în calitate de consilieri, care, de asemenea, aveau idei noi. Ei l-au sfătuit: "Lasă poporul să știe, că le vei arăta cine este stăpânul aici – impozitează-i chiar mai mult decât tatăl tău!" Sfatul celor mai în vârstă, al celor cu experiență, la desconsiderat Roboam. Pentru el, aceștia erau reacționarii timpului său.

Poporul s-a ridicat într-o revoltă gigantică. Roboam a fost înlăturat, iar Ieroboam, un om care deținuse o funcție înaltă sub regele Solomon când acesta încă domnea, a fost numit rege.

Cu toate acestea, tribul lui Iuda nu a fost de acord cu acest lucru. Roboam făcea parte din tribul lor și voiau să-l păstreze ca rege. Astfel, tribul lui Iuda s-a desprins de națiunea Israel. El a format un regat independent sub numele "Împărăția lui Iuda". Seminția lui Beniamin i s-a alăturat, iar acest popor a devenit cunoscut sub numele de Iuden – un alt nume pentru Iuda.

Israelul și-a pierdut caracteristica distinctivă

Nicăieri în întreaga Biblie, nici măcar o singură parte din națiunea Israelului cu zece triburi, etichetați drept iudei. Acest nume – Iuden – doar regatul lui Iuda îl poartă. Toți iudeii sunt israeliți, asta e adevărat - dar numai o parte dintre israeliți sunt iudei!

Aproape imediat după ce a devenit rege, Ieroboam a devenit îngrijorat de faptul că poporul său ar putea dori să îl facă din nou rege pe Roboam dacă îl vor vedea din nou la sărbătorile anuale din Ierusalim. El a luat în grabă măsuri pentru a-și asigura poziția.

Tribul lui Levi a asigurat preoția, bărbații săi au fost conducătorii - elita educată. Leviții aveau un venit care era de două sau trei ori mai mare decât cel al celorlalte triburi – le venea din zeciuieli. Într-o clipă, Ieroboam i-a înlăturat pe leviți din funcțiile lor și i-a făcut preoți pe cei mai needucați. Așa el îi avea în mână! În acest fel, putea să aibă viața religioasă sub controlul său, așa cum a fost dintotdeauna obiceiul regilor păgâni. Ca urmare a acestor măsuri, majoritatea leviților, poate chiar toți, s-au întors în regatul lui Iuda – așa și ei au devenit cunoscuți sub numele de iudei/jidani.

Ieroboam a ridicat imediat doi idoli mari pentru ca poporul său să se închine. El a poruncit ca sărbătorile de toamnă (inclusiv Sabatele anuale) să fie ținute în luna a opta într-un loc ales de el în nordul Palestinei, în loc de luna a șaptea în Ierusalim, așa cum poruncise Dumnezeu (**1 Împăraţi 12:28-32**).

> ***28.*** *După ce s-a sfătuit, împăratul a făcut doi viței de aur, şi a zis poporului: „Destul v-ați suit la Ierusalim; Israele! Iată Dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului.“*
> ***29.*** *A aşezat unul din aceşti viței la Betel, iar pe celalt l-a pus în Dan.*
> ***30.*** *Şi fapta aceasta a fost un prilej de păcătuire. Poporul se ducea să se închine înaintea unuia din viței pînă la Dan.*
> ***31.*** *Ieroboam a făcut o casă de înălțimi şi a pus preoți luați din tot poporul, cari nu făceau parte din fiii lui Levi.*
> ***32.*** *A rînduit o sărbătoare în luna a opta, în ziua a cincisprezecea a lunii, ca sărbătoarea care se prăznuia în Iuda, şi a adus jertfe pe altar. Iată ce a făcut la Betel, ca să se aducă jertfe vițeilor pe cari-i făcuse el. A pus în slujbă la Betel pe preoții înălțimilor ridicate de el.*

În timpul domniei a 19 împărați din șapte dinastii succesive, Casa lui Israel, formată

din zece seminții, a perseverat asupra acestor două păcate la fel de grave ale lui Ieroboam – Idolatria și călcarea poruncii Sabatului. Mai mulți regi au introdus obiceiuri și mai rele și mai păcătoase.

Israelul înrobit

721–718 i.HR. Dumnezeu a cauzat, ca asirienii să invadeze Israelul și să-l înfrângă. Israeliții au fost alungați din fermele și orașele lor și deportați ca sclavi pe coasta sudică a Mării Caspice, în Asiria. Dar casa lui Iuda – Iudeii – o națiune separată, independentă - a fost invadată abia în anul 604 î.Hr.

La două sau trei generații după cucerirea Israelului, Babilonul a devenit o putere mondială și a stabilit primul imperiu mondial. Sub Nebucadnețar, babilonienii au invadat Iuda (604–585 î.Hr.).

Asirienii și-au părăsit mai târziu teritoriile la nord de Babilon și au migrat spre nord-vest prin teritoriile cunoscute acum sub numele de Georgia, Ucraina și Polonia, și mai departe în Europa Centrală.

Cele zece triburi ale lui Israel s-au mutat și ele spre nord-vest, dar, deși asirienii luaseră Israelul în captivitate, israeliții nu au rămas sclavii lor în Europa. S-au mutat puțin mai departe – în Europa de Vest, Scandinavia și Insulele Britanice!

Dar de ce sunt numite "cele zece triburi pierdute"?

Ei își pierduseră simbolul național!

Toți împărații lui Israel au călcat Sabatul și s-au ținut de idolatrie! Atâta timp cât au rămas în țara lui Israel și s-au numit "împărăția lui Israel", identitatea lor a fost cunoscută. Dar în Asiria nu mai aveau propriul lor guvern sau propriul lor rege. Erau doar sclavi. Pe măsură ce generațiile următoare au crescut, acestea au adoptat în cele din urmă limba asiriană. Au uitat limba ebraică, așa cum prezisese o profeție biblică. Au pierdut orice semn care ar fi putut oferi informații despre originea lor națională.

După câteva generații, seminția lui Iosif s-a împărțit în semințiile lui Efraim și Manase, acum identice cu popoarele britanice și americane. Tribul lui Ruben s-a stabilit în ținutul care se numește acum Franța. Rudele sale își pierduseră cunoștințele despre originile lor naționale, dar „galii" au păstrat trăsăturile caracteristice ale strămoșului lor Ruben. Una dintre **broșurile** noastre gratuite în limba franceză dezvăluie acum originile naționale ale francezilor, care își pot afla acum adevărata origine.

Cele zece triburi, numite Casa lui Israel, și-au pierdut semnul originii – Sabatul lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care și-au pierdut cunoștințele despre originile lor!

DE CE iudeii sunt recunoscuți

Dar Iuda a ținut Sabatul! Iudeii nu l-au păstrat sfânt prea mult timp, nu în felul cum a poruncit Dumnezeu – dar ei îl respectă și astăzi ca zi de odihnă pe care o mărturisesc și o respectă.

Rezultatul? Întreaga lume îi consideră poporul ales al lui Dumnezeu! Lumea crede că sunt Israel – nu doar Iuda!

Identitatea iudeilor nu a fost pierdută! Deoarece originea lor etnică, ca descendenți ai vechiului popor Israel este cunoscută – în timp ce descendența celor mult mai numeroase "zece triburi pierdute" este necunoscută-, lumea presupune că iudeii sunt Israel și nu Iuda.

Iată că vedem din nou, cum întreaga lume este înșelată, chiar și în ceea ce privește care popor a fost ales de Dumnezeu și au dreptul de întâi născut!

Dacă nu ați citit încă broșura noastră gratuită **„SUA și Marea Britanie în profeție”,** ar trebui să o comandați imediat. Ea dezvăluie adevărul uimitor, despre oamenii din Statele Unite, Marea Britanie și nord-vestul Europei, care sunt de fapt acele zece triburi „pierdute” ale poporului Israel – și **nu sunt deloc** prin descendență „**păgâni**”!

Da, **Sabatul – ziua lui Dumnezeu** – este, în cele din urmă, pentru mulți dintre noi ziua de odihnă poruncită de Dumnezeu în două privințe. În primul rând, este destinată întregului popor al lui Dumnezeu, chiar și celor care nu s-au născut israeliți, dar care acum aparțin lui Hristos; și în al doilea rând, pentru popoarele menționate mai sus, datorită originii lor, este ziua de odihnă pe care Dumnezeu a rânduit-o pentru ele și care a fost dată strămoșilor lor cu porunca de a o **păstra sfântă pentru totdeauna**.

CARE ZI PENTRU CREȘTINII PĂGÂNI?

„DAR VEDEȚI”, s-ar putea obiecta, "Nu a fost făcut legământul sabatului doar cu israeliții? Creștinii păgâni nu sunt excluși de la aceasta? Nu acesta a fost scopul acestui legământ, de a-i caracteriza pe israeliți ca fiind diferiți de ne israeliți?”

Și în acest caz, răspunsul este un ***#ov#*** foarte ferm! Să încercăm să înțelegem acest lucru! Lăsați să câștigăm claritate!

Ne-israeliții sunt excluși?

Dumnezeu a stabilit legământul Sabatului mai întâi pentru a distinge clar adevăratul Dumnezeu de toți zeii falși și, de asemenea, pentru a-i identifica pe cei care sunt poporul Său, spre deosebire de cei care nu sunt poporul Său!

Acest legământ nu a fost încheiat pentru a face distincție între două categorii din cadrul poporului lui Dumnezeu – De exemplu, două tipuri de creștini, cum ar fi creștinii de origine iudaică și creștinii de origine ne-iudaică. Dumnezeu nu știe nimic despre două tipuri de creștini – Indiferent dacă ne-am născut iudei sau ne-iudei, bărbați sau femei sunt, noi suntem creștini "toți la un loc în Isus Hristos" **(Galateni 3:28)**.

> ***28.*** *Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sînteți una în Hristos Isus.*

Este important să conștientizăm acest lucru!

În zilele Vechiului Testament, israeliții erau singurul popor de pe pământ care era poporul lui Dumnezeu! Sabatul era semnul care îi identifica drept poporul lui Dumnezeu.

Nu ați citit în Osea cum Dumnezeu numește casa lui Israel (împărăția celor zece seminții) ca fiind „Lo-Ammi”, ceea ce înseamnă „nu este poporul Meu” **(Osea 1:9)**?

> **9.** *Şi Domnul a zis: „Pune-i numele Lo-Ami (Nu-i poporul meu); căci voi nu sînteți*
> *poporul Meu, şi Eu nu voi fi Dumnezeul vostru.“*

Acest lucru s-a întâmplat pentru că israeliții au respins Sabatul lui Dumnezeu și au urmat obiceiul regelui Ieroboam de a respecta prima zi a săptămânii (numită acum duminică) ca fiind "Sabatul" lor.

"De aceea vezi", Dumnezeu i-a spus acestei prostituate, casei apostate care a încălcat Sabatul, Îi voi astupa calea cu spini și-i voi ridica un zid, ca să nu-și poată găsi drumul" (**Osea 2:6**).

> **6.** *Deaceea iată, îi voi astupa drumul cu spini, i-l voi astupa cu un zid, ca să nu-şi mai afle cărările.*

Așadar, această profeție a prezis că, casa lui Israel se va rătăci. În migrația din captivitatea asiriană spre nord-vestul Europei, spre coasta Atlanticului, Scandinavia și Insulele Britanice, își va pierde cunoștințele despre originile sale, vor fi pierdute - casa lui Israel va fi numită cele zece triburi pierdute.

Citiți primele două capitole din **Osea** - această profeție se referă la cele zece seminții ale casei lui Israel. Aici casa lui Israel este înfățișată ca un popor care nu știe cine este adevăratul lor Dumnezeu.

> ***Capitolul 1- <u>Închinarea la idoli</u>.***
> ***1.*** *Cuvîntul Domnului, spus lui Osea, fiul lui Beeri, pe vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz, Ezechia, împărații lui Iuda, şi pe vremea lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel.*
> ***2.*** *Întîia dată cînd a vorbit Domnul către Osea, Domnul a zis lui Osea: „Du-te, şi ia-ți o nevastă curvă şi copii din curvie; căci țara a săvîrşit o mare curvie, părăsind pe Domnul!“*
> ***3.*** *El s-a dus, şi a luat pe Gomera, fiica lui Diblaim. Ea a zămislit şi i-a născut un fiu.*
> ***4.*** *Şi Domnul i-a zis: „Pune-i numele Izreel; căci peste puțină vreme, voi pedepsi casa lui Iehu, pentru sîngele vărsat la Izreel, şi voi pune capăt domniei lui peste casa lui Israel.*
> ***5.*** *În ziua aceea, voi sfărîma arcul lui Israel în valea Izreel.“*
> ***6.*** *Ea a zămislit din nou, şi a născut o fată. Şi Domnul a zis lui Osea: „Pune-i numele*
> *Lo-Ruhama (Cea fără îndurare); căci nu voi mai avea milă de casa lui Israel, n-o voi mai ierta!*

7. *Dar voi avea milă de casa lui Iuda, şi-i voi izbăvi prin Domnul, Dumnezeul lor; dar nu-i voi izbăvi nici prin arc, nici prin sabie, nici prin lupte, nici prin cai, nici prin călăreți.“*
8. *Ea a întercat pe Lo-Ruhama; apoi iar a zămislit şi a născut un fiu.*
9. *Şi Domnul a zis: „Pune-i numele Lo-Ami (Nu-i poporul meu); căci voi nu sînteți poporul Meu, şi Eu nu voi fi Dumnezeul vostru.“*
10. *„Totuş numărul copiilor lui Israel va fi ca nisipul mării, care nu se poate nici măsura, nici număra; şi de unde li se zicea: «Nu sînteți poporul Meu,» li se va zice: «Copiii Dumnezeului Celui viu!“*
11. *Atunci copiii lui Iuda şi copiii lui Israel se vor strînge la un loc, îşi vor pune o singură căpetenie, şi vor ieşi din țară; căci mare va fi ziua lui Izreel.*

Capitolul 2

1. *Ziceți fraților voştri: „Ami“ (Poporul meu), şi surorilor voastre Ruhama (Cea îndurată)!“*
2. *„Plîngeți-vă, plîngeți-vă împotriva mamei voastre! Căci nu este nevasta Mea, şi Eu nu sînt bărbatul ei! Să-şi depărteze curviile dinaintea ei, şi preacurviile dela țîțele ei!*
3. *Altfel, o desbrac în pielea goală, cum era în ziua naşterii ei, o fac ca o pustie, ca un pămînt uscat, şi o las să moară de sete!*
4. *Nu voi avea milă de copiii ei, căci sînt copii din curvie.*
5. *Mama lor a curvit; cea care i-a născut s-a necinstit; căci a zis: «Voi alerga după ibovnicii mei, cari îmi dau pînea şi apa mea, lîna şi inul meu, untdelemnul şi băuturile mele!»*
6. *Deaceea iată, îi voi astupa drumul cu spini, i-l voi astupa cu un zid, ca să nu-şi mai afle cărările.*
7. *Va alerga după ibovnicii ei, dar nu-i va ajunge; îi va căuta, dar nu-i va găsi. Apoi va zice: «Hai să mă întorc iarăş la bărbatul meu cel dintîi, căci eram mai fericită atunci decît acum!»*
8. *N-a cunoscut că Eu îi dădeam grîul, mustul şi untdelemnul, şi au închinat slujbei lui Baal argintul şi aurul cel mult pe care i-l dădeam.*
9. *Deaceea Îmi voi lua iarăş înapoi grîul la vremea lui, şi mustul la vremea lui, şi îmi voi ridica iarăş dela ea lîna şi inul pe cari i le dădusem ca să-i acopere goliciunea.*

10. *Şi acum îi voi descoperi ruşinea înaintea ibovnicilor ei, şi niciunul n-o va scoate din mîna Mea.*
11. *Voi face să înceteze toată bucuria ei, sărbătorile ei, lunile ei cele noi, Sabatele ei, şi toate praznicile ei.*
12. *Îi voi pustii şi viile şi smochinii, despre cari zicea: «Aceasta este plata pe care mi-au dat-o ibovnicii mei!» Le voi preface într-o pădure, şi le vor mînca fiarele cîmpului.*
13. *O voi pedepsi pentru zilele cînd tămîia Baalilor, cînd se gătea cu veriga de nas, cu salba ei, şi alerga după ibovnicii ei, uitînd de Mine, zice Domnul.“*
14. *„Deaceea iată, o voi ademeni şi o voi duce în pustie, şi-i voi vorbi pe placul inimii ei.*
15. *Acolo, îi voi da iarăş viile, şi valea Acor i-o voi preface într-o uşă de nădejde, şi acolo, va cînta ca în vremea tinereții ei, şi ca în ziua cînd s-a suit din țara Egiptului.*
16. *În ziua aceea, zice Domnul, Îmi vei zice: «Bărbatul meu!» şi nu-Mi vei mai zice: «Stăpînul meu!»*
17. *Voi scoate din gura ei numele Baalilor, ca să nu mai fie pomeniți pe nume.*
18. *În ziua aceea, voi încheia pentru ei un legămînt cu fiarele cîmpului, cu păsările cerului şi cu tîrîtoarele pămîntului, voi sfărîma din țară arcul, sabia şi orice unealtă de război, şi-i voi face să locuiască în linişte.*
19. *Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate şi îndurare;*
20. *te voi logodi cu Mine prin credincioşie, şi vei cunoaşte pe Domnul!*
21. *În ziua aceea, voi asculta, zice Domnul, voi asculta cerurile, şi ele vor asculta pămîntul;*
22. *pămîntul va asculta grîul, mustul şi untdelemnul, şi acestea vor asculta pe Izreel (Adică: Pe care o sădeşte Dumnezeu.).*
23. *Îmi voi sădi pe Lo-Ruhama în țară, şi-i voi da îndurare; voi zice lui Lo-Ami: «Tu eşti poporul Meu!» Şi el va răspunde: «Dumnezeul meu!“*

Profeția pentru astăzi

Citiți mai departe! „Dar ea nu recunoaște că Eu sunt cel care i-a dat grâu, must și untdelemn, mult argint și aur, pe care le-au folosit pentru a-l cinsti pe Baal” (versetul 8).

> ***8.*** *N-a cunoscut că Eu îi dădeam grîul, mustul şi untdelemnul, şi au închinat slujbei lui Baal argintul şi aurul cel mult pe care i-l dădeam.*

Marea Britanie și America de astăzi sunt descrise aici! Dumnezeu le-a dat acestor două națiuni bogăția materială pe care i-a promis-o necondiționat lui Avraam, nu ca o răsplată pentru păcatele lor, ci din cauza supunerii lui Avraam. Dar cum este folosită această bogăție? Este folosit pentru cultul lui Baal — pentru ziua lui Baal, zeul soare, pe care o numim Duminică, pentru sărbătorile lui Baal de Crăciun și Paște și alte sărbători, pentru „creștinismul” păgân, care în multe privințe contrazice direct adevăratele învățături ale lui Isus Hristos!

Citiți versetul 9, care arată ce consecințe va trage Dumnezeu de aici

> ***9.*** *Deaceea Îmi voi lua iarăş înapoi grîul la vremea lui, şi mustul la vremea lui, şi îmi voi ridica iarăş dela ea lîna şi inul pe cari I le dădusem ca să-i acopere goliciunea.*

– aici se face referire la o foamete care a început deja și care a fost profețită de Ioel, Ezechiel și de Hristos în Evanghelii și în Apocalipsa sa. Da, este într-adevăr o profeție pentru ziua de azi! Afectează Marea Britanie și America. Acum, în timp ce citiți asta, a început deja să devină realitate!

Mergeți mai departe și citiți ce a pregătit Dumnezeu pentru aceste popoare: „Voi pune capăt tuturor bucuriilor lor, sărbătorilor lor [sărbătorile lui Baal de Crăciun, Anul Nou, Paște, Postul Mare, Ziua Tuturor Sfinților, care nu sunt zile de sărbătoare ale lui Dumnezeu], lunilor lor noi [lunile calendarului roman actual] și Sabatelor lor [nu Sabatul lui Dumnezeu, ci duminica păgână!]” (versetul 11).

> ***11.*** *Voi face să înceteze toată bucuria ei, sărbătorile ei, lunile ei cele noi, Sabatele ei, şi toate praznicile ei*

Dumnezeu acum continuă: "Și o voi judeca pentru sărbătorile idolilor lui Baal ... în timp ce a uitat de mine! – Acesta este cuvântul Domnului" (versetul 13).

> ***13.*** *O voi pedepsi pentru zilele cînd tămîia Baalilor, cînd se gătea cu veriga de nas, cu salba ei, şi alerga după ibovnicii ei, uitînd de Mine, zice Domnul.“*

De peste 50 de ani, prin intermediul programului radio **The World Tomorrow** și al revistei **The Plain Truth**, am împărtășit profețiile lui Dumnezeu cu oamenii -

spunându-le că secetele și epidemiile sunt atât de mari încât vor distruge o mare parte a umanitate. Și dacă nu ne trezim, nu ne pocăim și nu ne întoarcem de la păcatele noastre, atunci și noi vom fi printre cei care suferă. Poate că acum vă bateți joc de asta. Puteți să vă închideți mintea la asta. Însă nu pentru mult timp! In câțiva ani acestea se vor întâmpla. Atunci nu veți mai batjocori!

Dar care este concluzia acestei profeții speciale a lui Osea?

Citiți!

"De aceea, iată, o voi ademeni [pe Israel] și o voi duce în pustie [în robie și captivitate] și îi voi vorbi frumos... Atunci [la revenirea lui Hristos], zice Domnul, mă vei numi "soțul meu" și nu "Baalul meu. Căci le voi scoate din gură numele Baalilor, ca numele lor să nu mai fie ținute minte. Și voi face un legământ cu ei în vremea aceea [Noul Legământ]... și le voi spune lui Lo-Ammi [adică „care nu sunt poporul Meu" – cele zece seminții „pierdute"]: „Tu ești poporul Meu", și el va zice: „Tu ești Dumnezeul meu"" (**Osea 2:14-23**).

> ***14.*** *„Deaceea iată, o voi ademeni şi o voi duce în pustie, şi-i voi vorbi pe placul inimii ei.*
> ***15.*** *Acolo, îi voi da iarăş viile, şi valea Acor i-o voi preface într-o uşă de nădejde, şi acolo, va cînta ca în vremea tinereții ei, şi ca în ziua cînd s-a suit din țara Egiptului.*
> ***16.*** *În ziua aceea, zice Domnul, Îmi vei zice: «Bărbatul meu!» şi nu-Mi vei mai zice: «Stăpînul meu!»*
> ***17.*** *Voi scoate din gura ei numele Baalilor, ca să nu mai fie pomeniți pe nume.*
> ***18.*** *În ziua aceea, voi încheia pentru ei un legămînt cu fiarele cîmpului, cu păsările cerului şi cu tîrîtoarele pămîntului, voi sfărîma din țară arcul, sabia şi orice unealtă de război, şi-i voi face să locuiască în linişte.*
> ***19.*** *Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate şi îndurare;*
> ***20.*** *te voi logodi cu Mine prin credincioşie, şi vei cunoaşte pe Domnul!*
> ***21.*** *În ziua aceea, voi asculta, zice Domnul, voi asculta cerurile, şi ele vor asculta pămîntul;*
> ***22.*** *pămîntul va asculta grîul, mustul şi untdelemnul, şi acestea vor asculta pe Izreel (Adică: Pe care o sădeşte Dumnezeu.).*

> ***23.*** *Îmi voi sădi pe Lo-Ruhama în țară, şi-i voi da îndurare; voi zice lui Lo-Ami: «Tu eşti poporul Meu!» Şi el va răspunde: «Dumnezeul meu!“*

Probabil că nu ați înțeles niciodată profeția lui Osea! Ea nu poate fi înțeleasă, dacă nu înțelege mai întâi **legământul Sabatului** din **Exodul 31:12-17**!

> ***12.*** *Domnul a vorbit lui Moise, şi a zis:*
> ***13.*** *„Vorbeşte copiilor lui Israel, şi spune-le: «Să nu care cumva să nu țineți sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine şi voi, şi urmaşii voştri, un semn după care se va cunoaşte că Eu sînt Domnul, care vă sfințesc.*
> ***14.*** *Să țineți Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfînt. Cine îl va călca, va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta, va fi nimicit din mijlocul poporului său.*
> ***15.*** *Să lucrezi şase zile; dar a şaptea este Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua Sabatului, va fi pedepsit cu moartea.*
> ***16.*** *Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei şi urmaşii lor, ca un legămînt necurmat.*
> ***17.*** *Aceasta va fi între Mine şi copiii lui Israel un semn vecinic; căci în şase zile a făcut Domnul cerurile şi pămîntul, iar în ziua a şaptea S-a odihnit şi a răsuflat.“*

Dar acum să revenim la întrebarea principală a acestui capitol.

Nu este așa, că acest legământ special al Sabatului îi exclude pe neisraeliți? Nu a fost scopul acestui legământ acela de a-i deosebi pe israeliți de neisraeliți?

După ce descendenții Casei lui Israel au respins acest semn, acesta nu le-a mai indicat originea. Nu-i mai deosebea de păgâni – la urma urmei, ei înșiși credeau că sunt neisraeliți. Popoarele păgâne ale lumii îi numeau de asemenea, păgâni și chiar iudeii considerau ne-israeliți!

Pe de altă parte, iudeii au continuat să respecte Sabatul - și întreaga lume îi numește "poporul ales"!

O LUMINĂ pentru păgâni!

Dar de ce a făcut Dumnezeu acest legământ special și veșnic al Sabatului doar cu Israel și nu cu națiunile păgâne?

Pur și simplu pentru că toate popoarele neisraelite se îndepărtaseră complet de Dumnezeu. Toți se îndreptaseră spre idolatrie. Nimeni nu-L cunoștea pe adevăratul Dumnezeu.

Pur și simplu pentru că Dumnezeu alesese și făcuse din el poporul Său un popor umilit, înrobit – dar totuși un popor cu moștenirea incomparabilă a lui Avraam, Isaac, Iacov și Iosif – care încă Îl cunoștea pe adevăratul Dumnezeu și nu se afundase complet într-o religie falsă.

Pur și simplu pentru ca apoi să poată dezvălui modul corect de viață acestui popor ales, care era acum poporul său - și cu ce scop?

Pentru a fii o lumină pentru păgâni!

Dumnezeu a făcut aceasta pentru a le arăta altor națiuni binecuvântările care vin din ascultarea de legile Sale – pentru a da un exemplu practic altor națiuni!

Dumnezeu i-a arătat lui Israel căile Sale drepte și i-a dat toate promisiunile Sale, inclusiv mântuirea prin Hristos, pentru a le arăta păgânilor/neamurilor aceste căi și binecuvântări!

Toate celelalte popoare Îl uitaseră pe Dumnezeu – pierduseră cunoștința despre cine era adevăratul Dumnezeu. Strămoșii lor știau odată cine este Dumnezeu. Însă atât de mulți zei și semizei inventați, născuți din imaginația umană, inițial concepuți ca mediatori între oameni și unicul Dumnezeu suprem, le-au umplut conștiința prin educație și tradiție, încât în cele din urmă orice cunoaștere a unicului Dumnezeu a dispărut.

Chiar la începutul istoriei omenirii, Dumnezeu le-a vorbit personal lui Adam și Evei. El le-a dat instrucțiunile Sale – le-a vestit mesajul Său. Ei știau că Dumnezeu le oferea viața veșnică ca dar. Ei știau că plata păcatului era moartea. Totuși, au găsit scuze pentru a evita acest adevăr — așa cum unii dintre cei care citesc aceste rânduri au propriile idei despre ceea ce le cere Dumnezeu. Adam și Eva s-au împotrivit. Ei l-au ascultat de bunăvoie pe Satan.

Dumnezeu i-a dat omului libertatea de a-și decide singur acțiunile. El i-a oferit întotdeauna adevărul său și a decretat că omul trebuie să aleagă! Deși nu-i permite omului să decidă ce constituie păcat după propria sa discreție, el obligă pe fiecare persoană să decidă dacă vrea sau nu să păcătuiască. Și Dumnezeu a declarat că este un păcat să încalci porunca Sa despre Sabat. Trebuie să decideți, iar ceea ce semănați va fi ceea ce veți culege!

Copiii lui Adam și-au luat decizia. Abel a luat decizia corectă. Isus Hristos a spus că Abel era drept. Răsplata este sigură pentru el! Cain, pe de altă parte, a lua decizia greșită și astfel și-a pecetluit soarta. Aproape 2000 de ani mai târziu, un singur om din întreaga lume a fost ascultător de Dumnezeu – Noe. Mai târziu, se

pare că și Sem a urmat căile lui Dumnezeu. După Potop, însă, restul omenirii s-a alăturat fondatorului culturii mondiale, Nimrod.

Omenirea și-a luat decizia. – S-a opus căilor drepte ale lui Dumnezeu și au urmat de bunăvoie ispitele lui Satan, stabilind obiceiuri și forme de închinare care sunt ostile lui Dumnezeu. Generațiile următoare L-au uitat complet pe adevăratul Dumnezeu.

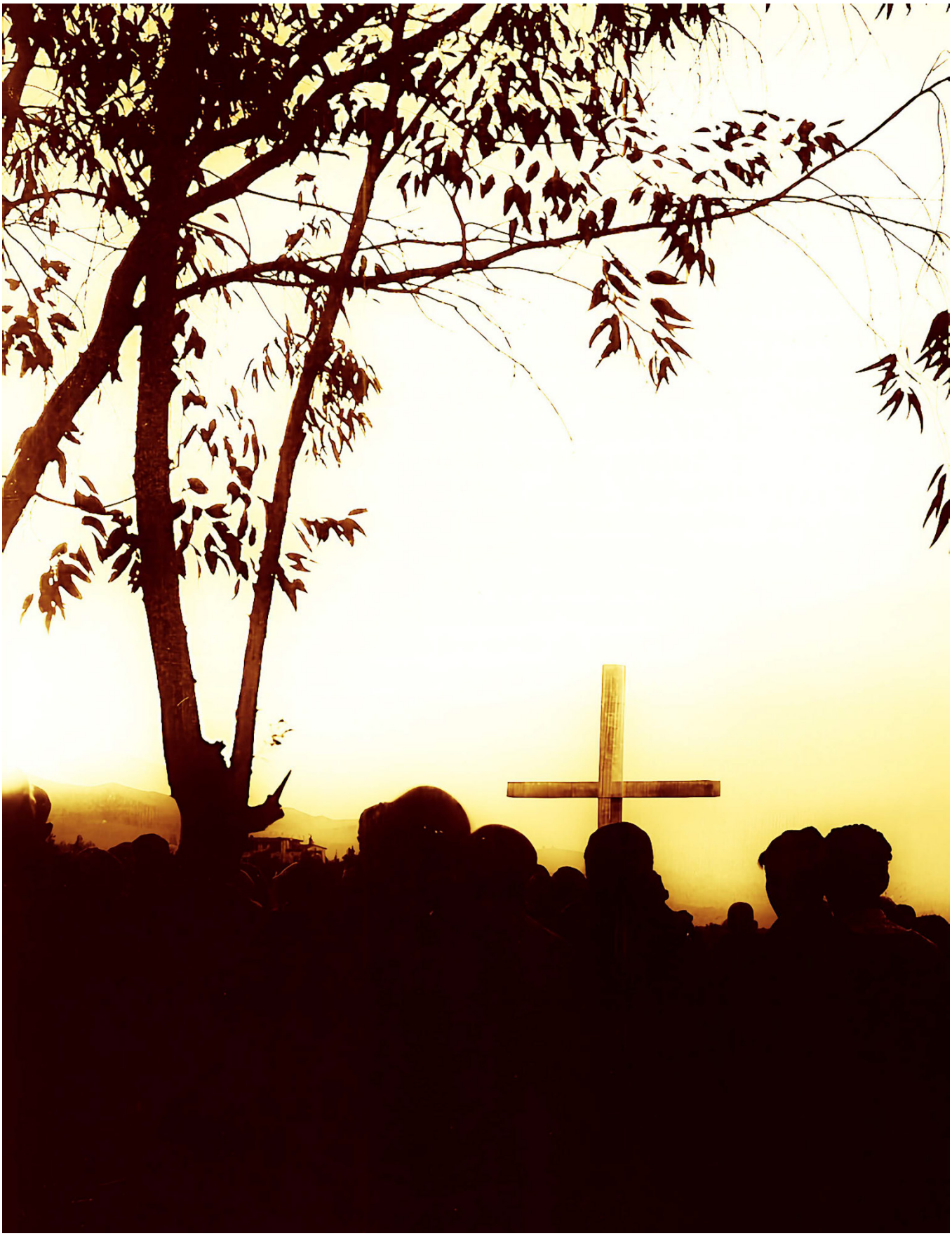

Foto: American Stock

Slujba de Paște de la răsăritul soarelui, presupus pentru "închinarea lui Isus". Dar o astfel de închinare nu este acceptabilă pentru Dumnezeu, chiar și cu cele mai sincere intenții.

DE CE poporul ISRAEL?

Într-o astfel de lume, izolată de Dumnezeu, Domnul a ales un popor de sclavi disprețuit și umilit, descendent din Avraam. L-au ascultat pe Dumnezeu și s-au supus Lui. Dumnezeu a trebuit să aleagă un popor umilit, înjosit, înrobit, pentru că erau singurii oameni suficient de umili pentru a-L asculta și a se supune Lui! Dar nu uitați că, deși acest popor căzuse în sclavie din cauza unor circumstanțe nefericite, el a rămas un popor special prin moștenirea sa. Intenția lui Dumnezeu a fost să dea o șansă tuturor celorlalte popoare prin intermediul acestui popor numit Israel!

Despre acest popor, Dumnezeu a spus: „*Poporul pe care Mi l-am pregătit*" – adică să fie instrumentul Său, astfel încât popoarele neisraelite să poată vedea rezultatele dorite, binecuvântările incomensurabile, bogăția națională care s-ar revărsa asupra poporului lui Israel dacă ar asculta – „va proclama gloria Mea" **(Isaia 43:21)**.

> ***21.*** *poporul pe care Mi l-am alcătuit, ca să vestească laudele Mele."*

Israeliții erau, bineînțeles, ca toți ceilalți oameni. Chiar această națiune Israel, în fața ochilor căreia Dumnezeu făcuse minuni fără precedent, nu a urmat mult timp căile lui Dumnezeu. Totuși, prin acest popor, Dumnezeu le-a luat posibilitatea de a se justifica de la oricine i se opune. Omenirea a avut toate șansele posibile să-și schimbe comportamentul greșit!

Mai târziu, când Hristos și-a îndeplinit misiunea ca om pe pământ, și chiar și după aceea, Dumnezeu s-a folosit de biserica Sa. Hristos a chemat biserica ca pe un grup de oameni cu o misiune specială, care nu a fost doar pentru a proclama Evanghelia sa lumii, ci și în a demonstra practic lumii efectele dorite care rezultă din ascultare. Asemenea vechiului Israel, Biserica a fost chemată să fie o lumină pentru lume!

"Voi sunteți lumina lumii", le-a spus Isus ucenicilor Săi. Lumina voastră să strălucească astfel înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune" **(Matei 5:14 - 16)**.

> ***14*** *Voi sunteţi lumina lumii. O cetate aşezată pe deal nu poate fi ascunsă.*
> ***15*** *Nici nu aprind oamenii candela şi o pun sub oboroc, ci pe sfeşnic; şi aceasta dă lumină tuturor celor din casă.*

> ***16*** *Astfel să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre bune și să îl glorifice pe Tatăl vostru care este în cer.*

Aceasta înseamnă să dai un exemplu, să lași lumea să vadă efectele benefice!

Căile lui Dumnezeu, pe care El le-a stabilit ca legi vii, eficiente și irevocabile, nu se aplică doar iudeilor. Se aplică întregii omeniri! Sabatul a fost făcut pentru oameni – nu doar pentru iudei.

Efesenii nu erau israeliți. Au auzit Evanghelia lui Hristos și s-au pocăit, au crezut – au ascultat. Ei au devenit creștini convertiți.

Pavel le-a scris acestor creștini neevrei (**Efeseni 2:11-19**):

> ***11.*** *De aceea voi, cari altădată eraţi Neamuri din naştere, numiţi netăiaţi împrejur de către aceia cari se cheamă tăiaţi împrejur, şi cari sînt tăiaţi împrejur în trup de mîna omului:*
> ***12.*** *aduceţi-vă aminte că în vremea aceea eraţi fără Hristos, fără drept de cetăţenie în Israel, străini de legămintele făgăduinţei, fără nădejde şi fără Dumnezeu în lume.*
> ***13.*** *Dar acum, în Hristos Isus, voi, cari odinioară eraţi depărtaţi, aţi fost apropiaţi prin sîngele lui Hristos.*
> ***14.*** *Căci El este pacea noastră, care din doi a făcut unul, şi a surpat zidul dela mijloc care-i despărţea,*
> ***15.*** *şi, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmăşia dintre ei, Legea poruncilor, în orînduirile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuş un singur om nou, făcînd astfel pace;*
> ***16.*** *şi a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmăşia.*
> ***17.*** *El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă celor ce eraţi departe, şi pace celor ce erau aproape.*
> ***18. Căci prin El şi unii şi alţii avem intrare la Tatăl, într-un Duh.***
> ***19. Aşa dar, voi nu mai sînteţi nici străini, nici oaspeţi ai casei, ci sînteţi împreună cetăţeni cu sfinţii, oameni din casa lui Dumnezeu,***

Ne-israeliții NU sunt excluși

Pentru a fi un creștin convertit, trebuie să devii israelit în sensul spiritual! Așa cum am spus, mântuirea este pentru, **„toți cei ce cred, atât iudeu, cât și grec”**

(Romani 1:16).

> ***16.*** *Căci mie nu mi-e ruşine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întîi a Iudeului, apoi a Grecului;*

Dar nu au fost păgânii (neamurile) excluși în Vechiul Testament?
Nu, ei nu au fost!
Ceea ce Dumnezeu dăduse Israelului era destinat și ne israeliților. Sabatul se aplica atât ne israeliților, cât și israeliților! Vreți o dovadă a acestui lucru? Aici este!

Păgânii au putut întotdeauna să devină membri ai bisericii Israel și mulți chiar au făcut acest lucru – chiar și atunci când poporul Israel a părăsit Egiptul „și mulți străini au mers cu ei" **(Exodul 12:38)**. Aceștia nu erau israeliți.

> ***38.*** *O mulţime de oameni de tot soiul s-au suit împreună cu ei; aveau şi turme însemnate de oi şi boi.*

În rânduielile lui Dumnezeu pentru Pesah(Paște), se găsește **(Exodul 12:48)** următoarea ordine:

> **48.** Dacă un străin, care va locui la tine, va vrea să facă Paştele Domnului, orice parte bărbătească din casa lui va trebui tăiată împrejur; apoi se va apropia să le facă, şi va fi ca şi băştinaşul; dar niciun netăiat împrejur să nu mănînce din ele.

Și apoi versetul 49:

> ***49.*** *Aceeaş lege va fi pentru băştinaş ca şi pentru străinul, care va locui în mijlocul vostru."*

Neisraeliții puteau deveni oricând cetățeni cu drepturi depline ai Israelului. Mii au făcut-o.

Profetul Isaia poate oferi o profeție pentru vremurile noastre, pentru astăzi, spune dacă Sabatul este doar pentru iudei!

Sabatul pentru păgânii DE AZI!

Isus Hristos a spus că Sabatul a fost făcut pentru om - nu doar pentru evrei sau israeliți, ci pentru omenire! El a fost făcut atât pentru Adam, cât și pentru omul secolului al XX-lea, chiar al secolului XXI-lea!

Citiți profeția lui Isaia! **Isaia 56:1**.

> ***1.*** *„Aşa vorbeşte Domnul: «Păziți ce este drept, şi faceți ce este bine; căci mîntuirea Mea este aproape să vină, şi neprihănirea Mea este aproape să se arate.*

Nu uitați, acesta este un mesaj de la cea mai înaltă **autoritate**!

"Așa vorbește Domnul..." Aici aveți **cea mai înaltă autoritate**!

Continuați: „ ... Păstrați dreptatea și faceți dreptate, căci mântuirea Mea este aproape, ca să vină, și dreptatea Mea ca să fie descoperită".

Aici este indicat timpul pentru care se aplică această profeție. Când este „aproape mântuirea lui Dumnezeu" – când va veni ea? Când va fi „descoperită dreptatea Lui"?

Găsim această explicație în **Evrei 9:27-28**:

> ***27.*** *Şi, după cum oamenilor le este rînduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata,*
> ***28.*** *tot aşa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mîntuirea celor ce-L aşteaptă.*

Hristos aduce mântuirea când vine pe pământ pentru a doua oară. Tradusă mai clar, ultima parte a citatului anterior ar suna astfel: „...și a doua oară se va arăta celor fără păcat și care Îl așteaptă."

Când va veni mântuirea lui Hristos? Acest lucru este menționat, printre altele, în **Apocalipsa 12:10**:

> ***10*** *Şi am auzit o voce tare, spunând în cer: <u>Acum</u> a venit salvarea şi puterea şi împărăţia Dumnezeului nostru şi puterea lui Cristos, pentru că a fost aruncat jos acuzatorul fraţilor noştri, cel care i-a acuzat înaintea Dumnezeului nostru zi şi noapte.*

„Acum" se referă la momentul în care Hristos se va arăta pentru a doua oară!

În altă parte, Isus spune: (**Apoc. 22, 12**).

> ***12*** *Şi, iată, vin dintr-o dată; şi răsplata mea este cu mine, pentru a da fiecăruia aşa cum va fi lucrarea lui.*

Momentul: revenirea lui Hristos!

Prin urmare, profeția lui Isaia se referă la perioada de dinaintea revenirii lui Hristos. Deci, momentul este – azi!

Citiți ce spune Hristos, cea mai înaltă autoritate (**Isaia 56:2-3**):

> **2.** *Ferice de omul care face lucrul acesta, şi de fiul omului care rămîne statornic în el, păzind Sabatul, ca să nu-l pîngărească, şi stăpînindu-şi mîna, ca să nu facă nici un rău!*

Acest lucru ar trebui luat în considerare! Astăzi, în secolul al XX-lea, niciun ne israelit care a devenit un creștin adevărat și s-a supus Domnului Isus Hristos nu ar trebui să creadă că Hristos îl ține separat de poporul lui Dumnezeu, Israel. Nu, Sabatul nu era un semn de separare, de distincție între ne israeliți și israeliți. Ne israeliții nu au fost excluși!

Continuați acum cu versetele 6-7:

> **6.** *Şi pe străinii* (**ne israeliții**), *care se vor lipi de Domnul ca să-I slujească, şi să iubească Numele Domnului, pentru ca să fie slujitorii Lui, şi pe toți cei ce vor păzi Sabatul, ca să nu-l pîngărească, şi vor stărui în legămîntul Meu,*
> **7.** *îi voi aduce la muntele Meu cel sfînt, şi-i voi umplea de veselie în Casa Mea de rugăciune. Arderile lor de tot şi jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu, căci Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele.“*

Aceasta este o dovadă clară!

Este un „Așa vorbește Domnul” de netăgăduit.

Sabatul a fost făcut pentru om – pentru întreaga omenire – atât pentru ne israeliți, cât și pentru israeliți.

Dumnezeu însuși a stabilit Sabatul său ca o obligație nelimitată în timp (**Exodul 31:12-17**).

> **Ţinerea Sabatului.**
> **12.** Domnul a vorbit lui Moise, şi a zis:
> **13.** „Vorbeşte copiilor lui Israel, şi spune-le: «Să nu care cumva să nu țineți sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine şi voi, şi urmaşii voştri, un semn după care se va cunoaşte că Eu sînt Domnul, care vă sfințesc.
> **14.** Să țineți Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfînt. Cine îl va călca, va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta, va fi nimicit din mijlocul poporului său.
> **15.** Să lucrezi şase zile; dar a şaptea este Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua Sabatului, va fi pedepsit cu moartea.

16. Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei şi urmaşii lor, ca un legământ necurmat.
17. Aceasta va fi între Mine şi copiii lui Israel un semn vecinic; căci în şase zile a făcut Domnul cerurile şi pământul, iar în ziua a şaptea S-a odihnit şi a răsuflat.“

Este o lege veșnică și se aplică neîncetat pentru toate generațiile poporului lui Israel. Acest lanț de generații nu s-a încheiat. Eternitatea nu s-a terminat!

Prin Hristos, atât israeliții cât și ne israeliții devin creștini. Creștinii israeliți sunt, prin urmare, obligați să țină Sabatul sfânt al lui Dumnezeu.

Și cum rămâne cu neisraeliții? De asemenea, trebuie să îl țină. În sens spiritual, ei devin israeliți de îndată ce au primit Duhul Sfânt al lui Dumnezeu și au devenit creștini adevărați. Dumnezeu nu aplică standarde duble iudeilor și ne-iudeilor. El nu are o zi de odihnă pentru iudei și o alta pentru ne iudei. Hristos nu poate fi divizat! Dumnezeu acționează fără a ține seama de persoană!

Suntem cu toții una în Hristos!

DE CE ISRAEL ȘI IUDA AU FOST ÎNROBIȚI

CARE PĂCATE ale lui Ieroboam sunt menționate în mod repetat în cărțile Regilor și Cronicilor, care relatează istoria vechiului popor Israel? Ceea ce este păcat pentru un israelit este păcat și pentru un ne israelit!

Dumnezeu avea un motiv pentru care Și-a pus legea în aplicare. Acest motiv a fost dorința sa de a ne asigura fericirea și bunăstarea. Toată nenorocirea umană, fiecare război, fiecare suferință și nenorocire umană este întotdeauna rezultatul păcatului. Păcatul fură oamenilor fericirea, bucuria și tot succesul real.

Dumnezeu iubește oamenii. De aceea urăște păcatul, pentru că păcatul este dușmanul omului! Dumnezeu pedepseste pacatele!

Dacă luați păcatul ușor – dacă credeți că Dumnezeu nu vede păcatul și nu vă va pedepsi -, apoi aruncați o privire la modul în care Dumnezeu s-a purtat cu poporul Său ales, atunci când a încălcat porunca Sabatului.

DE CE au fost înrobiți iudeii

Știți de ce regatul Juda a fost atacat și cucerit de asirieni în 721-718 î.Hr. și de ce cetățenii săi au fost deportați din țara lor ca sclavi?

Știi de ce iudeii (Regatul lui Iuda) au fost ulterior capturați și împrăștiați pe tot pământul? Ambele case ale Israelului au primit pedeapsa națională și exilul din Palestina pentru că au încălcat porunca Sabatului lui Dumnezeu!

Dar nu este complet lipsit de importanță dacă ții sau nu Sabatul? Nu a fost deloc lipsit de importanță pentru Dumnezeu! Iar el spune că nu s-a schimbat deloc – El este același ieri, astăzi și în veci **(Evrei 13:8)**!

8. *Isus Hristos este acelaş ieri şi azi şi în veci!*

În primul rând, uitați-vă de ce evreii au fost atacați de Nebucadnețar, înfrânți și duși în captivitatea babiloniană în perioada 604-585 î.Hr.

Așa cum profeție Ieremia (Ier. 29: 10), la șaptezeci de ani după această captivitate, mulți evrei s-au întors în Palestina pentru a reconstrui templul și a relua cultul. Neemia povestește de ce fuseseră luați în sclavie cu șaptezeci de ani înainte (**Neemia 13:15-18**):

> **Sfinţirea Sabatului.**
> **15.** Pe vremea aceasta am văzut în Iuda nişte oameni călcînd la teasc în ***ziua Sabatului***, aducînd snopi, încărcînd măgarii cu vin, struguri şi smochine, şi cu tot felul de lucruri, şi aducîndu-le la Ierusalim în ***ziua Sabatului***. Şi i-am mustrat chiar în ziua cînd îşi vindeau mărfurile.
> **16.** Mai erau şi nişte Tirieni, aşezați în Ierusalim, cari aduceau peşte şi tot felul de mărfuri, şi le vindeau ***fiilor lui Iuda în ziua Sabatului*** şi în Ierusalim.
> **17.** Am mustrat pe mai marii lui Iuda, şi le-am zis: ***„Ce însemnează această faptă rea pe care o faceți, pîngărind ziua Sabatului?***
> **18.** ***Oare n-au lucrat aşa părinții voştri, şi nu din pricina aceasta a trimes Dumnezeul nostru toate aceste nenorociri peste noi şi peste cetatea aceasta?*** Şi voi aduceți din nou mînia Lui împotriva lui Israel, pîngărind Sabatul!“

Stă scris, în limbaj clar!

Încălcarea poruncii Sabatului a fost principalul motiv pentru care Iuda a fost capturat!

A fost atât de important pentru Dumnezeu încât a aplicat această pedeapsă națională extrem de severă poporului Său ales: înfrângere în război, expulzare din propria țară, sclavie într-o țară străină!

Păcatul este definit de Dumnezeu ca fiind călcarea Legii Sale (**1 Ioan 3:4**). Legea Sa spune:

> ***4.*** *Oricine face păcat, face şi fărădelege; şi păcatul este fărădelege.*

„Adu-ți aminte de ziua Sabatului, ca s-o sfințești... ziua a șaptea este Sabatul Domnului Dumnezeului tău.” A lucra în Sabat, a-l profana prin plăceri, afaceri și altele asemenea, este un păcat grav pedepsit cu moartea veșnică (**Romani 6:23**).

> ***23.*** *Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața vecinică în Isus Hristos, Domnul nostru.*

Iudeii au fost avertizați

Iudeii nu aveau nicio scuză. Ei fuseseră avertizați de profeți.
Vedeți ce scrie Ieremia (**Ierem. 52:12-13**) :

> ***12.*** *În ziua a zecea a lunii a cincea, în al nouăsprezecelea an al domniei lui Nebucadneţar, împăratul Babilonului, - a venit la Ierusalim Nebuzaradan, căpetenia străjerilor* [astăzi i-am spune general mareșal sau comandant-șef al armatei], *care era în slujba împăratului Babilonului.*
> ***13.*** *El a ars casa Domnului, casa împăratului, şi toate casele Ierusalimului; a dat foc tuturor caselor mai mari.*

Atunci când Dumnezeu avertizează, pedeapsa va veni cu siguranță!

DE CE Israelul a fost învins

Să vedem acum ce s-a întâmplat cu cealaltă națiune israelită, Regatul Israel, cu 117 ani înainte de capturarea lui Iuda.

În **Levitic 26: 1-2**, puteți citi cum Dumnezeu a oferit întregului popor o alegere în zilele lui Moise, cu mult înainte ca aceștia să fie împărțiți în două regate.

1. Să nu vă faceţi idoli, să nu vă ridicaţi nici chip cioplit, nici stîlp de aducere aminte; să nu puneţi în ţara voastră nici o piatră împodobită cu chipuri, ca să vă închinaţi înaintea ei; căci Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.

> ***1.*** *Să nu vă faceți idoli, să nu vă ridicați nici chip cioplit, nici stîlp de aducere aminte; să nu puneți în țara voastră nici o piatră împodobită cu chipuri, ca să vă închinați înaintea ei; căci* ***Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru****.*
> ***2. Să păziți Sabatele Mele, şi să cinstiți locaşul Meu cel sfînt. Eu sînt Domnul.***

Apoi în finalul acestor profeții urmează, promisiunile ca răsplată pentru ascultare și pedepsele anunțate pentru neascultare – toate menționează doar aceste două porunci, și anume porunca împotriva idolatriei și porunca Sabatului.

Observați cât de importante sunt acestea:
Dacă veți urma legile Mele, dacă veți păzi poruncile Mele și le veți împlini, …", atunci, Dumnezeu a promis, să primească recolte abundente și prosperitate, pace pentru țară și putere națională care ar fi dus la dominația asupra lumii (**versetele 3-13**).

3 Dacă umblaţi în statutele mele şi ţineţi poruncile mele şi le împliniţi,
4 Atunci vă voi da ploaie la timpul cuvenit şi pământul îşi va aduce venitul lui şi pomii câmpului îşi vor aduce rodul lor.
5 Şi treieratul vostru se va întinde până la culesul viilor şi culesul viilor se va întinde până la timpul semănatului; şi vă veţi mânca pâinea pe săturate şi veţi locui în ţara voastră în siguranţă.
6 Şi vă voi da pace în ţară şi vă veţi culca şi nimeni nu vă va înfrica; şi voi scoate fiarele rele afară din ţară şi sabia nu va trece prin ţara voastră.
7 Şi veţi alunga pe duşmanii voştri, iar ei vor cădea în faţa voastră prin sabie.
8 Şi cinci dintre voi vor alunga o sută şi o sută dintre voi vor pune pe fugă zece mii; şi duşmanii voştri vor cădea înaintea voastră prin sabie.
9 Pentru că voi lua cunoştinţă de voi şi vă voi face roditori şi vă voi înmulţi şi voi întemeia legământul meu cu voi.
10 Şi veţi mânca din cele vechi şi veţi scoate pe cele vechi din cauza celor noi.
11 Şi voi aşeza tabernacolul meu printre voi; şi sufletul meu nu se va dezgusta de voi.
12 Şi voi umbla între voi şi voi fi Dumnezeul vostru şi voi veţi fi poporul meu.
13 Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru, care v-am scos afară din ţara Egiptului, ca să nu fiţi robii lor; şi am frânt legăturile jugului vostru şi v-am făcut să mergeţi drept.

Dar, de asemenea, i-a avertizat (versetele 14-33), dacă nu vor asculta de aceste porunci, atunci vor suferi de mizerie şi boli, şi nu vor mai avea de suferit, îşi vor pierde toată prosperitatea pentru o perioadă de 2520 de ani, vor fi invadaţi, învinşi şi alungaţi din propria ţară ca sclavi şi duşi în ţările duşmanilor lor.

14 *Dar dacă nu îmi veţi da ascultare şi nu veţi împlini toate aceste porunci;*
15 *Şi dacă veţi dispreţui statutele mele, sau dacă sufletul vostru va detesta judecăţile mele, astfel încât nu veţi împlini toate poruncile mele, ci veţi rupe legământul meu,*
16 *Eu de asemenea vă voi face aceasta, voi rândui peste voi*

teroare, tuberculoză şi febra arzătoare, care va mistui ochii şi va cauza întristare inimii, iar voi veţi semăna sămânţa voastră în zadar, pentru că duşmanii voştri o vor mânca.
17 *Şi îmi voi întoarce faţa împotriva voastră şi veţi fi ucişi înaintea duşmanilor voştri, cei ce vă urăsc vor domni peste voi; şi veţi fugi când nimeni nu vă urmăreşte.*
18 *Şi dacă totuşi din cauza tuturor acestor lucruri nu îmi veţi da ascultare, atunci vă voi pedepsi înşeptit pentru păcatele voastre.*
19 *Şi voi frânge mândria puterii voastre; şi voi face, ca fierul, cerul vostru; şi ca arama, pământul vostru;*
20 *Şi tăria voastră va fi cheltuită în zadar, pentru că pământul vostru nu îşi va aduce venitul, nici pomii pământului nu îşi vor aduce roadele.*
21 *Şi dacă umblaţi împotriva mea şi nu îmi veţi da ascultare; voi aduce înşeptit plăgi peste voi, conform păcatelor voastre.*
22 *De asemenea voi trimite fiare sălbatice printre voi, care vă vor jefui de copiii voştri şi vor distruge vitele voastre şi vă vor împuţina la număr; şi căile vieţii voastre vor fi pustiite.*
23 *Şi dacă nu vă veţi lăsa corectaţi de mine prin acestea, ci veţi umbla împotriva mea,*
24 *Atunci eu de asemenea voi umbla împotriva voastră şi vă voi pedepsi înşeptit pentru păcatele voastre.*
25 *Şi voi aduce sabie asupra voastră, care va pedepsi cearta voastră cu legământul meu; şi când vă veţi aduna înăuntrul cetăţilor voastre, voi trimite ciuma printre voi; şi veţi fi daţi în mâna duşmanului.*
26 *Şi după ce voi fi frânt toiagul pâinii voastre, zece femei vor coace pâinea voastră într-un singur cuptor şi vă vor da înapoi pâinea voastră cântărită; şi veţi mânca dar nu vă veţi sătura.*
27 *Şi dacă din cauza a toată aceasta nu îmi veţi da ascultare, ci veţi umbla împotriva mea,*
28 *Atunci şi eu voi umbla împotriva voastră în furie; şi eu, chiar eu, vă voi pedepsi înşeptit pentru păcatele voastre.*
29 *Şi carnea fiilor voştri o veţi mânca şi carnea fiicelor voastre o veţi mânca.*
30 *Şi voi distruge înălţimile voastre şi voi stârpi idolii voştri şi voi*

arunca trupurile voastre moarte peste trupurile moarte ale idolilor voștri și sufletul meu vă va detesta.
31 *Și voi risipi cetățile voastre și voi aduce sanctuarele voastre la pustiire și nu voi mirosi aromele voastre dulci.*
32 *Și voi aduce țara la pustiire; și dușmanii voștri, care locuiesc în ea, vor fi înmărmuriți la aceasta.*
33 *Și vă voi împrăștia printre păgâni și voi scoate sabie după voi; și țara voastră va fi pustiită și cetățile voastre risipite.*

Amintiți-vă că Dumnezeu a făcut un alt legământ special și veșnic cu ei în ceea ce privește Sabatul (**Exod 31:12–17**).

12 *Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:*
13 *Vorbește de asemenea copiilor lui Israel, spunând: Negreșit să țineți sabatele mele, căci acesta este un semn între mine și voi prin generațiile voastre; ca să știți că eu sunt DOMNUL care vă sfințește.*
14 *Țineți sabatul, căci el vă este sfânt; oricine îl pângărește să fie negreșit dat la moarte, pentru că oricine face vreo lucrare în el, acel suflet să fie stârpit din poporul său.*
15 *Șase zile să se facă muncă; dar în a șaptea este sabatul odihnei, sfânt pentru DOMNUL; oricine face vreo muncă în ziua de sabat, negreșit să fie dat la moarte.*
16 *De aceea copiii lui Israel să țină sabatul, ca să țină sabatul prin generațiile lor, ca legământ continuu.*
17 *Acesta este un semn între mine și copiii lui Israel pentru totdeauna, pentru că în șase zile DOMNUL a făcut cerul și pământul și în a șaptea zi s-a odihnit și a fost înviorat.*

Sabatul era trăsătura națională distinctivă, distinctivă, care să le arate adevăratul Dumnezeu și să îi marcheze ca fiind poporul Său.

După împărțirea în două regate, când regatul lui Israel l-a făcut rege pe Ieroboam, primul lucru pe care l-a făcut acest domn a fost să introducă idolatria și să încalce porunca Sabatului.

Așa cum amenințase Dumnezeu, acest lucru a dus la invazia imperiului de către regele Salmanasar al Asiriei, înfrângere, capturare și deportare în sclavie în Asiria în anii 721–718 î.Hr.

Citiți ceea ce spune Dumnezeu despre aceasta prin profetul Ezechiel.

Ezekiel a primit un mesaj de la Dumnezeu pentru casa lui Israel (nu pentru casa lui Iuda - iudeii).

El s-a numărat printre prizonierii evrei după capturarea lor, la mai bine de 100 de ani după deportarea Israelului. Pe vremea aceea, asirienii fuseseră deja învinși de regele Babilonului. Mai târziu, și-au părăsit pământul din sud-vestul Mării Caspice și s-au mutat spre nord-vest, stabilindu-se în cele din urmă în inima Europei.

Membrii Casei lui Israel au migrat și ei spre nord-vest, prin Europa. Cu toate acestea, nu s-au stabilit în Europa Centrală, ci și-au continuat migrațiile spre Europa de Vest și de Nord – în Franța, Belgia, Olanda, precum și în țările scandinave și Insulele Britanice, unde se află și astăzi, cu excepția membrilor tribului Manase, care au emigrat în America de Nord mult mai târziu.

Profetul Ezekiel a fost însărcinat să "plece" din locul său de reședință printre iudei către casa lui Israel. „...du-te și vorbește casei lui Israel!" a zis Dumnezeu (**Ezechiel 3:1**)

> ***1.*** *El mi-a zis: „Fiul omului, mănîncă ce vei găsi înaintea ta, mănîncă sulul acesta, şi du-te de vorbeşte casei lui Israel!"*

și din nou: „Fiul omului, du-te la casa lui Israel și spune-le cuvintele Mele" (versetul 4).

> ***4.*** *El mi-a zis: „Fiul omului, du-te la casa lui Israel, şi spune-le cuvintele Mele!*

Dar Ezechiel nu a adus niciodată acest mesaj casei pierdute a lui Israel. Nu putea pentru că era sclav ca și ceilalți iudei.

Dar astăzi ni-l aduce, prin faptul că la scris în biblie – și prin faptul că mesajul său este transmis aceloraşi naţiuni de oameni în zilele noastre, prin intermediul **The Plain Truth** și de emisiunea radio „**The World Tomorrow**"!

E o profeție! Acesta este un mesaj **pentru oamenii de astăzi**! O citiți acum! **Dumnezeu să vă ajute să o înțelegeți!**

O profeție pentru NOI ASTĂZI!

Dumnezeu spune prin **Ezechiel capitolul 20**, vorbind mai întâi despre vechiul popor Israel (Verse 10-12).:

> ***10*** *Pentru aceea i-am făcut să iasă din ţara Egiptului şi i-am adus în pustie.*
> ***11*** *Şi le-am dat statutele mele şi le-am arătat judecăţile mele, pe care dacă un om le împlineşte, va trăi în ele.*
> ***12*** *Mai mult, le-am dat de asemenea sabatele mele, să fie un*

semn între mine și ei, ca să știe că eu sunt DOMNUL care îi sfințește.

Vă rog să rețineți formularea exactă a legământului Sabatului veșnic din **Exodul 31:12-17**!

> ***12*** *Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:*
> ***13*** *Vorbește de asemenea copiilor lui Israel, spunând: Negreșit să țineți sabatele mele, căci acesta este un semn între mine și voi prin generațiile voastre; ca să știți că eu sunt DOMNUL care vă sfințește.*
> ***14*** *Țineți sabatul, căci el vă este sfânt; oricine îl pângărește să fie negreșit dat la moarte, pentru că oricine face vreo lucrare în el, acel suflet să fie stârpit din poporul său.*
> ***15*** *Șase zile să se facă muncă; dar în a șaptea este sabatul odihnei, sfânt pentru DOMNUL; oricine face vreo muncă în ziua de sabat, negreșit să fie dat la moarte.*
> ***16*** *De aceea copiii lui Israel să țină sabatul, ca să țină sabatul prin generațiile lor, ca legământ continuu.*
> ***17*** *Acesta este un semn între mine și copiii lui Israel pentru totdeauna, pentru că în șase zile DOMNUL a făcut cerul și pământul și în a șaptea zi s-a odihnit și a fost înviorat.*

Și acum citiți mai departe (**Ezechiel 20:13**):

> ***13*** *Dar casa lui Israel s-a răzvrătit împotriva mea în pustie, nu au umblat în statutele mele și au disprețuit judecățile mele, pe care, dacă un om le împlinește, va trăi în ele; și au murdărit sabatele mele foarte mult; atunci am spus: Îmi voi turna furia asupra lor în pustie, pentru a-i mistui.*

Apoi, Dumnezeu a vorbit cu multă tărie generației următoare (Verse 18-20):

> ***18*** *Ci am spus copiilor lor în pustie: Nu umblați în statutele părinților voștri, nici nu țineți judecățile lor, nici nu vă pângăriți cu idolii lor;*
> ***19*** *Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru; umblați în statutele mele și păziți judecățile mele și împliniți-le;*
> ***20*** *Și sfințiți sabatele mele; iar ele vor fi un semn între mine și voi, ca să cunoașteți că eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru.*

Rețineți acest lucru!

Accentul principal se pune aici pe distincția dintre poruncile, legile și Sabatele lui Dumnezeu pe de o parte, și zilele de odihnă, poruncile și legile care se abat de la acestea, pe de altă parte.

Dumnezeu continuă prin gura profetului Ezechiel (**Ezekiel 20: 21**).

> ***21*** *Totuși copiii s-au răzvrătit împotriva mea; nu au umblat în statutele mele, nici nu au păzit judecățile mele pentru a le împlini, pe care, dacă un om le împlinește, va trăi în ele; ei au murdărit sabatele mele; atunci am spus: Îmi voi turna furia asupra lor, pentru a împlini mânia mea împotriva lor în pustie.*

Ce a făcut Dumnezeu în cele din urmă, după câteva generații?

El i-a împrăștiat dând întregul popor în captivitate și sclavie (versetul 23).

> ***23*** *Mi-am ridicat de asemenea mâna pentru ei în pustie, că îi voi împrăștia printre păgâni și îi voi risipi prin țări;*

Dar de ce (Vers 24)?

> ***24*** *Pentru că nu au împlinit judecățile mele, ci au disprețuit statutele mele și au murdărit sabatele mele și ochii lor au fost după idolii părinților lor.*

Acesta a fost motivul. Atât de important a fost!

Dar haideți să analizăm în continuare această profeție uimitoare pentru noi astăzi!

Dumnezeu vorbește despre un timp din viitorul apropiat; El vorbește despre generația noastră când spune:

> *„**33** Precum eu trăiesc, spune DOMNUL Dumnezeu, într-adevăr cu o mână puternică și cu un braț întins și cu furie revărsată, voi conduce peste voi;” (versetul 33).*

Expresia „cu mânie revărsată” se referă la cele șapte plăgi finale din timpul întoarcerii lui Hristos (comp. cu **Apocalipsa 16:1**) – când începe domnia lui Hristos peste noi.

> ***1*** *Și am auzit o voce tare din templu, spunând celor șapte îngeri: Mergeți și turnați potirele furiei lui Dumnezeu peste pământ.*

Deci aceasta este o profeție pentru timpul nostru!

Fiecare profeție din Biblie care arată unde se vor afla descendenții Casei lui Israel în momentul celei de-a doua veniri a lui Hristos și al viitoarei mari migrații de întoarcere în Palestina îi descrie din nou în captivitate și înrobiți.

Să continuăm cu profeția: „...vă voi scoate dintre popoare și din țările unde sunteți împrăștiați... cu revărsare de mânie și vă voi duce în pustia neamurilor [exodul care va veni – **Ieremia 23:7-8**]

> ***7*** *De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că nu vor mai spune: DOMNUL trăiește, care i-a scos pe copiii lui Israel din țara Egiptului,*
> ***8*** *Ci: DOMNUL trăiește, care a scos și care a condus sămânța casei lui Israel din țara de la nord și din toate țările în care îi alungasem; și ei vor locui în propria lor țară.*

și acolo vă voi judeca față în față" (**Ezechiel 20:34-35**).

> ***34*** *Și vă voi scoate dintre popoare și vă voi aduna din țările în care sunteți împrăștiați, cu o mână puternică și cu un braț întins și cu furie revărsată.*
> ***35*** *Și vă voi aduce în pustia popoarelor și acolo mă voi judeca eu cu voi față în față.*

Vă rugăm să rețineți acest lucru! Aici vorbește Cuvântul – Hristos! Așadar, se va întoarce pe acest pământ în persoană! Și apoi va judeca națiunile „față în față". Dumneavoastră și rudele și prietenii dvs. veți experimenta acest lucru!

Este timpul să ne dăm seama cât de gravă este situația și cât de aproape ne sunt aceste lucruri!

Poate că este doar o singură voce care te avertizează! Dar Dumnezeu a folosit o singură voce pentru a avertiza lumea în zilele lui Noe - o singură voce în zilele lui Ilie - o singură voce în zilele lui Ioan Botezătorul și, după ce a fost închis, o singură persoană, Hristos însuși!

Dacă vă bazați pe vocea majorității, adică a oamenilor păcătoși, atunci veți împărți pedeapsa cu această majoritate!

Citiți singuri cum va intra **Dumnezeu în judecată (Verse 36-38)**!

> ***36*** *Precum m-am judecat cu părinții voștri în pustia țării Egiptului, astfel mă voi judeca și cu voi, spune Domnul DUMNEZEU.*
> ***37*** *Și vă voi face să treceți pe sub toiag și vă voi aduce în legătura legământului;*
> ***38*** *Și voi curăți dintre voi pe răzvrătiți și pe cei care calcă legea împotriva mea; îi voi scoate din țara în care ei locuiesc temporar și nu vor intra în țara lui Israel; și veți cunoaște că eu sunt DOMNUL.*

Cum putea Israelul din acea vreme să recunoască că Dumnezeu este Domnul? El a poruncit: "Sfințiți Sabatele Mele, în locul celor ale părinților voștri, ca să știți că Eu sunt Domnul."

Și cei dintre noi care vom merge mai târziu în Palestina **vom ști că El este Domnul**.

Cum vom recunoaște acest lucru?

La semnul său de sabat!

Citiți în Biblia dumneavoastră **Versetele 42–44**! Dumnezeu spune că poporul care atunci - când nu va mai fi neascultător - va păstra Sabatul Său sfânt, își vor aduce aminte de păcatele lor și se vor urî pentru ele, pe care le-au folosit pentru a încălca porunca sabatului!

> ***42*** *Şi veţi cunoaşte că eu sunt DOMNUL, când vă voi aduce în ţara lui Israel, în ţara pentru care mi-am ridicat mâna că o voi da părinţilor voştri.*
> ***43*** *Şi acolo vă veţi aminti de căile voastre şi de toate facerile voastre cu care v-aţi pângărit; şi vă veţi detesta înaintea ochilor voştri pentru toate relele voastre pe care le-aţi făcut.*
> ***44*** *Şi veţi cunoaşte că eu sunt DOMNUL, după ce voi fi lucrat cu voi din cauza numelui meu, nu conform căilor voastre stricate, nici conform facerilor voastre corupte, casă a lui Israel, spune Domnul DUMNEZEU.*

Acesta este un avertisment foarte serios!

Este Cuvântul lui Dumnezeu care vă vorbește!

ESTE MENȚIONATĂ DUMINICA ÎN NOUL TESTAMENT?

Cuvântul „duminică” nu apare nicăieri în Biblie. Expresia „prima zi a săptămânii” apare însă de exact opt ori în Noul Testament.

Dacă Biblia legitimează într-adevăr transferul Sabatului la duminică, atunci acest lucru poate fi valabil doar prin intermediul unuia sau mai multor dintre aceste opt pasaje biblice; Până la răstignire, identitatea Sabatului biblic cu a șaptea zi a săptămânii nu a fost pusă la îndoială de nimeni.

În cele ce urmează, vom supune aceste opt pasaje unei examinări atente și obiective.

Ziua DUPĂ Sabat

1. ***Matei 28:1:***

> ***1.*** *La sfîrşitul zilei Sabatului, cînd începea să se lumineze în spre ziua dintîi a săptămînii, Maria Magdalina şi cealaltă Marie au venit să vadă mormîntul.*

Acesta este primul pasaj din Biblie în care se menționează **”prima zi a săptămânii”**.Matei a scris aceste cuvinte la câțiva ani după ce a luat ființă biserica Noului Testament. Se spune clar că prima zi a săptămânii a apărut după ce s-a terminat Sabatul. Acest pasaj – toată lumea trebuie să recunoască – afirmă clar că la trei zile și trei nopți după răstignire – adică după presupusa **„abrogare a legii**” – Sabatul era încă ziua dinaintea primei zile a săptămânii. Cu alte cuvinte, Sabatul era încă a șaptea zi a săptămânii.

Considerăm că un punct a fost clarificat în mod clar aici: Se aude adesea teza, Sabatul se poate ține în orice zi a săptămânii – nu trebuie să fie în a șaptea zi a săptămânii, trebuie doar să fie o zi de odihnă odată la șapte zile; este important să te odihnești o dată la șapte zile; de aceea, se poate considera cu ușurință duminica ca fiind Sabatul. Această teză este infirmată de pasajul din Noul Testament citat mai sus, care a fost inspirat la câțiva ani după nașterea Bisericii primare și precizea-

ză clar, că la trei zile după răstignire Sabatul încă exista, neschimbător ca a șaptea zi a săptămânii, ca zi înainte de prima zi a săptămânii. Aceasta ar trebui să fie o dovadă suficientă pentru toți cei care consideră cuvântul Bibliei drept cea mai înaltă autoritate. Schimbarea a fost poate făcută mai târziu? Să vedem mai departe!

2. Marcu 16:2:

> ***2.*** *În ziua dintîi a săptămînii, s-au dus la mormînt dis de dimineață, pe cînd răsărea soarele.*

Așa descrie Marcu vizita femeilor la mormânt la răsăritul soarelui. Se crede că Evanghelia după Marcu a fost scrisă la aproximativ zece ani după răstignire. În versetul 1 precedent se confirmă, de asemenea, că la acea vreme (și anume la trei zile după răstignire) prima zi a săptămânii nu era Sabatul.

> ***1.*** *După ce a trecut ziua Sabatului, Maria Magdalina, Maria, mama lui Iacov, şi Salome, au cumpărat miresme, ca să se ducă să ungă trupul lui Isus.*

O zi de lucru normală

3. Marcu 16:9:

> ***9.*** *(Isus, dupăce a înviat, în dimineața zilei dintîi a săptămînii, S-a arătat mai întîi Mariei Magdalinei, din care scosese şapte draci.*

Și aici observăm că prima zi a săptămânii nu este numită în niciun caz un nou Sabat creștin sau „ziua Domnului”; Nu există nicio indicație că Dumnezeu a sfințit această zi sau că ni s-a poruncit sau chiar ni s-a dat opțiunea de a o respecta ca zi de odihnă. Acest text nici nu face din această zi o zi de comemorare a învierii, nici nu îi conferă vreo altă semnificație specială.

4. Luca 24:1:

> ***1.*** *În ziua întîi a săptămînii, femeile acestea, şi altele împreună cu ele, au venit la mormînt dis de dimineață, şi au adus miresmele, pe cari le pregătiseră.*

Acest text relatează același eveniment consemnat de Matei și Marcu. Din nou se menționează că femeile au venit la mormânt în prima zi a săptămânii, și anume pentru a îndeplini anumite lucrări permise doar în zilele lucrătoare, după ce „se odihniseră în ziua Sabatului, după lege”, așa cum este relatat în versetul anterior (**Luca 23:56**):

> **56.** *s-au întors, şi au pregătit miresme şi miruri. Apoi, în ziua Sabatului, s-au odihnit, după Lege.*

Acum, nu se poate susține că aceste femei au făcut asta doar pentru că nu știau încă că legea inițială privind ziua de odihnă fusese abrogată între timp; căci această afirmație nu vine de la femeile în sine, ci a fost inspirată de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu și scrisă la aproximativ 30 de ani după întemeierea Bisericii Noului Testament. Dacă porunca Sabatului ar fi fost într-adevăr abolită sau schimbată, atunci o astfel de formulare cu greu ar fi fost inclusă în Biblie.

Conform acestui pasaj, a patra zi după răstignire – duminica – a fost o zi lucrătoare complet obișnuită. Mai mult, acest text dovedește că porunca odihnei Sabatului nu a fost desființată în acel moment.

5. Ioan 20:1:

> **1.** *În ziua dintîi a săptămînii, Maria Magdalina s-a dus disdedimineață la mormînt, pe cînd era încă întunerec; şi a văzut că piatra fusese luată de pe mormînt.*

Probabil că Ioan și-a scris relatarea la mai bine de 60 de ani după răstignire și în ea a confirmat și ceea ce tocmai am afirmat.

Comemorarea Învierii?

6. Ioan 20:19:

> **19.** *În seara aceleiaş zile, cea dintîi a săptămînii, pe cînd uşile locului unde erau adunați ucenicii erau încuiate, de frica Iudeilor, a venit Isus, a stătut în mijlocul lor, şi le-a zis: „Pace vouă!“*

Vrem să examinăm cu atenție acest verset, deoarece mulți oameni cred că aceasta a fost o adunare pentru a celebra învierea lui Hristos. În primul rând, observăm că aceasta este aceeași primă zi a săptămânii care a urmat Sabatului. Aceasta a fost prima ocazie pentru Isus de a li se arăta ucenicilor Săi. Timp de trei ani și jumătate fusese cu ei în fiecare zi a săptămânii. Este puțin probabil ca prezența sa ca atare să fi ridicat orice zi a săptămânii la rangul de sărbătoare publică.

Și în plus, ucenicii se adunaseră oare cu adevărat pentru o sărbătoare a învierii? Chiar au vrut să facă din duminică o zi creștină de odihnă?

Textul nostru spune că s-au adunat în spatele ușilor închise "de frica iudeilor"

– o reacție de înțeles, având în vedere răstignirea Maestrului lor. Ucenicii pur și simplu se temeau și închiseseră ușile, probabil chiar le zăvorâseră.

Există un alt motiv pentru care este de neconceput că s-au adunat cu scopul de a celebra învierea: niciunul dintre ei nu crezuse în învierea lui Isus, **Marcu 16:14**,

> ***14.*** *În sfîrşit, S-a arătat celor unsprezece, cînd şedeau la masă; şi i-a mustrat pentru necredința şi împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviat.*

Luca 24:37-41).

> ***37.*** *Rămasă văduvă, şi fiind în vîrstă de optzeci şi patru ani, Ana nu se depărta de Templu, şi zi şi noapte slujea lui Dumnezeu cu post şi cu rugăciuni.*
> ***38.*** *A venit şi ea în acelaş ceas, şi a început să laude pe Dumnezeu, şi să vorbească despre Isus tuturor celor ce aşteptau mîntuirea Ierusalimului.*
> ***39.*** *După ce au împlinit tot ce poruncea Legea Domnului, Iosif şi Maria s-au întors în Galilea, în cetatea lor Nazaret.*
> ***40.*** *Iar Pruncul creştea şi se întărea; era plin de înțelepciune, şi harul lui Dumnezeu era peste El.*
> ***41.*** *Părinții lui Isus se duceau la Ierusalim în fiecare an, la praznicul Paştelor.*

În textul nostru, din nou, ziua în cauză nu este denumită nici „Sabat”, nici „Ziua Domnului”. Nu există nicio indicație că această zi ar fi avut un statut special sau că ar fi fost considerată sfântă. Această scriptură nu conține nicio justificare pentru a schimba o poruncă a lui Dumnezeu.

Ziua Cinei Domnului sau zi lucrătoare?

7. **Faptele Apostolilor 20:7-8:**

> ***7.*** *În ziua dintîi a săptămînii, eram adunați la olaltă ca să frîngem pînea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor, şi şi-a lungit vorbirea pînă la miezul nopții.*
> ***8.*** *În odaia de sus, unde eram adunați, erau multe lumini.*

În sfârșit, iată o referință la o adunare religioasă din prima zi a săptămânii. Dar înainte de a trage concluzii pripite, să luăm în considerare câteva aspecte.

Textul original grecesc permite înțelegerea acestui pasaj astfel: Pavel a început

să predice în Sabat. Conform calendarului evreilor și al întregii lumi romane, zilele erau numărate de la apus la apus. Prima zi a săptămânii începea la apusul soarelui în seara de Sabat, iar Paul și-a prelungit prelegerea până la miezul nopții, începutul primei zile. Întâlnirea la care se face referire aici a început așadar în Sabat și a continuat în Duminică (sâmbăta seara de astăzi).

De ce a rămas Pavel în urmă

Vom analiza acum cursul evenimentelor descrise în Faptele Apostolilor 20, analizând și **versetul 6**.

> **6.** *Iar noi, după zilele praznicului Azimilor, am plecat cu corabia din Filipi, şi, în cinci zile, am ajuns la ei în Troa, unde am stat şapte zile.*

Pavel și însoțitorii săi se aflau de șapte zile în orașul Troa. După apusul soarelui, însoțitorii săi au părăsit orașul cu barca, dar Paul a rămas în urmă pentru a lua parte la o reuniune de rămas bun. El a predicat până la miezul nopții "și a vrut să continue călătoria și a doua zi". Când s-a luminat de ziuă - duminică dimineața, la răsăritul soarelui - a plecat (versetul 11).

11. După ce s-a suit iarăş, a frînt pînea, a cinat, şi a mai vorbit multă vreme pînă la ziuă. Apoi a plecat.

Versetele 13-14 dezvăluie ce au făcut însoțitorii săi între timp:

> **13.** Noi am venit înaintea lui Pavel la corabie, şi am plecat cu corabia la Asos, unde ne învoiserăm să ne întîlnim din nou; pentrucă el trebuia să facă drumul pe jos.
> **14.** Cînd s-a întîlnit cu noi în Asos, l-am luat în corabie, şi ne-am dus la Mitilene.

În perioada în care însoțitorii lui Pavel înconjurau peninsula cu corabia și trebuiau să parcurgă o distanță de 80 până la 96 de kilometri, Pavel a traversat peninsula cu o lățime de 32 de kilometri, pe jos. Prin urmare, ar fi ajuns în orașul Assos într-un timp considerabil mai scurt decât cel necesar corabiei pentru călătoria mult mai lungă în jurul peninsulei, pe care ar fi trebuit să o facă, astfel încât i s-a dat ocazia să țină o ultimă predică în Troa.

Rezultatul acestei considerații este: În timp ce Pavel a predicat până la miezul nopții de sâmbătă seara,însoțitorii săi au făcut munca grea de navigație și vâslit în prima zi a săptămânii. Ei au început să pornească în larg imediat ce Sabatul s-a încheiat; Dar Paul a putut să rămână în urmă pentru o întâlnire de rămas bun iar duminică dimineața devreme, a pornit să parcurgă la picior, drumul lung de 32 de kilometri de la Troa la Assos. Totuși, el așteptase până la sfârșitul Sabatului. A parcurs cei 32 de kilometri într-o duminică – o zi obișnuită de lucru. Deci, aceasta arată că prima zi a săptămânii era considerată o zi lucrătoare normală.

Ce înseamnă "a frânge pâinea"?

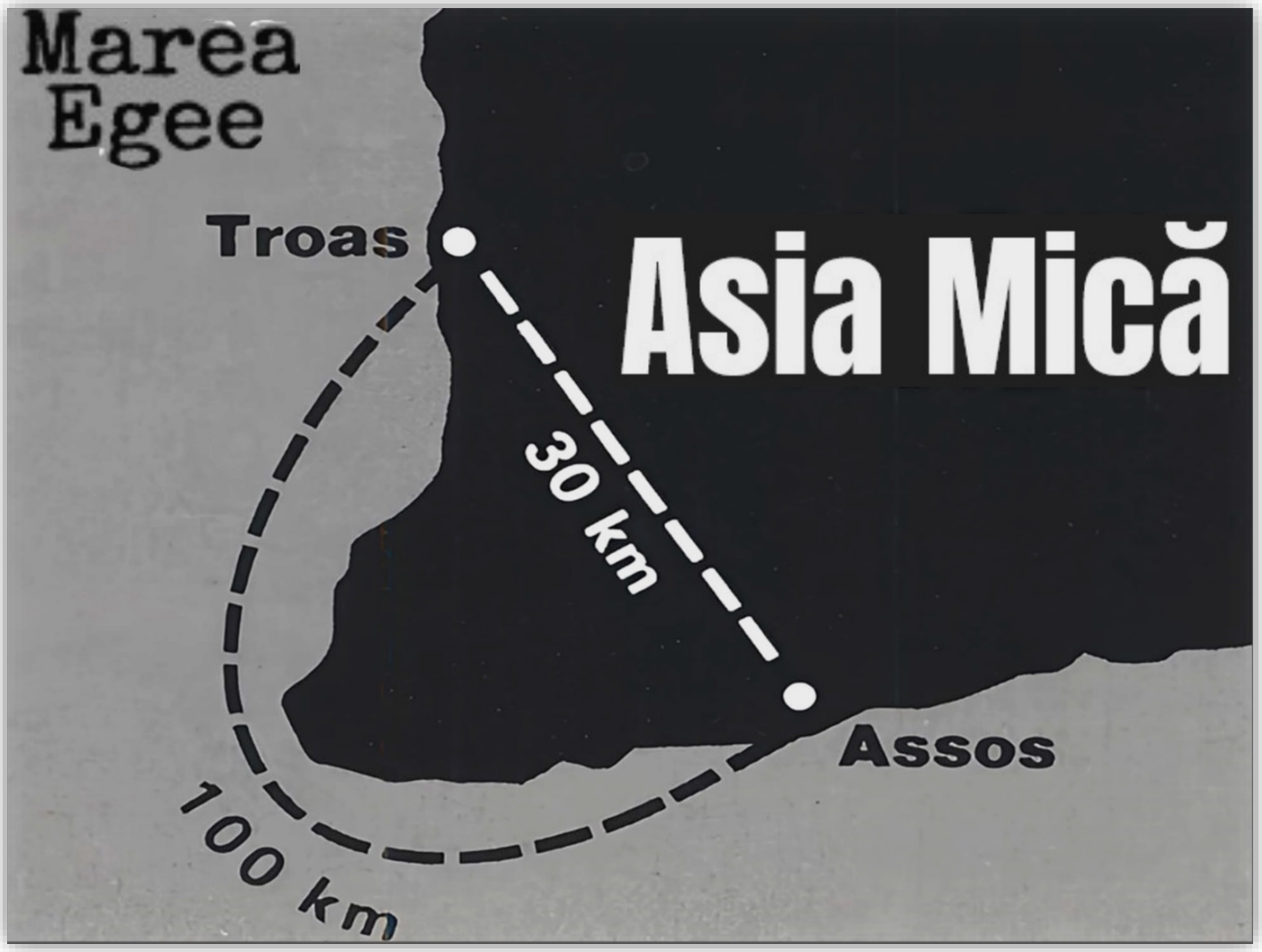

Câteva cuvinte despre „frângerea pâinii". Mulți cred că termenul „frângerea pâinii" din versetul 7 se referă la o celebrare a Cinei Domnului. Dar acest lucru nu este adevărat.

În primul rând, nu există nimic aici despre ceva care să fie făcut în prima zi a fiecărei săptămâni. Sunt raportate numai evenimentele din această "singură" primă

zi a săptămânii. Nu există nicio mențiune a unei acțiuni permanente, a unui obicei stabilit, ci doar a evenimentelor de la sfârșitul vizitei în Troa, unde Pavel și însoțitorii săi au rămas timp de șapte zile.

Isus a introdus "Cina Domnului" ca parte a Paștelui/Pesah, la începutul "Zilelor azimilor" anuale. Nu mai era nevoie să sacrificăm miei și să mâncăm friptură de miel după ce Hristos, mielul nostru de Paște, a murit pentru noi. Totuși, Paștele/Pesah a rămas o "rânduială veșnică" (**Exodul 12:24**).

> ***24.*** *Să păziți lucrul acesta ca o lege pentru voi şi pentru copiii voştri în veac.*

La ultima sa masă de Paște, Isus a folosit vin, ca simbol al sângelui său, în loc de adevăratul sânge pascal și azimele, ca simbol al trupului Său frânt pentru noi, în locul cărnii mielului de Paște/Pesah. Ucenicii au continuat să țină Paștele în fiecare an: în noua sa formă de "Cina Domnului", doar cu pâine și vin, în "amintirea" (**1 Cor. 11:24**) morții lui Isus (**1 Cor. 11:26**), pentru a proclama moartea Sa până la revenirea Sa.

> ***24.*** *Şi, după ce a mulțămit lui Dumnezeu, a frînt-o, şi a zis: „Luați, mîncați; acesta este trupul Meu, care se frînge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.“*
> ***26.*** *Pentrucă, oridecîteori mîncați din pînea aceasta şi beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, pînă va veni El.*

De asemenea, ei au continuat să țină Zilele Azimilor (**Faptele Apostolilor 20:6**).

> ***6.*** *Iar noi, după zilele praznicului Azimilor, am plecat cu corabia din Filipi, şi, în cinci zile, am ajuns la ei în Troa, unde am stat şapte zile.*

Anul acesta au sărbătorit Zilele Azimilor și "Cina Domnului" în Filipi, apoi au ajuns în Troa în cinci zile și au rămas acolo timp de șapte zile.

După ce ziua de Sabat s-a încheiat, după apusul soarelui, în "prima zi a săptămânii", ucenicii s-au adunat să "frângă pâinea".

Mulți oameni interpretează această formulare ca fiind „Cina Domnului”. Însă: Pavel a predicat îndelung, până la miezul nopții. Până atunci, nu avuseseră ocazia să "frângă pâinea". Pavel a coborât apoi să ajute pe cineva care fusese rănit într-un accident, a urcat apoi" a frânt pâinea și a mâncat" (versetul 11).

> ***11.*** *După ce s-a suit iarăş, a frînt pînea, a cinat, şi a mai vorbit multă vreme pînă la ziuă. Apoi a plecat.*

A frânt pâinea și a mâncat. Aceasta nu era comuniune sau Cina Domnului – ci pur și simplu o masă. "Frângerea pâinii" însemna doar începutul unei mese, așa cum se întâmplă și astăzi în multe părți ale lumii.

Aici, Isus introduce Cina Domnului și o ia împreună cu ucenicii săi. El spune: **Luca 22, 16**:

> **16.** căci vă spun, că de acum încolo, nu le voi mai mînca, pînă la împlinirea lor în Împărăția lui Dumnezeu.“

Dar a doua zi după învierea sa, după ce a mers la Emaus cu cei doi ucenici, „pe când stătea la masă cu ei, a luat pâine, a mulțumit, a frânt-o și le-a dat” (**Luca 24:30**).

> ***30.*** *Pe cînd şedea la masă cu ei, a luat pînea; şi, după ce a rostit binecuvîntarea, a frînt-o, şi le-a dat-o.*

Frânge pâinea, dar nu în sensul Cinei Domnului, despre care spusese da, ci în sensul în care a spus, nu o va mai mânca. Era o masă obișnuită - el stătea "la masă".

Faptele Apostolilor 2:46:

> ***46.*** *Toți împreună erau nelipsiți dela Templu în fiecare zi, frîngeau pînea acasă, şi luau hrana, cu bucurie şi curăție de inimă*

Din nou, frângerea pâinii ca masă zilnică, nu doar în prima zi a săptămânii, ci în fiecare zi.

În timpul periculoasei călătorii pe mare a lui Pavel către Roma, marinarii au postit de frică. În cele din urmă, Pavel i-a îndemnat pe toți să mănânce (**Faptele Apostolilor 27:33-35**):

> ***33.*** *Înainte de ziuă, Pavel a rugat pe toți să mănînce, şi a zis: „Astăzi sînt patrusprezece zile, decînd stați mereu de veghe, şi n-ați luat nimic de mîncare în gură.*
> ***34.*** *Deaceea vă rog să mîncați, căci lucrul acesta este pentru scăparea voastră; şi nu vi se va pierde nici un păr din cap.“*
> ***35.*** *După ce a spus aceste vorbe, a luat pîne, a mulțămit lui Dumnezeu, înaintea tuturor, a frînt-o, şi a început să mănînce.*

Aici Pavel frânge pâinea și o dă marinarilor neconvertiți care sunt înfometați.

Adevărul este că: Nicăieri în Scriptură nu este folosită expresia "frângerea pâinii" în legătură cu "Cina Domnului", ci în toate cazurile se referă doar la o masă normală. Așadar, atunci când citim în Faptele Apostolilor 20:7 și 11 că ucenicii "s-au adunat să frângă pâinea" și că Pavel "a frânt pâinea, a mâncat și a vorbit mult cu ei", atunci știm prin deducție din Sfintele Scripturi că este vorba despre o simplă masă și nu despre "Cina Domnului".

Ce fel de colecție?

Ajungem acum la al optulea și ultimul loc din Biblie unde apare expresia „prima zi a săptămânii”.

9/ **1 Corinteni 16:2:**

> ***2.*** *În ziua dintîi a săptămînii, fiecare din voi să pună deoparte acasă ce va putea, după cîştigul lui, ca să nu se strîngă ajutoarele cînd voi veni eu.*

Mulți cred că acest text descrie un fel de colectă bisericească pentru a strânge fonduri pentru lucrarea misiunii, întreținerea predicatorilor și alte lucruri, așa cum este în general obișnuit astăzi în prima zi a săptămânii.

Dar noi dorim să descoperim adevăratul sens al acestui pasaj din Scriptură. Sa incepem cu primul vers:

„Cât despre strângerea de ajutoare făcută pentru sfinți, așa cum am poruncit bisericilor Galatiei, așa să faceți și voi.” Al doilea verset menționat mai sus se încheie apoi cu cuvintele: „… ca nu cumva adunarea să aibă loc numai când vin eu.”

1 Corinteni 16:1-2

> ***1.*** *Cît priveşte strîngerea de ajutoare pentru sfinți, să faceți şi voi cum am rînduit Bisericilor Galatiei.*
> ***2.*** ***<u>În ziua dintîi a săptămînii</u>****, fiecare din voi să pună deoparte acasă ce va putea, după cîştigul lui, ca să nu se strîngă ajutoarele cînd voi veni eu.*

Deci, aici vorbim despre o colecție. Dar o colecție pentru cine și în ce scop? Nu pentru predicatori, nici pentru misiune, ci „pentru sfinți”. Mulți creștini din Ierusalim sufereau din cauza foametei în acea vreme. Nu aveau nevoie de bani, aveau nevoie de mâncare. Pavel a dat instrucțiuni similare și altor biserici din acea vreme, de exemplu, **Romani 15:25–28**:

> ***25.*** *Acum mă duc la Ierusalim să duc nişte ajutoare sfinților.*
> ***26.*** *Căci cei din Macedonia şi Ahaia au avut bunătatea să facă o strîngere de ajutoare pentru săracii dintre sfinții, cari sînt în Ierusalim.*
> ***27.*** *Negreşit, au avut bunătatea; dar era şi o datorie față de ei; pentrucă, dacă Neamurile au avut parte de binecuvîntările lor duhovniceşti, este de datoria lor să-i ajute şi ele cu bunurile lor pămînteşti.*

> **28.** *După ce-mi voi împlini dar însărcinarea aceasta, şi le voi încredința aceste daruri, voi pleca în Spania, şi voi trece pe la voi.*

Acestea nu sunt încasări dintr-o colecție de bani. Transportul pe care l-a însoțit Pavel la Ierusalim pentru sfinții nevoiași a constat în produse agricole precum cereale și vin. Cuvântul folosit în textul grecesc original sugerează că acestea erau produse agricole care puteau fi depozitate și care puteau fi conservate îndelungat.

Dar să revenim încă o dată la colecta pentru sfinții menționați de Pavel în **1 Corinteni 16**. Ce se aștepta de la fiecare dintre cei cărora li s-a adresat Pavel în prima zi a săptămânii? Oare aceasta era o instrucțiune de a pune o monedă în farfuria de colectă după slujbă?

Se spune: „Fiecare să pună deoparte pentru sine și să strângă...” Evident, fiecare ar trebuia să pună ceva deoparte acasă, nu să facă donații de colecte într-o biserică!

Și care a fost scopul acestei instrucțiuni? „Ca strângerea să nu aibă loc doar atunci când vin eu.” Fructele de pe câmpuri și grădini sunt culese în prealabil pentru a putea fi conservate. O colectă bisericească nu este o colectă în acest sens, ci mai degrabă o ofrandă, o donație.

Mai departe se spune: "Dar când voi veni, îi voi trimite pe cei pe care îi considerați dovediți cu scrisori să ducă darul vostru de dragoste la Ierusalim. „Dar dacă este vrednic să mă duc și eu, să meargă ei [adică mai mulți] cu mine” (versetele 3-4).

> **3.** *Şi cînd voi veni, voi trimite cu epistole pe cei ce îi veți socoti vrednici, ca să ducă darurile voastre la Ierusalim.*
> **4.** *Dacă va face să mă duc şi eu, vor merge cu mine.*

Se pare că a fost nevoie de mai mulți bărbați pentru a transporta aceste bunuri acumulate la Ierusalim. Dacă acestea ar fi fost donații pentru predicatori și pentru munca misionară, atunci Pavel ar fi putut lua banii cu el.

Așadar, în ultimul dintre textele biblice care menționează „prima zi a săptămânii”, am găsit încă o dată indicația confirmatoare că era o zi lucrătoare obișnuită, o zi în care continuau secerișul în câmpuri și grădini. Era lucrarea de adunare, care putea să nu se facă în Sabat, dar se putea face în prima zi a noii săptămâni.

Nicio justificare biblică

După o examinare atentă a tuturor faptelor, ajungem la concluzia că niciunul

dintre textele în care apare sintagma „prima zi a săptămânii” nu legitimează această zi ca zi de odihnă. În niciunul dintre aceste texte prima zi a săptămânii nu este sfințită sau menționată ca Sabat sau ceva similar. În fiecare dintre textele examinate, prima zi a săptămânii s-a dovedit a fi o zi lucrătoare obișnuită.

Uneori, legitimitatea numirii duminicii „Ziua Domnului”, derivă din Apocalipsa 1:10, care spune:

> **10.** *În ziua Domnului eram în Duhul. Şi am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trîmbiţe.*

Însă perioada de timp la care se face referire aici ca „ziua Domnului” nu înseamnă prima zi a săptămânii, nici duminica, nici Sabatul, ci acea „ziua Domnului” care este descrisă în altă parte în Biblie ca fiind un timp al marilor urgii viitoare. Punctul culminant al acestei „Ziua Domnului” este întoarcerea lui Hristos și instaurarea Împărăției Milenare a Păcii prin El. Aceasta este și tema Cărții Apocalipsei. Dacă cineva insistă că acest text se referă totuși la o anumită zi a săptămânii, atunci va trebui să definească, pe baza altor pasaje din Noul Testament, ce zi a săptămânii numește Biblia „Ziua Domnului”.

Isus spune în Marcu 2:28 că El este Domnul Sabatului.

> **28.** *aşa că Fiul omului este Domn chiar şi al* ***Sabatului****.*

Acum, dacă el este stăpânul acestei zile, atunci această zi îi aparține, este ziua lui. Prin urmare, dacă vreți, Sabatul este „Ziua Domnului”. De asemenea, în Isaia 58:13, Sabatul (ziua a șaptea a săptămânii) este numit „ziua mea cea sfântă” - și Dumnezeu a fost cel care a spus acest lucru.

> **13.** *Dacă îţi vei opri piciorul în* ***ziua Sabatului,*** *ca să nu-ţi faci gusturile tale în ziua Mea cea sfîntă; dacă* ***Sabatul*** *va fi desfătarea ta, ca să sfinţeşti pe Domnul, slăvindu-L, şi dacă-l vei cinsti, neurmînd căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale şi nededîndu-te la flecării,*

Astfel, Sabatul este „ziua Domnului”.

Găsim acest lucru confirmat în porunca originală a Sabatului consemnată în Exodul 20:10. Acolo citim: „Ziua a șaptea este Sabatul Domnului Dumnezeului tău”.

> **10.** *Dar* ***ziua a şaptea este ziua de odihnă închinată Domnului****, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.*

Deci Sabatul nu este ziua Mea. Duminica este ziua mea, la fel ca luni și orice altă zi a săptămânii. Dar a șaptea zi nu este a mea. Este Ziua Domnului – ziua lui Dumnezeu. Îi aparține.

Sabatul în Noul Testament

Acum dorim să aflăm pe baza Noului Testament, ce zi a ținut Pavel însuși și ce zi i-a învățat pe păgânii convertiţi să o respecte.

Următoarele versete arată clar în ce zi a săptămânii obișnuiau Pavel și Barnaba să predice păgânilor.

1. **Faptele Apostolilor 13:14-15**:

> ***14***. *Din Perga şi-au urmat drumul înainte, şi au ajuns la Antiohia din Pisidia.* ***În ziua Sabatului, au intrat în sinagogă*** *şi au şezut jos.*
> ***15.*** *După citirea Legii şi a Proorocilor* [a Vechiuuil Testament], *fruntaşii sinagogii au trimes să le zică: „Fraților, dacă aveți un cuvînt de îndemn pentru norod, vorbiți“.*

Atunci Pavel s-a ridicat și a predicat despre Hristos (Vers 42).

> ***42.*** *Cînd au ieşit afară, Neamurile i-au rugat* ***să le vorbească şi în Sabatul viitor*** *despre aceleaşi lucruri.*

Întrucât Pavel a vorbit și despre harul lui Dumnezeu cu această ocazie (versetul 43), s-ar putea crede că aceasta ar fi trebuit să fie o ocazie binevenită pentru el de a-i învăța pe acești oameni că porunca Sabatului fusese abolită, mai ales că audiența sa era formată în mare parte din neiudei.

> ***43.*** *Şi după ce s-a împrăştiat adunarea, mulți din Iudei şi din proseliții evlavioşi au mers după Pavel şi Barnaba, cari stăteau de vorbă cu ei, şi-i îndemnau să stăruiască în harul lui Dumnezeu.*

De ce ar fi trebuit să aștepte o săptămână întreagă pentru a-și continua predica? De ce ar fi trebuit să-i facă pe acești oameni să aștepte o săptămână, când ziua de închinare fusese mutată în duminică de la învierea lui Hristos? Ziua următoare era deja duminică. De ce nu le-a spus Pavel oamenilor că nu trebuie să aștepte o săptămână, ci că a doua zi era ziua potrivită pentru adunare și predicare? Ce s-a întâmplat în schimb, citim în versetul 44:

> ***44.*** ***<u>În Sabatul viitor</u>****, aproape toată cetatea s-a adunat ca să audă Cuvîntul lui Dumnezeu.*

Așadar, Pavel lăsase să treacă duminica și întreaga săptămână pentru a predica din nou într-o zi de Sabat, și asta ne-iudeilor.

Neamurile se adună în Sabat

2. **Faptele Apostolilor 15:1-2 și 13-21:**

> ***1.*** *Cîțiva oameni, veniți din Iudea, învățau pe frați şi ziceau: Dacă nu sînteți tăiați împrejur după obiceiul lui Moise, nu puteți fi mîntuiți.“*
> ***2.*** *Pavel şi Barnaba au avut cu ei un viu schimb de vorbe şi păreri deosebite; şi frații au hotărît ca Pavel şi Barnaba, şi cîțiva dintre ei, să se suie la Ierusalim la apostoli şi presbiteri, ca să-i întrebe asupra acestei neînțelegeri.*

—

> ***13.*** *Cînd au încetat ei de vorbit, Iacov a luat cuvîntul, şi a zis: „Fraților, ascultați-mă!*
> ***14.*** *Simon a spus cum mai întîi Dumnezeu Şi-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor, care să-I poarte Numele.*
> ***15.*** *Şi cu faptul acesta se potrivesc cuvintele proorocilor, după cum este scris:*
> ***16.*** *«După aceea, Mă voi întoarce, şi voi ridica din nou cortul lui David din prăbuşirea lui, îi voi zidi dărîmăturile, şi-l voi înălța din nou:*
> ***17.*** *pentruca rămăşița de oameni să caute pe Domnul, ca şi toate Neamurile peste cari este chemat Numele Meu,*
> ***18.*** *zice Domnul, care face aceste lucruri, şi căruia Îi sînt cunoscute din vecinicie.»*
> ***19.*** *De aceea, eu sînt de părere să nu se pună greutăți acelora dintre Neamuri cari se întorc la Dumnezeu;*
> ***20.*** *ci să li se scrie doar să se ferească de pîngăririle idolilor, de curvie, de dobitoace zugrumate şi de sînge.*
> ***21.*** *Căci încă din vechime, Moise are în fiecare cetate oameni, cari-l propovăduiesc, fiindcă este citit în sinagogi* ***<u>în toate zilele de Sabat.</u>****“*

Să rezumăm pe scurt faptele în discuție: Un grup de iudei creștini veniseră din Iudeea în Antiohia și răspândiseră învățătura că toate neamurile(păgânii) convertite trebuiau să fie tăiate împrejur, și trebuiau să respecte Legea mozaică dacă doreau să fie mântuiți. Au existat dezacorduri puternice cu Pavel și Barnaba în legătură cu această chestiune. Aceștia doi au fost apoi instruiți să călătorească la Ierusalim pentru a prezenta problema apostolilor și bătrânilor.

Iacov a fost cel care a luat în cele din urmă decizia. „De aceea judec eu“, a proclamat el (**versetele 19–20**),

> ***19.*** *De aceea, eu sînt de părere să nu se pună greutăți acelora dintre Neamuri cari se întorc la Dumnezeu;*
> ***20.*** *ci să li se scrie doar să se ferească de pîngăririle idolilor, de curvie, de dobitoace zugrumate şi de sînge.*

De remarcat în plus: Iacov nu a spus nimic despre faptul că creștinii păgâni nu mai trebuie să respecte cele Zece Porunci. Legile eterne ale lui Dumnezeu nu erau deloc supuse dezbaterii, ci numai legea rituală a circumciziei, adică o lege complet diferită. Iacov a menționat doar patru interdicții. În afară de acestea, neamurile/păgânii nu trebuiau să respecte Legea Mozaică.

Din ce motiv Ar trebui ca această decizie să fie comunicată comunităților în scris? Versetul 21 conține răspunsul:

> ***21.*** *Căci încă din vechime, Moise are în fiecare cetate oameni, cari-l propovăduiesc, fiindcă este citit în sinagogi* ***în toate zilele de Sabat.***

Este important de știut că primele cinci cărți ale Bibliei, care conțin și Legea mozaică, erau predate în sinagogi în fiecare Sabat.

Apostolii au scris în principal creștinilor neamuri care participau la slujbele din sinagogi în fiecare Sabat! Astfel, în fiecare Sabat, neamurile convertite au ascultat în sinagogă formularea și interpretarea legii lui Dumnezeu. Prin urmare, începuseră deja să țină Sabatul și participau la o adunare în fiecare Sabat. Pentru că ei au ținut Sabatul, ei nu au fost mustrați în niciun fel în scrisoarea apostolului.

Acest fapt este de mare importanță, deoarece până în acest moment, păgânii nu păziseră niciodată Sabatul. **Ei au început să o facă abia după ce au fost convertiți prin învățăturile lui Pavel și Barnaba**.

Un sabat în Filipi

3. Apostelgeschichte 16, 12-15 relatează despre șederea lui Pavel și Sila în Filipi:

> ***12.*** *De acolo ne-am dus la Filipi, care este cea dintîi cetate dintr-un ținut al Macedoniei, şi o colonie romană. În cetatea aceasta am stat cîteva zile.*
> ***13.*** ***<u>În ziua Sabatului</u>*** *am ieşit afară pe poarta cetății, lîngă un rîu, unde credeam că se află un loc de rugăciune. Am şezut jos, şi am vorbit femeilor, cari erau adunate laolaltă.*
> ***14.*** *Una din ele, numită Lidia, vînzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, era o femeie temătoare de Dumnezeu, şi asculta. Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele ce spunea Pavel.*
> ***15.*** *După ce a fost botezată, ea şi casa ei, ne-a rugat şi ne-a zis: „Dacă mă socotiți credincioasă Domnului, intrați şi rămîneți în casa mea.“ Şi ne-a silit să intrăm.*

Și aici, Pavel și tovarășii săi au așteptat Sabatul pentru a merge la locul de închinare și a predica acolo. În acea zi, femeia menționată, probabil o păgână, s-a convertit. Din text reiese clar că era un obicei în regiune să se adune în acest loc în ziua de Sabat și de asemenea, era un obicei pentru Pavel și însoțitorii săi să viziteze un loc de închinare și rugăciune în ziua de Sabat.

Pavel muncea în zilele lucrătoare și respecta Sabatul

4. *Gbqufmi Bqptupnjmps 29; 2–5;*

> ***1.*** *După aceea, Pavel a plecat din Atena, şi s-a dus la Corint.*
> ***2.*** *Acolo a găsit pe un Iudeu, numit Acuila, de neam din Pont, venit de curînd din Italia, cu nevastă-sa Priscila, de oarece Claudiu poruncise ca toți Iudeii să plece din Roma. A venit la ei.*
> ***3.*** *Şi, fiindcă avea acelaş meşteşug, a rămas la ei, şi lucrau: meseria lor era facerea corturilor.*
> ***4.*** *Pavel vorbea în sinagogă* ***<u>în fiecare zi de Sabat</u>****, şi îndupleca pe Iudei şi pe Greci.*

Dacă ar exista măcar un singur verset în Noul Testament care să sugereze respectarea duminicii cu aceeași emfază ca acest text, atunci s-ar putea vorbi într-adevăr despre o legitimitate biblică pentru celebrarea duminicii. Pavel însă lucra în zilele lucrătoare și venea la biserică în fiecare Sabat ca să învețe atât pe neamuri, cât și pe iudei.

Încă un gând pe margine: Porunca Sabatului din Exodul 20:9 spune, printre altele:

> **9.** *Să **lucrezi şase zile**, şi să-ți faci lucrul tău.*

De asemenea, se spune:

> **8.** ***Adu-ți aminte de ziua de odihnă**, ca s-o sfinţeşti.*

Prin urmare, ne poruncește să muncim șase zile, la fel de categoric cum ne poruncește să ne odihnim în ziua a șaptea. De aici rezultă: Dacă sărbătoarea săptămânală ar fi fost într-adevăr mutată de sâmbătă în duminică, atunci ar fi fost mai bine, atunci Pavel ar fi trebuit să lucreze în Sabat pentru a-și desfășura slujba de predicare în ziua de duminică. Dar pasajul biblic citat mai sus spune clar, că el lucra în timpul săptămânii și în Sabat predica adunării – și nu doar ocazional, ci în fiecare Sabat.

De asemenea, este deosebit de revelator, ceea ce reiese din contextul mai larg al acestui pasaj: Inițial, Pavel l-a proclamat pe Isus ca Mesia și mesajul său despre Împărăția lui Dumnezeu, în special iudeilor. Dar când aceștia au reacționat disprețuitor și au blasfemiat, el s-a îndepărtat complet de ei și de atunci a propovăduit Evanghelia numai neamurilor (**versetul 6).**

> **6.** *Fiindcă Iudeii i se împotriveau şi-l batjocoreau, Pavel şi-a scuturat hainele, şi le-a zis: „Sîngele vostru să cadă asupra capului vostru; eu sînt curat. Deacum încolo, mă voi duce la Neamuri.“*

El a rămas la ei un an și șase luni (versetul 11).El lucra în zilele lucrătoare și îi învăța în Sabat.

> **11.** *Aici a rămas un an şi şase luni, şi învăța printre Corinteni Cuvîntul lui Dumnezeu.*

Este nevoie de mai multe dovezi? Este nevoie de o confirmare biblică mai convingătoare a faptului că Sabatul este ziua de odihnă și în Noul Testament? Timp de un an și jumătate, Paul a lucrat șase zile lucrătoare pe săptămână – inclusiv duminica! - și a învățat neamurile exclusiv în zilele de Sabat. Aceasta a fost o regulă și un obicei ferm pentru el. Cu siguranţă nu ar fi făcut-o dacă Sabatul ar fi fost anulat sau mutat în altă zi.

Pavel le-a poruncit neamurilor convertite din Corint: (**1 Corinteni 11:1**).

> **1.** *Călcați pe urmele mele, întrucît şi eu calc pe urmele lui Hristos.*

Așadar, ce spune exemplul lui Hristos despre Sabat? În **Luca 4:16** citim:

> **16.** *A venit în Nazaret, unde fusese crescut; şi, după obiceiul Său, **în ziua Sabatului**, a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească,*

Isus Hristos a ținut Sabatul și a făcut-o în mod obișnuit.

A urmat Pavel exemplul său? Bineînțeles că da! În **Faptele Apostolilor 17:2**, se spune:

> **2.** *Pavel, după obiceiul său, a intrat în sinagogă. Trei zile de Sabat a vorbit cu ei din Scripturi,*

Acesta era obiceiul său constant, așa cum am văzut deja din alte pasaje biblice. În total, optzeci și patru de Sabate diferite sunt menționate în Noul Testament în legătură cu Pavel.

Pavel a urmat exemplul lui Hristos și le-a poruncit neamurilor convertite să urmeze exemplul său - al lui Pavel - la fel cum el însuși a urmat exemplul lui Hristos.

ADEVĂRUL DESPRE COMUNITATEA CREȘTINILOR

EXISTĂ un alt motiv semnificativ pentru care doar adevăratul Sabat poate fi ziua în care creștinii ar trebui să se adune pentru închinare. În *Ipbo 26; 5. 6*, Hristos spune:

> ***4.*** *Rămîneți în Mine, şi Eu voi rămînea în voi. Dupăcum mlădița nu poate aduce roadă dela sine, dacă nu rămîne în viță, tot aşa nici voi nu puteți aduceți roadă, dacă nu rămîneți în Mine.*
> ***5.*** *Eu sînt Vița, voi sînteți mlădițele. Cine rămîne în Mine, şi în cine rămîn Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.*

Trebuie să rămânem în el, se spune în versetul 4, altfel nu putem obține nimic spiritual. Nici o ramură nu poate produce struguri dacă nu este legată de viță.

O comunitate divină

Citiți mai departe, ce spune **1. Ioan 1** despre fundamentul comunității creștine:

> ***1.*** *Ce era dela început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noştri, ce am privit şi ce am pipăit cu mînile noastre, cu privire la Cuvîntul vieții, -*

Dacă spunem că avem părtășie cu El și umblăm în întuneric [adică nu ne supunem poruncilor Lui], mințim și nu împlinim adevărul. Dar dacă umblăm în lumină [să trăim în conformitate cu fiecare cuvânt al Bibliei, să ne aliniem modul de viață cu ea, nu doar să ascultăm legea lui Dumnezeu, ci și să ne supunem ei - cu alte cuvinte, să fim ascultători față de ea], precum El este în lumină, așa și noi avem părtășie unii cu alții, și sângele lui Isus Hristos, Fiul Său, ne curățește de orice păcat" (**1. Ioan 1: 3, 6-7**).

> **3.** *deci, ce am văzut şi am auzit, aceea vă vestim şi vouă, ca şi voi să aveţi părtăşie cu noi. Şi părtăşia noastră este cu Tatăl şi cu Fiul Său, Isus Hristos.*
> **6.** *Dacă zicem că avem părtăşie cu El, şi umblăm în întunerec, mințim, şi nu trăim adevărul.*
> **7.** *Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuş este în lumină, avem părtăşie unii cu alții; şi sîngele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățeşte de orice păcat.*

O comunitate creștină adevărată putem avea doar dacă, fiecare creștin este legat cu Hristos și cu Tatăl precum ramura cu viața de vie.

Dar ce leagă numeroasele ramuri ale acestei vițe de vie? Când oamenii se adună într-o zi aleasă de ei înșiși și încearcă să formeze o comunitate în cadrul grupului lor bisericesc, Hristos nu este prezent într-o astfel de comunitate. El nu este niciodată prezent într-o astfel de zi! Acești oameni pot fi comparați cu o serie de mlădițe care au fost tăiate din vița lor și care încearcă să se lege unele de altele!

Dar cum putem ști că Isus Hristos este prezent în Sabatul Său? În ziua aceea s-a odihnit și s-a înviorat și, făcând aceasta, a binecuvântat ziua – a pus-o deoparte ca zi a Sa pentru un scop și o utilizare sfântă, a făcut-o un timp sfânt.

Și cum l-a sfințit? După cum vă amintiți, am arătat într-un capitol anterior că pământul pe care Moise a stat în fața rugului in flăcări (**Exodul 3:1-5**) era pământ sfânt, pentru că Hristos însuși a fost acolo și prezența lui Hristos face ca totul să fie sfânt, oriunde sau orice ar fi - așa cum și noi putem fi sfinți, dacă – și numai dacă – Hristos este prezent în noi prin Duhul Sfânt. Prin urmare, prezența lui Hristos în Sabat face ca această perioadă de timp să fie sfântă.

> **1.** *Moise păştea turma socrului său Ietro, preotul Madianului. Odată a mînat turma pînă dincolo de pustie, şi a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb.*
> **2.** *Îngerul Domnului i S-a arătat într-o flacără de foc, care ieşea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat; şi iată că rugul era tot un foc, şi rugul nu se mistuia deloc.*
> **3.** *Moise a zis: „Am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată, şi pentru ce nu se mistuie rugul.“*
> **4.** *Domnul a văzut că el se întoarce să vadă; şi Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului, şi a zis: „Moise! Moise!“ El a răspuns: „Iată-mă!“*

> **5.** *Dumnezeu a zis: „Nu te apropia de locul acesta; scoate-ți încălțămintele din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfînt.“*

Când Domnul Vechiului Testament, „Cuvântul” (greacă Logos - **Ioan 1:1-3**),

> **1.** *La început era Cuvîntul, şi Cuvîntul era cu Dumnezeu, şi Cuvîntul era Dumnezeu.*
> **2.** *El era la început cu Dumnezeu.*
> **3.** *Toate lucrurile au fost făcute prin El; şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.*

a devenit trup (**versetul 14**)

> **14.** *Şi Cuvîntul S-a făcut trup, şi a locuit printre noi, plin de har, şi de adevăr. Şi noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.*

și a purtat numele Isus Hristos – la aproximativ 4000 de ani după ce S-a odihnit în prima zi de Sabat și a umplut acea zi cu prezența Sa (**Geneza 2, 1-3**) --

> **1.** *Astfel au fost sfîrşite cerurile şi pămîntul, şi toată oştirea lor.*
> **2.** *În ziua a şaptea Dumnezeu Şi-a sfîrşit lucrarea, pe care o făcuse; şi în ziua a şaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.*
> **3.** *Dumnezeu a binecuvîntat ziua a şaptea şi a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise şi o făcuse.*

El a păstrat Sabatul și a continuat astfel să umple această zi cu prezența Sa (**Luca 4: 16**) „...după obiceiul lui...”

> **16.** *A venit în Nazaret, unde fusese crescut; şi,* ***după obiceiul Său, în ziua Sabatului****, a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească,*

El nu s-a schimbat. Și Isus Hristos este același și astăzi (**Evrei. 13: 8**).

> **8.** ***Isus Hristos este acelaş ieri şi azi şi în veci****!*

Și astfel prezența Sa în ziua Sa este realitate, astăzi ca și atunci. Când copiii ascultători ai lui Dumnezeu – fiecare unit cu Hristos, fiecare trăind în armonie cu Hristos – se adună în ziua Lui sfântă, atunci sunt în comuniune literală cu Hristos. El este cu ei în spirit, în mijlocul lor – și apoi Hristos îi unește cu Sine și cu Tatăl într-o comunitate!

Dacă, totuși, se adună oameni duminica, atunci această zi nu este umplută cu

prezența lui Hristos. Chiar dacă încercați să justificați propria voință și obiceiuri în locul supunerii acestui adevăr, acesta rămâne totuși adevărul, după care veți fi judecați atunci când veți sta în fața lui Hristos la judecată!

Este posibil să ne închinăm lui Hristos în zadar?

Ce putem spune despre slujbele bisericești săptămânale de duminică sau vineri? Acordați atenție deosebită! Biblia dumneavoastră spune (*Ipbo 5; 35*):

> ***24. Dumnezeu este Duh; şi cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh şi în adevăr.“***

Ce recomandă bisericile această lumi? *"Inchinați-vă lui Dumnezeu așa cum credeți că este corect, conform propriei conștiințe!"* Aceasta este opusul a ceea ce spune Dumnezeu!

Cum ne rugăm lui Dumnezeu în duh și în adevăr? Care este adevărul? Isus spune clar (Ioan17:17): **"Cuvântul Tău este adevărul."** Iar cuvântul lui Dumnezeu este Biblia!

> ***17.*** *Sfinţeşte-i prin adevărul Tău: Cuvîntul Tău este adevărul.*

Biblia definește doar Sabatul ca fiind ziua sfântă a lui Dumnezeu pentru întrunire și închinare. Biblia mărturisește autoritatea lui Dumnezeu! **Dar autoritatea cui autorizează oamenii să sărbătorească duminica?**

A ne închina lui Dumnezeu în duh și în adevăr înseamnă, în ceea ce privește adunarea bisericii, să ne închinăm lui Dumnezeu în modul și la momentul pe care El însuși le-a poruncit în cuvântul Său, care este adevărul!

Dumnezeu a desemnat-o pe aceea, unica zi, care îl identifică fiind Creatorul! El a destinat-o unui scop benefic: pentru odihna noastră fizică și reînnoirea spirituală!

El a stabilit această zi în care să ne lăsăm afacerile și munca să se odihnească, pentru „adunarea sfântă” (Leviticus 23:2-3),

> **2.** „Vorbeşte copiilor lui Israel, şi spune-le:
> «Iată sărbătorile Domnului, pe cari le veți vesti ca adunări sfinte, iată sărbătorile Mele:
> **3.** Şase zile să lucrați; dar ziua a şaptea este Sabatul, ziua de odihnă, cu o adunare sfîntă. Să nu faceți nici o lucrare în timpul ei: este Sabatul Domnului, în toate locuințele voastre.

și aceasta este o adunare ordonată pentru care participarea noastră a fost ordonată. Este ziua prezenței Sale divine și sfinte. Dumnezeu a stabilit o zi de închinare

Pagină de text din cartea cardinalului Gibbons "Credinţa părinţilor noştri"(germ). Marii catolici recunosc că Biblia nu autorizează schimbarea zilei de odihnă de la Sabat la duminică.

denjenigen beſtehen, welche Euch führen. Da ſollte es keine bloße Muthmaßung geben; vielmehr ſollte Einer am Steuerruder ſtehen, deſſen Stimme inmitten der wildeſten Stürme Sicherheit gibt, daß Alles gut geht.

3) Eine Glaubensregel oder ein maßgebender Führer zum Himmel muß fähig ſein, uns in allen zur Seligkeit nothwendigen Wahrheiten zu unterrichten. Nun enthalten aber die Schriften nicht alle Wahrheiten, welche ein Chriſt zu glauben verpflichtet iſt, noch ſchreiben ſie ausdrücklich alle Pflichten vor, welche er zu erfüllen hat. Um andere Beiſpiele nicht zu erwähnen, iſt nicht jeder Chriſt verpflichtet, den Sonntag zu heiligen? Iſt nicht die Beobachtung dieſes Geſetzes eine der erſten unter unſeren heiligen Pflichten? Aber Ihr möget die Bibel leſen von der Geneſis bis zur geheimen Offenbarung und Ihr werdet nicht ein einziges Wort finden, welches die Heilighaltung des Sonntags anordnet. Die Schriften fordern die religiöſe Beobachtung des Sabbaths, eines Tages, den wir nicht mehr heiligen.

Die katholiſche Kirche lehrt deutlich, daß unſer Herr und ſeine Apoſtel gewiſſe wichtige Religionspflichten einſchärften, welche durch die inſpirirten Schriftſteller[1]) nicht aufgezeichnet worden ſind; z. B. beten viele Chriſten zum hl. Geiſte, eine Uebung, die nirgends in der hl. Schrift gefunden wird.

Wir müſſen daraus ſchließen, daß die hl. Schriften allein nicht ein hinreichender Führer und eine genügende Regel des Glaubens ſind, weil ſie nicht zu jeder Zeit im Bereiche eines jeden Forſchenden ſein könnten, weil ſie nicht an ſich ſelbſt klar und verſtändlich ſind in Sachen von der höchſten Wichtigkeit, und weil ſie nicht alle zur Seligkeit nothwendigen Wahrheiten enthalten.

Gott verhüte indeß, daß irgend einer meiner Leſer aus dem Ge-

[1]) Joh. 21, 25. — II. Theſſ. 2, 14.

TRADUCEREA TEXTULUI

Nu ar trebui să existe presupuneri. Dar trebuie să existe întotdeauna cineva la cârmă a cărui voce, chiar și în cea mai aprigă furtună, să dea certitudinea că totul este în regulă.

3. O regulă de credință sau un ghid competent către rai trebuie să poată transmite toate adevărurile necesare pentru mântuire. Totuși, Sfânta Scriptură nu conține singură toate adevărurile pe care un creștin trebuie să le creadă și nici nu prescrie în mod explicit toate îndatoririle pe care trebuie să le îndeplinească. *Nu este oare fiecare creștin, ca să nu mai vorbim de alte exemple, obligat să sfințească* ***duminica*** *și să se abțină de la munca inutilă a sclavilor în acea zi? Nu este respectarea acestei legi una dintre cele mai importante îndatoriri sacre ale noastre?* ***Dar chiar dacă citești Biblia de la Geneza la Apocalipsa, nu vei găsi niciun rând care să justifice sfințenia duminicii. Sfintele Scripturi prescriu respectarea religioasă a sâmbetei, o zi pe care nu o sfințim niciodată.***

Biserica Catolică învață pe bună dreptate că Domnul nostru și apostolii Săi au propovăduit anumite îndatoriri religioase importante care nu au fost consemnate de autorii inspirați. De exemplu, majoritatea creștinilor se roagă Duhului Sfânt, o practică care nu se găsește nicăieri în Biblie.

Prin urmare, trebuie să concluzionăm că Sfânta Scriptură singură nu poate fi un ghid și un standard suficient pentru credință, deoarece nu este accesibilă oricărui cercetător în orice moment; pentru că nu este clară și ușor de înțeles nici măcar în chestiuni de cea mai mare importanță și pentru că [pagina 90] nu conține toate adevărurile necesare pentru mântuire.

comună, singura zi care ne permite să-L recunoaștem pe Dumnezeul căruia trebuie să ne închinăm!

Nicio altă zi nu poate îndeplini acest scop măreț și binecuvântat!

Da, Dumnezeu a avut un motiv pentru stabilirea Sabatului – l-a rânduit cu un scop.

Cei care se adună pentru a se închina lui Dumnezeu și Domnului Isus Hristos, dar o fac în alt mod decât cel prescris de Dumnezeu, în alt moment decât cel poruncit de Cuvântul lui Dumnezeu, nu I se roagă în duh și în adevăr, iar Dumnezeu nu le acceptă închinarea.

Știți că însuși Hristos a spus că poți să Îi mărturisești numele și să te numești creștin, poți chiar să I te închini - și totuși să faci acest lucru în zadar? Departe de a fi „răscumpărat”?

Ascultați cuvintele lui Hristos (**Marcu 7:7-9**):

> ***7.*** *Degeaba Mă cinstesc ei, dînd învățături cari nu sînt decît nişte porunci omeneşti.»*
> ***8.*** *Voi lăsați porunca lui Dumnezeu, şi țineți datina aşezată de oameni, precum: spălarea ulcioarelor şi a paharelor, şi faceți multe alte lucruri de acestea.“*
> ***9.*** *El le-a mai zis: „Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră.*

Nu este nimic mai mult decât un obicei omenesc de a se aduna pentru închinare duminica – și pe deasupra unul păgân! Cei care fac acest lucru resping porunca lui Dumnezeu, sfidează porunca lui Dumnezeu, cei care nu respectă Sabatul sunt vinovați de păcat, și cu toate acestea, această închinare este complet zadarnică!

Aceasta este ceea ce a spus Isus Hristos

NU un Sabat “Iudaic”

Cu toate acestea, în ciuda tuturor dovezilor găsite în Biblie, în ciuda poruncilor fără echivoc ale lui Dumnezeu, mulți oameni au auzit sau au citit atât de des că Sabatul este "evreiesc", încât le vine imediat în minte: "Sabatul este iudaic": "Da, dar toate acestea despre sfințenia Sabatului și legământul Sabatului nu mă privesc pe mine; Acest lucru a fost valabil doar pentru iudei – iar eu nu sunt iude.“

O da, vă privește!

Isus Hristos a spus: "Sabatul a fost creat pentru om" – pentru întreaga omenire! Vă amintiți? El a fost numit imediat după crearea omului - în vremea lui Adam (**Geneza 2:1-3).**

> ***Ziua de odihnă.***

> ***1.*** *Astfel au fost sfîrşite cerurile şi pămîntul, şi toată oştirea lor.*
> ***2.*** *În ziua a şaptea Dumnezeu Şi-a sfîrşit lucrarea, pe care o făcuse; şi în ziua a şaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.*
> ***3.*** ***Dumnezeu a binecuvîntat ziua a şaptea şi a sfinţit-o,*** *pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise şi o făcuse.*

Pe atunci nu existau iudei! Dumnezeu Cel Atotputernic nu are reguli diferite pentru iudei și neiudei. Niciun păgân nu poate fi creștin dacă nu a devenit israelit – citiți **Efeseni 2:11-22**. Dumnezeu le vorbește păgânilor prin intermediul apostolului Pavel:

> ***11.*** *De aceea voi, cari altădată eraţi Neamuri din naştere, numiţi netăiaţi împrejur de către aceia cari se cheamă tăiaţi împrejur, şi cari sînt tăiaţi împrejur în trup de mîna omului:*
> ***12.*** *aduceţi-vă aminte că în vremea aceea eraţi fără Hristos, fără drept de cetăţenie în Israel, străini de legămintele făgăduinţei, fără nădejde şi fără Dumnezeu în lume.*
> ***13.*** *Dar acum, în Hristos Isus, voi, cari odinioară eraţi depărtaţi, aţi fost apropiaţi prin sîngele lui Hristos.*
> ***14.*** *Căci El este pacea noastră, care din doi a făcut unul, şi a surpat zidul dela mijloc care-i despărţea,*
> ***15.*** *şi, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmăşia dintre ei, Legea poruncilor, în orînduirile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuş un singur om nou, făcînd astfel pace;*
> ***16.*** *şi a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmăşia.*
> ***17.*** *El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă celor ce eraţi departe, şi pace celor ce erau aproape.*
> ***18.*** *Căci prin El şi unii şi alţii avem intrare la Tatăl, într-un Duh.*
> ***19.*** *Aşa dar, voi nu mai sînteţi nici străini, nici oaspeţi ai casei, ci sînteţi împreună cetăţeni cu sfinţii, oameni din casa lui Dumnezeu,*
> ***20.*** *fiind zidiţi pe temelia apostolilor şi proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.*
> ***21.*** *În El toată clădirea, bine închegată, creşte ca să fie un Templu sfînt în Domnul.*
> ***22.*** *Şi prin El şi voi sînteţi zidiţi împreună, ca să fiţi un lăcaş al*

lui Dumnezeu, prin Duhul.

Dumnezeu a vorbit păgânilor (Gal. 3:28-29):

> ***28.*** *Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sînteți una în Hristos Isus.*
> ***29.*** *Şi dacă sînteți ai lui Hristos, sînteți „sămînța“ lui Avraam, moştenitori prin făgăduință.*

Nu puteți găsi nicăieri în Biblie expresii precum "Sabatul iudaic"! Acestea sunt epitete disprețuitoare, derogatorii, prezumțioase. Acestea provin de la "lupi în blană de oaie" necreștini, așa cum i-a numit Hristos, a căror intenție a fost de a falsifica adevărul lui Dumnezeu, stârnind prejudecăți. Acesta este un limbaj și o expresie denigratoare și înșelătoare folosite de înșelători, profeți falși și susținători ai doctrinelor și obiceiurilor păgâne și este contrar Cuvântului lui Dumnezeu.

Nu este limbajul Bibliei!

Cu toate acestea, poate că majoritatea celor care citesc aceste rânduri sunt atât de prejudiciați de o formulare atât de prezumțioasă, încât le este foarte greu să înțeleagă și să accepte adevărul simplu al Bibliei!

Citiți din nou Efeseni 2, 11–22. Trebuie să devii israelit pentru a putea obține mântuirea! Ați auzit o mulțime de învățături false, contrare Bibliei, care v-au dat impresia că mântuirea vine prin intermediul păgânilor. Dar acest lucru nu este adevărat!

> ***11.*** *De aceea voi, cari altădată eraţi Neamuri din naştere, numiți netăiați împrejur de către aceia cari se cheamă tăiați împrejur, şi cari sînt tăiați împrejur în trup de mîna omului:*
> ***12.*** *aduceți-vă aminte că în vremea aceea eraţi fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde şi fără Dumnezeu în lume.*
> ***13.*** *Dar acum, în Hristos Isus, voi, cari odinioară eraţi depărtați, ați fost apropiați prin sîngele lui Hristos.*
> ***14.*** *Căci El este pacea noastră, care din doi a făcut unul, şi a surpat zidul dela mijloc care-i despărțea,*
> ***15.*** *şi, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmăşia dintre ei, Legea poruncilor, în orînduirile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuş un singur om nou, făcînd astfel pace;*
> ***16.*** *şi a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmăşia.*

> **17.** *El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă celor ce erați departe, şi pace celor ce erau aproape.*
> **18.** *Căci prin El şi unii şi alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh.*
> **19.** *Aşa dar, voi nu mai sînteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sînteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu,*
> **20.** *fiind zidiți pe temelia apostolilor şi proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.*
> **21.** *În El toată clădirea, bine închegată, creşte ca să fie un Templu sfînt în Domnul.*
> **22.** *Şi prin El şi voi sînteți zidiți împreună, ca să fiți un lăcaş al lui Dumnezeu, prin Duhul.*

Toate promisiunile au fost făcute Israelului. De ce?

Citiți cu atenție cele ce urmează, pentru a înțelege! Toate popoarele adoptaseră religii false, păgâne, care erau ostile lui Dumnezeu. Într-o astfel de lume în care se îndepărtează de Dumnezeu, Domnul, în zilele lui Moise, a ales un popor dintre urmașii lui Avraam, Isaac și Iacov ca să fie poporul Său, pentru a-i face o lumină pentru cei necredincioși. Cuvântul păgân înseamnă necredincios.

Dumnezeu a dat acestui popor chemat legile Sale de viață, pe care le-a respectat, și tot acestui popor i-au fost făcute făgăduințele care includeau răscumpărarea (*Spn 1: ; 5*).

> **4.** *Ei sînt Israeliți, au înfierea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele,*

Însă când un membru al unui popor neam se pocăiește și se schimbă, când Îl primește pe Hristos prin Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, atunci devine, în sens spiritual, un israelit, un copil al lui Avraam și un moștenitor al făgăduințelor (*Hbrhuf oj 4; 39. 3:*).

> **28.** *Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sînteți una în Hristos Isus.*
> **29.** *Şi dacă sînteți ai lui Hristos, sînteți „sămînța“ lui Avraam, moştenitori prin făgăduință.*

„Mântuirea vine de la iudei” (*Jpbo 5; 33*), a spus el,

> **22.** *Voi vă închinați la ce nu cunoaşteți; noi ne închinăm la ce cunoaştem, căci Mîntuirea vine dela Iudei.*

și este accesibilă tuturor celor care cred în El (în credință vie, nu moartă), „iudeii mai presus de toți și de asemenea grecii” (Rom. 1: 16).

> ***16.*** *Căci mie nu mi-e ruşine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întîi a Iudeului, apoi a Grecului;*

Nu puteți obține mântuirea dacă spiritual nu deveniți iudei (Rom. 2:28-29)!

> ***28.*** *Iudeu nu este acela care se arată pe dinafară că este Iudeu; şi tăiere împrejur nu este aceea care este pe dinafară, în carne.*
> ***29.*** *Ci Iudeu este acela care este Iudeu înlăuntru; şi tăiere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în slovă; un astfel de Iudeu îşi scoate lauda nu dela oameni, ci dela Dumnezeu.*

Bineînțeles, toți cei care sunt israeliți prin natura lor, sunt de asemenea, excluși de la promisiunile și mântuirea lui Dumnezeu din cauza neascultării lor – dar la fel ca toți ceilalți, o pot obține și ei prin Hristos (Rom. 11: 17-18 și 23-26)!

> ***17.*** *Iar dacă unele din ramuri au fost tăiate, şi dacă tu, care erai dintr-un măslin sălbatic, ai fost altoit în locul lor, şi ai fost făcut părtaş rădăcinii şi grăsimii măslinului,*
> ***18.*** *nu te făli față de ramuri. Dacă te făleşti, să ştii că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine*
> ***23.*** *Şi chiar ei: dacă nu stăruiesc în necredință, vor fi altoiți; căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăş.*
> ***24.*** *Fiindcă, dacă tu, care ai fost tăiat dintr-un măslin, care din fire era sălbatec, ai fost altoit, împotriva firii tale, într-un măslin bun, cu cît mai mult vor fi altoiți ei, cari sînt ramuri fireşti, în măslinul lor?*
> *Tot Israelul va fi mîntuit.*
> ***25.*** *Fraților, pentruca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu ştiți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ține pînă va intra numărul deplin al Neamurilor.*
> ***26.*** *Şi atunci tot Israelul va fi mîntuit, dupăcum este scris: „Izbăvitorul va veni din Sion, şi va îndepărta toate nelegiurile dela Iacov.*

De aceea, creștinul adevărat va alunga din inima sa prejudecățile și ura față de iudei.

Este Hristos ÎN dumneavoastră?

Încă or data: Are vreo importanță, ce zi sărbătorim și dacă o respectăm?

Conform definiției biblice, un creștin este cineva care a primit darul Duhului Sfânt al lui Dumnezeu și este condus de Duhul lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, Hristos în dumneavoastră formează temelia nădejdii dumneavoastră de glorie viitoare (Coloseni 1:27)!

> **27.** *cărora Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, şi anume: Hristos în voi, nădejdea slavei.*

Duhul Sfânt este Duhul dătător de viață care iradiază din Tatăl și din Hristos! Duhul Sfânt în dumneavoastră nu numai că vă oferă iubirea, puterea, credința și viața lui Hristos cel veșnic viu, ci și întreaga minte a lui Hristos (Filp. 2:5) !

> **5.** *Să aveți în voi gîndul acesta, care era şi în Hristos Isus:*

Aceasta înseamnă că Hristos este literalmente în tine – nu fizic, ci în duh (Galateni 2:20).

> **20.** *Am fost răstignit împreună cu Hristos, şi trăiesc ... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăieşte în mine. Şi viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit şi S-a dat pe Sine însuş pentru mine.*

Isus Hristos este un Mântuitor care, în adevăratul sens al cuvântului, intră în noi – în mintea noastră – pentru a ne îmbunătăți și a ne reînnoi din interior!

Acest lucru înseamnă că Isus Hristos își trăiește viața în noi! Cu alte cuvinte, ne dăm viața lui Isus Hristos pentru ca El să o trăiască pentru noi!

Dar dacă Isus Cristos este în dumneavoastră (și atâta timp cât nu este, nu sunteți un creștin adevărat!), își va profana atunci ziua Sa sfântă prin dumneavoastră pentru a sărbători o zi păgână?

Imposibil!

Isus Hristos nu s-a schimbat. El este același ieri și azi și în vecii vecilor (Evrei 13:8).

> **8.** *Isus Hristos este acelaş ieri şi azi şi în veci!*

Hristos este cel care a făcut Sabatul. Hristos este cel care s-a odihnit chiar în primul Sabat! Este Domnul (Yahweh) – Hristosul de mai târziu – cel care le-a vorbit israeliților în Sabat (Exodul 16) și, de asemenea, Hristos este cel care a păzit Sabatul așa cum era obiceiul său (Luca 4:16).

> **16.** *A venit în Nazaret, unde fusese crescut; şi, după obiceiul Său, în ziua Sabatului, a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească,*

În toate timpurile Isus Hristos a fost prezent personal în ziua Sa sfântă! Dacă Hristos este în dumneavoastră, atunci El nu va mai putea sărbători nicio zi prin dumneavoastră !Și dacă, după ce ați citit adevărul din această broșură, încă vă căutați scuze, dacă vă răzvrătiți, dacă refuzați să păstrați ziua sfântă a lui Hristos, atunci vă spun, pe baza autorității Sale infailibile, că El nu este în dumnevoastră!

Atât de importantă este situația!

Dumnezeu dăruiește Duhul Său Sfânt doar celor care ascultă de El (**Faptele Apostolilor 5:32**)!

> **32.** *Noi sîntem martori ai acestor lucruri, ca şi Duhul Sfînt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.“*

Condițiile în care Duhul Sfânt poate fi primit ca dar al lui Dumnezeu sunt (**Faptele Apostolilor 2:38**):

> **38.** *„Pocăiți-vă“, le-a zis Petru, „şi fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfîntului Duh.*

Păcatul este încălcarea legii lui Dumnezeu (**1 Ioan 3:4**).

> **3.** *Oricine are nădejdea aceasta în El, se curăţeşte, după cum El este curat.*
> **4.** *Oricine face păcat, face şi fărădelege; şi păcatul este fărădelege.*

Această lege este o lege spirituală (**Romani 7:14**).

> **14.** *Ştim, în adevăr, că Legea este duhovnicească: dar eu sînt pămîntesc, vîndut rob păcatului.*

Iar plata păcatului este moartea – pentru toată veșnicia (**Romani 6:23**)!

> **23.** *Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața vecinică în Isus Hristos, Domnul nostru.*

A patra poruncă a acestei legi poruncește: "Adu-ți aminte de ziua de Sabat, ca să o sfințești" (**Exodul 20:8,10**)!

> **8.** *Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfinţeşti.*

De asemenea, se spune că ziua a șaptea – deci nu duminica prima zi – este "Sabatul Domnului Dumnezeului tău"!

> **10.** *Dar ziua a şaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.*

Și este a șaptea zi din săptămână – cu o zi înainte de prima zi a săptămânii (**Matei 28:1**) -, și nu orice a șaptea zi, nu oricare din șapte zile.

> **1.** *La sfîrşitul zilei Sabatului, cînd începea să se lumineze în spre ziua dintîi a săptămînii, Maria Magdalina şi cealaltă Marie au venit să vadă mormîntul.*

Nu există scuze! Nu există scăpare pentru cei care nu ascultă! Legile lui Dumnezeu funcționează automat! Dumnezeu nu are nevoie de poliție umană ca să condamne pe cineva! Și nu va exista niciun proces uman cu judecători și jurii care pot greși și pot fi ușor înșelați.

Nu, nu va exista nici o scăpare! Aici aveți de-a face cu Dumnezeu Atotputernic însuși!

Dumnezeu este iubire! Dumnezeu iubește oamenii.Dumnezeu vă iubește!
El și-a sfințit Sabatul cu un scop – cu scopul de a vă menține ferm în părtășia Sa! Legea Sa este iubire, iar pentru a o împlini este nevoie de iubire! Dragostea divină este necesară pentru a îndeplini această lege spirituală! Nu v-ați născut cu această dragoste. Dumnezeu ne-o oferă – dragostea, pe care el însuși o întruchipează, „revărsata în inimile noastre prin Duhul Sfânt" (**Rom. 5: 5**).

> **5.** *Însă nădejdea aceasta nu înşală, pentrucă dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfînt, care ne-a fost dat.*

Dumnezeu vă promite Duhul Său cel Sfânt, dacă vă predați lui, vă pocăiți și credeți. Duhul Său vă dă genul de iubire care face posibilă împlinirea legii Sale! Este într-adevăr minunat!

Duhul Său vă menține în părtășia cu Hristos – în strânsă legătură cu el. El vă oferă siguranță, pace, fericire si o viață împlinită!

„Dar", s-ar putea obiecta în continuare, ,,Cum aș putea trăi, dacă nici măcar nu am voie să aprind un foc sau să mănânc ceva în Sabat?"

Să fim clari asupra unui lucru! Interdicția de a „strânge lemne" sau de a „aprinde foc" în ziua de Sabat nu făcea parte din Cele Zece Porunci, adică a legii

spirituale, dar aparținea legilor civile și rituale sau ceremoniale care au fost adăugate ulterior legii spirituale de către Moise.

Din cauza fărădelegilor – adică pentru că legea spirituală fusese încălcată – Dumnezeu a adăugat prin Moise, la 430 de ani după Avraam, o lege referitoare la activitățile fizice, materiale și care reglementa ordinea rituală și ceremonială **(Gal. 3:16-19)**, care includea și sacrificiul de animale.

> ***16.*** *Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam şi seminței lui“. Nu zice: „Şi semințelor“ (ca şi cum ar fi vorba de mai multe), ci ca şi cum ar fi vorba numai de una: „Şi seminței tale“, adică Hristos.*
> ***17.*** *Iată ce vreau să zic: un testament, pe care l-a întărit Dumnezeu mai înainte, nu poate fi desființat, aşa ca făgăduința să fie nimicită, de Legea venită după patru sute trei zeci de ani.*
> ***18.*** *Căci dacă moştenirea ar veni din Lege, nu mai vine din făgăduință; şi Dumnezeu printr-o făgăduință a dat-o lui Avraam.*
> ***19.*** *Atunci pentruce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, pînă cînd avea să vină „Sămînța“, căreia îi fusese făcută făgăduința; şi a fost dată prin îngeri, prin mîna unui mijlocitor.*

Acesta a fost un substitut temporar pentru jertfa ulterioară a lui Hristos și pentru Duhul Sfânt, ambele fiind inaccesibile poporului Israel în Vechiul Testament. Duhul Sfânt ne dă astăzi puterea de a asculta. Acele ritualuri și sacrificii, pe de altă parte, constau în acte fizice – lucruri care trebuiau făcute dimineața, la prânz și seara – astfel încât ascultarea a devenit un obicei. De ce? Pentru că acești oameni fuseseră neascultători! Riturile fizice aveau scopul de a-i învăța ascultarea! Deci ei au fost o "disciplinare" pentru perioada dinaintea venirii lui Hristos **(Gal. 3: 24)**.

> ***24.*** *Astfel, Legea ne-a fost un îndrumător (Greceşte: pedagog.) spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință.*

Când Hristos și darul Duhului Sfânt au devenit realitate, această substituire a luat sfârșit.

Porunca Sabatului este o lege spirituală. Ea servește părtășiei noastre cu Dumnezeu atunci când ne adunăm și ne închinăm Lui. Ne interzice să ne continuăm activitățile obișnuite din timpul săptămânii și munca din care ne câștigăm existența, adică profesia, afacerea.

Sabatul a fost creat pentru om – ca o binecuvântare pentru el! El a fost creat pentru a fi savurat și reînnoit în binecuvântată părtășie și unitate cu Hristos!

Isus Hristos a respectat Sabatul, care a fost respectat, cât timp a trăit pe pământ ca ființă umană. Într-adevăr, capitole întregi din cele patru Evanghelii sunt consemnări ale modului în care el a învățat să se respecte Sabatul.

Fariseii din vremea lui Isus respectau aproximativ 65 de porunci și interdicții stricte emise de preoți umani, astfel încât slujba Sabatului a devenit un "jug de sclavi".Isus Hristos a înlăturat aceste reguli omenești. Într-o zi de Sabat, el și ucenicii săi mergeau printr-un lan de griu. Ucenicii au cules spice de griu pentru a le mânca. Fariseii au dezaprobat acest lucru. Dar Isus i-a mustrat – El a arătat că este corect să efectuăm mici sarcini pentru a pregăti mâncarea și în timpul Sabatului. Acest incident a fost și motivul declarației sale**: "Sabatul a fost făcut pentru om și nu omul pentru Sabat",** precum și la afirmația că El este Domnul peste Sabat și astfel Sabatul este "**Ziua Domnului**"!

Isus i-a vindecat pe bolnavi în ziua de Sabat. Aceasta nu era o muncă pe care o făcea pentru a-și câștiga existența. A fost un act de har și iubire. Isus a spus că este în regulă să faci bine în ziua de Sabat.

El a arătat, de asemenea, că este permis chiar să scoți un bou dintr-un șanț în Sabat – dar prea mulți din zilele noastre ar împinge bietul bou în șanț vineri doar pentru a avea un motiv să-l scoată din nou în Sabat! Isus așteaptă de la noi înțelepciune și discernământ și ne cere să fim sinceri!

Mulți dintre cei care au citit până aici, vor spune acum: "Dar eu nu pot respecta Sabatul! Mi-aș pierde locul de muncă!"

Lăsați-mă să vă spun ceva! Cunosc sute de astfel de cazuri! Este nevoie de o credință vie pentru a asculta de Dumnezeu! Aveți încredere în el, chiar și atunci când vine vorba de slujba dumneavoastră? În caz contrar, atunci nu aș paria nici măcar 50 de dolari falși, că scăpați de groapa cu foc!

Nu trebuie să îi cereți niciodată șefului dvs. să vă dea liber sâmbăta. Abordați problema cu considerație – și rugați-vă pentru ajutorul lui Dumnezeu! Apoi spuneți-i angajatorului dumneavoastră într-un mod calm, dar serios și ferm, ca ați aflat, că orele de la apusul soarelui de vineri până la apusul soarelui de sâmbătă au fost stabilite de Dumnezeu ca fiind timp sfânt și că Dumnezeu vă poruncește să-l păstrați sfânt. Spuneți-i că vă pare sincer rău dacă nu este convenabil pentru el, însă nu veți mai putea lucra în această perioadă. Spuneți acest lucru pe un ton prietenos, dar ferm. Menționați că sunteți dispus să lucrați duminica, dacă acest lucru ar fi benefic.

Din sutele de cazuri pe care le cunosc, nouă din zece nu și-au pierdut locul de muncă! Dacă vă rugați mai întâi și Îl implorați pe Dumnezeu să păstreze favoarea angajatorului dumneavoastră, și dacă îl întâmpinați cu fermitate, dar într-un mod

politicos și prietenos, atunci va fi foarte greu pentru un angajator să vă ignore convingerile religioase!

Nouă din zece nu și-au pierdut locurile de muncă, deși probabil se așteptau la asta. Și cel dintre cei zece care a pierdut-o? În aproape toate cazurile, puținii care și-au pierdut locurile de muncă și-au găsit foarte repede altele mai bune.

Puteți avea încredere în Dumnezeu!

Aici trebuie să arătați ascultare în legătură cu credința vie!

În cele din urmă, amintiți-vă că Dumnezeu a luat deja decizia cu privire la ce este păcatul – **El vă forțează să decideți dacă vreți să păcătuiți sau să ascultați!**

Este decizia dumneavoastră

Acum depinde de dumneavoastră!

Eu v-am transmis cu încredere Cuvântul lui Dumnezeu. El nu se bucură de popularitate generală. Nu spune ceea ce sunteți obișnuiți să auziți.

Dar acum știți! Veți fi judecați în funcție de ceea ce veți face cu aceste cunoștințe!

Trebuie să luați propria decizie. Neascultarea înseamnă pedeapsa cu moartea veșnică. Dumnezeu nu va mântui pe nimeni care nu se supune domniei Sale.

Trebuie să alegeți între căile lui Dumnezeu și căile oamenilor, care sunt etichetate în mod fals ca fiind "creștine".

Responsabilitatea mea se încheie odată cu faptul că v-am spus. Am strigat cu voce tare. Eu mi-am ridicat vocea. În ceea ce privește această chestiune, eu v-am adus păcatul Dv. in fața ochilor. Dumnezeu vă cheamă la pocăință. El nu vă va forța. Trebuie să luați propria decizie, ce veți semăna, aceea veți culege!

Puteți fii mântuiți doar prin har, dar Dumnezeu pune anumite condiții pentru asta. Puteți să vă supuneți și să primiți harul binecuvântat, sau puteți refuza să vă supuneți și plătiți pedeapsa cu moartea – pentru eternitate!

~~Unde se ține ziua de Sabat?~~

~~*Adesea, când oamenii învață despre Sabat, caută un grup căruia să li se alăture. Dar nu este suficient să te alături „oricărui" grup doar pentru că acesta acceptă argumentul Sabatului. Prin urmare, nu este neapărat adevărata Biserică a lui Dumnezeu.*~~

~~*Dumnezeu ne poruncește să căutăm trupul – lucrarea – în spatele căreia stă autoritatea lui Dumnezeu.*~~

~~*Există o singură astfel de biserică! Ea face lucrarea lui Dumnezeu. Este – așa cum a prezis Isus – o „turmă mică", persecutată și disprețuită de lume. Cu toate acestea, a instruit, convertit, dedicat și hirotonit predicatori în toate părțile lumii – care, la cerere, vor veni cu plăcere la domiciliul dumneavoastră pentru a vă răspunde la întrebările despre Sabat și pentru a vă explica Biblia – dar numai la cererea dumneavoastră. Nimeni nu vă va vizita neinvitat.*~~

~~*Dar dacă doriți să aflați mai multe despre biserica pe care Isus Hristos a fondat-o și al cărei conducător este astăzi - dacă aveți întrebări, de ce nu solicitați o vizită la domiciliu? Poate că atunci putem aranja ca un predicator al lui Dumnezeu să vină la dumneavoastră foarte curând.*~~

~~*Sute și sute, mii și mii de oameni sunt convertiți și experimentează o schimbare în viață prin această lucrare a lui Dumnezeu, prin programul de radio și televiziune difuzat pe scară largă, Lumea de mâine, prin The Plain Truth (CLAR & ADEVĂRAT), prin cursul biblic prin corespondență al Colegiului Ambassador și prin lucrarea personală a pastorilor Bisericii Mondiale a lui Dumnezeu. Unii oameni interesați, neștiind că pot solicita vizite la domiciliu și consiliere personală de la un slujitor al lui Dumnezeu, s-au alăturat uneia dintre bisericile acestei lumi. Nu vă puteți alătura adevăratei Biserici a lui Dumnezeu – sunteți făcut membru de Dumnezeu.*~~

~~*Dacă aveți întrebări cu privire la Sabat, despre comunitatea creștină, cu privire la predare și practică, întrebări de orice fel cu privire la biserică și la Biblie și viața creștină, atunci scrie-mi. Din păcate, nu vă mai pot vizita personal (așa cum obișnuiam să fac și cum aș dori să fac și astăzi), dar Dumnezeu mi-a dăruit multi chemați și aleși cu adevărat, care pot face acest lucru.*~~

Evaluați cu atenție toate faptele, citiți în propria dvs. Biblie. Apoi, luați o decizie și faceți ceea ce vă arată Dumnezeu.

Matei 18: 20. **Căci acolo unde sînt doi sau trei adunaţi în** *(1. Greceşte: Pentru Numele Meu)* **Numele Meu, sînt şi Eu în mijlocul lor."**

LITERATURĂ RECOMANDATĂ
editată de Herbert W. Armstrong

Erschuf Gott einen Teufel?	A creat Dumnezeu un diavol?
Existiert Gott tatsächlich?	Chiar există Dumnezeu?
Die menschliche Natur – von Gott erschaffen?	Natura umană - creată de Dumnezeu?
Das unglaubliche Potential des Menschen	Potențialul incredibil al oamenilor
Was heißt „Wiedergeburt“?	Ce înseamnă „renaștere”?
Was bedeutet das ... Bekehrung?	Ce înseamnă asta... Conversie?
Was ist das Reich Gottes?	Ce este Împărăția lui Dumnezeu?
Die fehlende Dimension im Sexualwissen	Dimensiunea lipsă în cunoașterea sexuală
Bisher nie verstanden – warum die Menschheit ihre Probleme nicht lösen kann	Niciodată nu s-a înțeles până acum - de ce omenirea nu-și poate rezolva problemele
Vorherbestimmung: Ist sie biblisch fundiert?	Predestinarea: este bazată pe Biblie?
Die USA und Großbritannien in der Prophezeiung	SUA și Marea Britanie în profeție
Was ist das Heil?	Ce este mântuirea?
Was ist das wahre Evangelium?	Care este adevărata Evanghelie?
Was die Wissenschaft über den menschlichen Geist nicht weiß	Ce știința nu știe despre mintea umană
Wo ist die wahre Kirche?	Unde este adevărata biserică?
Wozu sind Sie geboren?	Pentru ce te-ai născut?
Die wunderbare Welt von morgen – ein Blick in die Zukunft	Lumea minunată de mâine – o privire în viitor
Eine Welt gefangen gehalten	O lume ținută captivă
Wie Weltfrieden kommen wird	Cum va veni pacea mondială
Ihre unglaubliche Zukunft und wie Sie irregeführt werden	Viitorul tău incredibil și cum ești indus în eroare
Ambassador-College-Bibelfernlehrgang	Curs de învățământ Biblic la distanță al Colegiului Ambasador

---

Publicațiile sunt distribuite gratuit și fără obligații de către Colegiul Ambasadorului, ca contribuție la învățământul general.

ADRESE POSTALE

Statele Unite: Worldwide Church of God, Pasadena, California 91123

Marea Britanie, Europa și Orientul Mijlociu: The Plain Truth, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Anglia WD6 1LU

Canada: Biserica lui Dumnezeu în întreaga lume, P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (francofonă): Le Monde a Venir, B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q H3C 1C5

Mexic: Institucion Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06502 Mexico D.F.

America de Sud: Ambasador al instituției, Apartado Aereo 11430, Bogota 1, D.E., Columbia

India de Vest: Biserica lui Dumnezeu din întreaga lume, G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936-6063

Franța: Le Monde a Venir, B.P. 64, 75662 Pans Cedex 14

Elveția (vorbitoare de limbă franceză): Le Monde a Venir, Gase Postale 10, 91 rue de la Servette, 1211 Geneve 7, Su1sse

Elveția (vorbitoare germană): Colegiul Ambasadorului, Talackerstrasse 17, CH-8065 Zurich

Republica Federală Germania: Colegiul Ambasadorului, PO Box 1129, D-5300 Bonn 1

Austria: Colegiul Ambasadorului, PO Box 4, A-5027 Salzburg

Olanda și Belgia: Colegiul Ambasador, Autobuz 444, 3430 AK Nieuwegein, Olanda/Țările de Jos

Belgia: Le Monde a Venir, B.P. 31, 6000 Charleroi 1

Danemarca: Adevărul simplu, Box 211, DK-8100 Arhus C

Norvegia: Adevărul simplu, Box 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Suedia: The Plain Truth, Box 5380, S-102 46, Stockholm

Australia: Biserica lui Dumnezeu din întreaga lume, G.P.O. Box 345, Sydney, NSW, 2001

India: Biserica lui Dumnezeu în întreaga lume, P.O. Box 6727, Bombay 400 052, India

Sri Lanka: Biserica lui Dumnezeu mondială, P.O. Box 1824, Colombo, Sri Lanka

Malaezia: Biserica lui Dumnezeu în întreaga lume, P.O. Box 430, Jalan Sultan, 46750 Petaling Jaya, Selangor, Malaezia

Singapore: Biserica lui Dumnezeu din întreaga lume, P.O. Box 111, Farrer Road Post Office, Singapore 9128

Noua Zeelandă și Insulele Pacificului: Colegiul Ambasadorului, PO. Box 2709, Auckland 1, Noua Zeelandă

Filipine: Biserica lui Dumnezeu din întreaga lume, P.O. Box 1111, Makat1, Metro Manila4

Israel: Colegiul Ambasadorului, P.O Box 19111, Ierusalim

Africa de Sud: Colegiul Ambasadorului, P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Zimbabwe: Colegiul Ambasador, Box UA30, Union Avenue, Harare

Nigeria: Biserica lui Dumnezeu în întreaga lume, PMB 21006, lkeJa, Statul Lagos

Ghana: Biserica lui Dumnezeu, P 0. Box 9617, Aeroportul Internațional Kotoka, Accra

Kenya: Biserica lui Dumnezeu în întreaga lume, PO. Box 47135, Nairobi

Mauritius și Seychelles: Colegiul Ambasadorului, P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

Herbert W. Armstrong, 1892-1986, a fost pastor general al Bisericii Mondiale a lui Dumnezeu, fondator şi editor al revistei „Plain Truth", care a fost publicată pentru prima dată în 1934 şi este publicată în prezent în şapte limbi, inclusiv germană sub titlul „ Klar & Wahr", fondator al Ambassador College, care există din 1947 şi are un campus universitar în Pasadena, California, SUA, precum şi în Big Sandy, Texas, SUA, şi fondator şi preşedinte al Ambassador International Cultural. Fundaţia, care şi-a făcut un nume prin activitatea sa culturală, caritabilă şi umanitară pe multe continente. Dr.h.c. Herbert W. Armstrong vizitase mai mult de şaptezeci de ţări pentru a proclama Evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu, dar fusese şi mai ales activ ca autor a numeroase articole şi cărţi. Dintre acestea din urmă, merită menţionate următoarele titluri: „Dimensiunea lipsă în cunoaşterea sexuală", „Potenţialul incredibil al omului", „Lumea minunată de mâine – o privire în viitor", „SUA şi Marea Britanie în Profeţie" şi „Cele şapte legi ale succesului".